



STICHTING INDISCHE DOCUMENTEN

W. J. S.

1948

3rd of March, Wednesday.

The third of the third month of this year and starting a third Diary! Well well, what do you know! Would it mean something ----? Was it not only last Wednesday I wrote about my first date with Y.O.? That one has promptly been followed by others and I simply don't know what to do. I never know (as usual) in these cases. I love him in a quite different way as I used to. He's so sweet in his clumsiness and obviously fond of me. After that first night, having scarcely kissed him, we went to the flicks at Thursday night, we went dancing again Saturday night and Monday night we were invited at the Palace by a certain V.O. Star. We went in company then and I must admit that even then he showed his fondness of me! Diary, I've been quite intend to be a "good girl" and I didn't want it Saturday night. Still I did and I don't regret. ~ I'm quite embarrassed that it has to be just Y.O. I shouldn't be a real girl if I wouldn't be just a bit flattered, would I? He's so sweet when he comes rushing into my office-room, with everybody looking at us, always making one of his most embarrassing remarks, always making a date. He's not just a nobody Diary, so I can't resist him, though I always have to smile.

when he tries to show me how fond he is of me. He's just like a schoolboy in his way of loving me: excited and open-hearted. I do like him and I don't care about either it is good or wrong! I'm going to live again as carefree as a girl only can be in love. I'm not madly in love, oh no! But life is much more exciting, much more bearable, when there's somebody to be fond of. And to know there is a Y.O. being fond of me, well Diary, I must admit that it's heavenly!

It certainly is a compensation too for my lack of more interesting work. In Holland I've been madly fond of my work at Minog and I still want to give anything in the world to exchange Batavia for the Hague again. Again it is the old old song: lack of work, a strong wish for dancing, excitement, etc. I never need these things over there in Holland. Now I have got Y.O. and he must help me with getting a better job. I do want desperately to become his secretary. Not only to be always with him, but much more for that sort of work I could do for him. I know I can and I will one day!

Wednesday night.

Diary, I ain't I the most extraordinary girl in this world. I simply must be, because I'm going to tell you now, that I fell in love, really in love, this evening just a few hours ago in the swimming-pool of Mangasar. It's love at first sight. Nothing particular happened: we just talked and talked, and all the while I was looking into his blue eyes. He's blond and tall and handsome and I don't even know his name...!!

He didn't make a date (other men usually do immediately!), though he did ask me to see me home in his car, which I refused for some or other reason and because it would not be fair to look who fetched me in his "pickup". So it just happens I don't even know, when I will see him again. Most probably not before Sunday night, but something inside me makes me quite sure he will be there Sunday evening. I'm sure he likes me too; why should he have told me so much about himself? ^{Because he always does! How would I know?} I can be mistaken of course, but my heart tells me definitely that he must like me too. It may seem silly to call it at once "love", but I've never been more overpowered by my feelings since I met Archie. No man I met since, ever could rouse these feelings. The few affairs I've had with men

these last two years have only been just a compensation for my loneliness. How lonely I could feel sometimes! Even Edy, who asked me to marry him, of whom I'm very fond indeed, could not make me love him.

Now I only had to talk with a man with blond hair and blue eyes and I know I will be lost if he does not fall in love with me. I shouldn't have worried!

He told me two certain things about J.O., which I should have recognized at once. Well, actually I did, nevertheless I like him. He's got quite an important place, is "somebody" and is quite careless in his love affairs just because he is not "anybody"! J.O. I mean.

Oh Diary, what will I do, if I don't see him again? Shouldn't think in this way of course. He will come Sunday evening. Didn't he say he would bring his bathing suit next time? Have I to wait as long as that?

By jove! I've had it in a big big way. Gone are my quiet days, peaceful time; still I feel extremely happy with the mere thought of being in love.

Imagine Diary, me madly in love again! Incredible! Would he be just a bit attracted too by me?

Goodness, I've got to wait until Sunday before knowing the answer.

4th of March, Thursday.

I've only got half an hour before going to take a bath and getting dressed for to night.

Grimacing Crichton! I do know now I'm back in the Indies. It has always been like this out here: dates, dates and once more dates. When J.O. came early this morning (I was dictated by v. Wijnen then) and he told me our date for tomorrow had to be cancelled, I felt quite relieved to have some quiet nights before me... He cancelled too her date with me for this evening so I should go alone to the RVD-flicks. But... J.O. came again this morning and I had to have lunch with him and his two other girls. First I had to see his new house and I must say I'm quite jealous of these girls that they are allowed to live there with him, each having a most lovely room for their own. There's still a spare room, but he's not intend at all to put me in that one. Would be too dangerous! Blast it! If he has not fallen in love with me, he would definitely have given this room to me. During lunch we decided I should come that evening to see the girls and tomorrow I had to join them. It'll be exactly the same party like the one he gave at Friday two weeks ago for new members of the RVD.

In the afternoon Hatti rang me up to say that Jerry would like to have me too for dinner to night but I

should have to take care of a partner. I did not know what to do, so before I quite realised I had called Wim at his Radio-office and he does like very much to join us to night. I'm quite anxious what it'll be like! And what will Y.O. say, for he really expects ~~me~~ to see me to night after his date with Mrs. Van Moek. I had to cancel this date with the girls of course. I do hope they don't mind! I was not quite sure about what Y.O. would answer. I'm quite surprised to find him so eagerly accepting.

It has been a most lovely night, but for that one mistake I felt so much ashamed of! By Jove, how could I be so foolish as to drink too much - - -

I swear I never had too much, at least that much to feel sick afterwards! Oh Diary I never felt more ashamed! I would go out with Wim and drink too much of that awful wine. Anyway I do remember he still kissed me and he said: "I think you're sweet! Remember too he said: "I'll call you one of these days" and I do think he felt quite happy that night. No wonder if he will call again - - -

Maandag, 8 Maart.

Het is precies 2 jaar geleden dat ik mijn dagboeken in het Engels begon. Ik ga er mee ophouden. Gdap heeft me inderdaad bij kunnen brengen, dat het waar is is een andere dan je eigen taal te gebruiken. Hij heeft volkomen gelijk. Ik hou inderdaad van de Engelse taal, en absoluut niet alleen omdat Archie me die bij bracht, maar ik ben mijn Nederlands zeer ernstig aan het ver-
waarlozen en bij tijd en wijle eenvoudig onmachtig om een doorgewoond Hollands woord te vinden in het ver-
van een of ander gesprek. Dit wordt te gek; en zij besloot met ingang van heden, haar Dagboekje weer in simpel Nederlands, wat nog zeker niet zo makkelijk is, haar verhaaltjes toe te vertrouwen.

Woensdag, 10 Maart.

Gisteren ben ik weer meesterlijk met Yopie uit danse geweest. Eigenaardig, dat ik helemaal niet verliefd ben en toch mag ik hem heel erg. Hij zei dat 't zo nieters was, dat ik zo heel anders was dan andere meisjes: niet op-
dringerig, niet inhakerig. Anderen moesten altijd met wat van hem hebben. Ik was ook niet "slecht", anders zou ik mij op een heel andere manier gedragen. Ik was zo blij toen hij me dat allemaal zei, want ik voel me

nu eenmaal verre van slecht als ik niets doe. Ik
vind Yapie lief, meer niet en ik moest eigenlijk lachen,
toen hij me vroeg, of ik hem niet meer dan alleen
maar lief vond. Ik moest niet van hem gaan houden.
(Ik krijg wel uit!) Hij had nog nooit eerder iets
met een meisje gedaan, hoewel ik dat toch een beetje
sceptisch neem. ~ De auto kwam me om 10 over 8
al halen en stopten we voor het Daleis, waar we al
gauw door de wacht werden weggestuurd. Maar Yapie
had ons al gezien en was snel de trappen afgerend.
Hij is zo leuk Diary, zo heerlijk jong, met een zo
enige optimistische blik op het leven. ~ Vandaag
is hij maar even bij me geweest en had ik nog wel
mijn mooie nieuwe bloem-jurk aan! Toen hij gepikt
zijn geweest, dat ik niets tegen hem zei, toen hij op de
afdeling kwam? Zo wonder! ~

Ik weet niet wat ik zal doen met die meisjesmess
waar ik in een drie persoons kamer een plaatsje kan
krijgen. De mess ziet er beklagelijk uit, ontzegen zeglijk.
Maar ik kan zo heel graag een leuk iets van mezelf
hebben; langerien ik dat voorlopig toch niet krijg,
gelov ik dat ik dit maar moet aannemen. Daar kan
ik dan tenminste lui ontvangen en 't ligt misschien

in het centrum. Vanmiddag ga ik er maar toe om met
de eigenares te praten. Ik ben benieuwd. ~

Weet je wat ik gek vind Diary, dat ik nog steeds niets
van Wim heb gehoord. Ik vind hem verdraaid sym-
pathiek en hij heeft het die avond best leuk gevonden.
Hij belofte op te bellen, en ik durf het niet te doen,
omdat ik me nog rot schaam. Toen Bert gistermiddag
kwam, heb ik hem mijn groetjes aan Willem laten doen.

Vanavond ga ik weer knuffelen en ben benieuwd
of mijn blonde jongeling er ook zal zijn....! Ik krijg
de kip als ik dan hoeke denk met de "eigenaars"
allures. Ik kan hem niet meer zien. ~

Op kantoor 3 drukke dagen gehad, maar vandaag
alweer niets gedaan. Wanhopig wordt dit. Wat heb ik
aan een paar stomme memo's of brieven die getikt
worden en waarop je verder weer rustig kan gaan
zitten om hen draaien. Momenteel is mijn grootste
wens secretaresse van jaap te worden. Toen ik Zondag
ochtend voor hem zat op te nemen, leefde ik weer, toen ik al
die stukken zag. Ik voel, dat ik het best kan kunnen,
al weet ik verdomme goed, dat ik niet intelligent ben,
tenminste niet in die mate, dat ik veel van iets afweet,
maar voor secretaresse ben ik pienter genoeg. I am!

Woensdagavond.

Heb met hem een afspraak gemaakt voor de Paasdagen. Mag met hem meerrijden, telmaals naar Bandoeing: Donderdagmiddag heen en Dinsdag terug. Meesterlijk. Ik geloof eens dat ik verliefd ben op dit heer, want mijn hartje klopte heel wat vlieger, toen ik hem van uit de verte zag aan komen. Hij is een beetje eigenwijs, maar ik zag dat wel en hij vindt mij geloof ik ook wel aardig. Oh Jimmy Trichets!

Met hem nu waar debat gehad. Hij irritant me op een ongelooftlike manier en ik blij hem nu eindelijk koncht gehoud te hebben hoe de zaken staan. Heb hem nooit enige aanleiding gegeven om "besitters-allures" te tonen.

Nog even dit: vandaag werd ik voorgesteld aan iemand van kantoor en die zei: "ga ik dan wel. Heb ik toen op de Oranje even voorbij zien ruieren en heb een goed gehangen voor een prettig gezicht!" well well, what do you know! Dacht nog wel dat ik vrij belijk was.... Haha!

Zaterdagavond, 13 Maart.

Heb te veel koffie en een tikkeltje te veel gin op! Teo baat, want nu kan ik niet slapen en moet ik morgen nog wel heel erg fris zijn, wil ik gaap z'n politiek ondersicht fatsoenlijk opnemen. Oh Diary, ben zo gelukkig de laatste tijd! Yapie en ik zijn heel erg verliefd en al is gaap nog zo bang, dat hij "broeken" bij mij maakt, ik heb mezelf goed genoeg! Moemen... tel staan de zaken bij mij zo, dat Willem zo maar heeft van mijn hart heeft, thuis $\frac{1}{4}$ van andere heeft, waarvan Yapie $\frac{3}{4}$!! Ik lachte me dood om situatie toen we opbraken. Weer wilde Humb me dit keer naar huis brengen, waarop Yapie zei: "Kies Theuma, Kies tussen Oppier. en Onleekhoofd en Omroepkelder!" Er viel niet veel te kiezen, want ik had Yapie's smit wel eens willen zien, wanneer ik hem als Oppierhoofd had geweigerd. Toch is 't niet goed: ieder denkt er tusselijk het zijne en hare van, can't blame them! ~ Ik was zo blij, toen van Wijnen zei, dat als ik wegging / ik opperde voor de gaap een overplaatsing naar Medan!), hij beslist Grijze R. wilde hebben. Nieters, dan weet ik nu ten minste waar ik aan toe ben. Ik zal alles op alles zetten om bij Yapie te komen, want ik hou van hard werken, en mocht Yapie om de

een of andere reden toch knisverig zijn mij mee te nemen,
dan Dga ik naar Willem, maar wat zal en moet ik
van W. Wijn! ~ Toch ben ik benieuwd, wat Humb
eigenlijk van mij denkt! ~ Heb me verder deze he-
weke afgevraagd, waarom Wim mij niet heeft opgebeld
en was ik heel erg blij toen hij me uitlegde, waarom
hij dit niet had gedaan. In heb ik een briefje
stare voor volgende zondagavond: ga dan met hem
naar het concert in de Schouwburg, alwaar ik mij
met hem naast Mevr. van Hooft en Japie zal kunnen
neder vlien en Maandag zal hij me opbellen, "want
me moeten volgende week eerst nog een avondje uit..."

Ik mag Wim verdomde graag, maar voorwaar,
zal geen conclusies trekken, alvorens ik "hem" eerst
niet nader heb leren kennen! ~

Morgenavond onze anemfrif en ben ik benieuwd,
of hij ook op komt dagen. Verloft verheug ik me
ontmag'lijk op morgensichtend. Leef gewoon op bij
het idee, morgensichtend weer even "godd" te kunnen
werken. ~ Wanneer ik zo terug zie op afgelopen
week, heb ik weer een mie terse tijd achter de rug.
Maandag vroeg naar best vanwege vermoedens
van week-end! Dinsdag mie ters gedaant met jaap!

Woensdag gewonnen, (hem gezien) en bij Chi nees gegete
met hond! Donderdag naar bios met Japie, die
door N. hi was meegebracht, maar waarop J.O. zei:
"Ja, maar dan Thelma med!" Vrijdag weer gedaant
en vanavond deze mie terse avond met drie heren,
waarop ik alle drie verliefd ben! What a life!
Het is inderdaad niet te vergelijken met mijn rustig
Haegse leventje, uitgeroerd de periodes van Wil-
lem en Johnny...! Wanneer ik nu echter ook nog
mijn liefste W. in vervulling zal zien gaan (met J.O.
mee en die hard voor hem werken!), dan zal ik
voor geen geluk ter wereld meer naar Haag noch
Minog terug verlangen.... In nog volgende week ver-
hinden, dan ben ik helemaal in 7th Heaven, want
de Meisjes mess waar ik een plaatsje kreeg, is één met
duizend: kamer voor twee (aardigheid op eerste
gezicht!), schoon, goed eten, heerlijk weg kalf elf!
Den binnen komen, dan neer men slechts daar toe
enige "aandrag" heeft, zoals je niet Diary,
eenvoudig is! ~ Kon Willem mij echt
lief vinden? Hij zei het laatst wel, en hij gaf mij
ook wel roent jds.... Ja, ik mag hem wel! ~
Peter twee keer afgewimpeld! Hij zal wel meer in zijn "wiel
zijn geschoten"! .D. -

Maandag, 15 Maart.

In deze laatste drie weken van mijn nog zo kort hervat Bataviase leventje, heb ik van elc dag y.o. voor het eerst een hele dag niet gezien. y.o. zit tussen twee haakjes veel te veel in mijn gedachten. Bent na-
tuurlijk, mag hem beslist niet te lief gaan vinden. Toch heb ik ~~de~~ soms een funny feeling, dat wij beide heel hard bezig zijn elkaar voor de gek te houden, en wel t.o.v. het feit, dat we allebei "michters" doen, doch overigens elkaar wel heel erg graag gaan "mogen", wat voor ons beider hartaanrandingen nu niet bepaald gernst stellend is te noemen. Wanneer y.o. tegen mij zegt, dat ~~de~~ hij hoopt, dat ik geen "brokken" zal maken en van hem gaan houden, en ik antwoord laconiek, dat ik wel gande verkieft ben, het geen echter weer zeker niet inhoudt, dat ik van hem houd....
En wanneer y.o. zegt dat hij graag een bepaalde mate van "hartelijkheid" heeft moet en daarbij allereerst denkt aan mij, of ik het wel goed heb bij hem.... Well Diary, dan moet je mij toch eens vertellen, of wij elkaar niet straal aan het bedon-
deren zijn, want ik weet zeker, dat yd heel heel erg verkieft is en dat ik meer aan hem denk dan goed voor me is! Hij is nog nooit zo vaak met een

meisje alleen gaan dansen. Wat zeg ik: hij heeft het zelfs nog nooit gedaan: alleen uit dansen met een meisje.

Morgen komt hij terug en ik had zo gehoopt, dat Wim vandaag zou opdellen, wat de schoft weër belooft heeft, doch wederom niet gedaan, anders had ik nu waarschijnlijk een date voor Dinsdag, avond, terwijl ik nu weer hoop op y.o.! Too bad!

Hetty is vóó riek, Diary! Harti notabene malaria tropica! En ik heb wel me oók heelse, maal niet lekker. "Marie" wil niet komen en ze is al twee dagen bezig! Stel je voor dat ze weg blijft, moet er niet aan denken!

Heb gisteren weer michters voor y.o. gewerkt! Daarna nog even yachtebje gepild en hem weg, gebracht naar Kemajoran en morgen is hij back again. Oh, what is love? It's not hereafter....
Present mirth has present laughter....

Zondag, 21 Maart.

Er is in de afgelopen week weer een heleboel gebeurd. Maar laat ik beginnen met een relaas te geven van heel avond, aangezien dat ongetwijfeld de meeste waard is. Histen! Me van Hooke in hoofd en persoon voorwan "gezellig" zender-vons tussen Hooftel RVD en Merv. de Jongh, alhoor nog "een ritje om" te willen maken en Hooftel niet eerst ten paleize werd afgeret, doch meereed naar Ministerweg 8 om "dat meisje" eerst netjes af te zetten! Nouwaas een prestatie om door de handsvrouw te worden thuisgebracht.... Jaap was bestist geschokt en ik had binnenpretjes! We waren nl. bestist al in de wolken, toen Willem Dieter, die mij naar het concert had mee- genomen, Jaap vroeg of ik door hem naar huis kon worden gebracht, vdaar hij maar een of andere afscheidstijf moest. Deze onverwachte kans om Yapie nog moentjes te kunnen geven, was dus op zeer elegante wijze door Me van Hooke aan ons voorbij gegaan. Ik vraag me af, wat of ze wel moet hebben geslacht, toen Jaap's auto zo feilloos dat donkere straatje vond, als mede het nog donkerder no. 8!! So do wonder.

Al met al vond ik het zeer geslaagd avond, ondanks feit, dat in vanochtend in van avond geen moentjes konden worden gewisseld met mijn Hooftel RVD.

Dinsdag ben ik met Wim naar bering in studio geweest: Kamiter over United Nations. De afloop zijde gezeten met Bert en Wim bij Capitol. Door beide thuis g. gebracht!

Woensdag is een avond geweest, waar bestist aparte blaatzijde den gewijde meet. In het hert: ik naar zwem- bad I jaap geweest, ik niet thuis - ik naar jaap, hij niet thuis - ik lopen huiswaarts! - jaap weer naar mij - herrie met Max over wat y. mij had geregeld - Max naar jaap - Max niet jaap bij ons terug, waarbij jaap in badjas - Max en jaap af - Doek!

Donderdag met jaap, Viki en Hienche naar RVD. flols, waarna boterham bij Jaap. Heb geen zin tot "haren" van Hooftel te behoren voortaan, dus in den vervolge if alleen met jaap of ik ga niet!

Vrijdag ik jaap voor het eerst uit de een geraagd. Was nieters!

Zaterdag kon ik gaan logeren bij Lor, maar cancelle dat voor Jolite met jaap om bij hem "gastvrouw" te spelen, waarvoor helaas geen animo, dus ook dat ge- cancelle, toen Wim opbelde en met hem en twee "baroe's" gezellige - slope avond doorgebracht.

Door den Vriën thuisgebracht!! - - -

Woensdag 31 Maart.

Leen, moet haast ik kunnen vermoeden, wat voor complicaties het Bandung week-end mij zou brengen. In de afgelopen week heb ik er wel steeds aan zitten denken, maar toen ik Ted (zo heet mijn schat!) een paar malen reeds niet in Mangarai had zien verschijnen, had ik haast alle hoop laten varen, toen hij plotseling op een ochtend voor m'n neus stond (zelfs op kantoor!) en me vroeg of ik nog steeds zin had om mee te gaan.... Eerlijk gezegd, had ik helemaal geen zin. Ken ik niemand, en wat moest ik er dus beginnen, terwijl hier 70 en Wim me wel zouden kunnen berisponen. Ben uitermate toch gegaan met een stille hoop, dat Ted me een beetje lief zou vinden and by gow he did! Hij is zo rarend eigenwijs, die blonde schat van mij, en arrogant en vindt zichzelf die man op aarde. Hij kan dansen, Diary! Nog nooit in m'n leven heb ik zo gedanst, nog nooit heb ik zo dol verheft geweest! Ik schreef toch immers op 3 Maart that I lost my heart completely! Ik ben gek en gek op 'm! We zitten elkaar compleet voor de getal houden. Ik wil hem niet laten weten dat ik hem lief vind, en hij doet met mij hetzelfde. Maar ik ben er toch zeker van, dat hij een beetje van me houdt. Aangerien mijn dat denk, dat hij elk meisje kan krijgen wat hij wil.

wil, zal ik 'm toch een beetje in de waan moeten laten dat hij niet dat voor mij betekent. Je had 'm gisteren hier moeten zien zitten, nadat we terug waren en hij eerst met arrogant smuit benweerde: Ik zie je gauw weer, maar niet vanavond (it was the day after the night before!) en meneer toch na een uur weer kwam. Ja, hij had 'm zijn pijp vergeten....! Ik had maar 't lach, dat ik een afspraak had (ging met 70 dansen, wat after all alles behalve dansen is geworden), maar had plezier om Ted met een smit als een dondersteen tegenover me te zien zitten. Soud alleen niet lach, wat hij van Willem zei. Kan't niet geloven. Ik ga vrijdag met hem dansen, maar ik kan niet zo lang wachten. Ik moet hem eerder zien en daarom ga ik hem vanmiddag thuis opzoeken. Ben in een recalcitrante bui en heb zin om Ted eens lekker op stang te jagen. Gisteren, toen hij hier was, transpireerde hij zich rot, alleen maar omdat hij zich verre op 'n gemak voelde. Maar vanmiddag zal ik dat wel zijn. Waarom is hij zo ontstellend ruw tegenover een meisje! Ik moet dat eruit zien te krijgen. We hebben drie zulke mieterse plagen gehad en nooit zal ik Bengalenen vergeten, toen we daar samen lagen bij het zwembad van Biji teri, waar we vroeger de meest aangename tijd hadden, en waar ik nu, tien jaar dat ik te kefs na 20 jaren niet!

~'64~

later terug moest komen met hem. Hij was zo lief Diary,
en dat rinde over zich heeft hij alleen, want meer hij niet
een handing moet geven. Hij mag niet merken dat
ik van hem hou. Ik't is zo mooi lyk!

Waarom moest hij Paas-Maandag dronken worden. Ik
heb niets nog nooit meegemaakt den waarom ben ik toen
niet stonweg naar huis gegaan.

Ik kan niet wachten tot half zes. Ben doodmoed,
maar wil niet slapen, dan zie ik er straks helemaal
verpieterd uit. Drie dagen niets gegeten: alleen maar
gehoofd en gedronken.

Toen nog als klap op de vinger pijn gisteravond the
complications with yo en dat deed de deur dicht.
't Is toch wel grappig dat ik 15 Maart al schreef, dat
yo en ik elkaar straal aan't beonderen waren. Het
is echter in zo verre verkeer gesteld, dat alleen yo
niet zelf aan't beonderen is, of wel, dat hij zo
graag wil, dat ik inderdaad van hem ga houden,
dat hij niet zelf suggereert, dat het zo is. 't Is
toch belachelijk om te bedenken, dat ik veel van
hem ga houden en daardoor later een rot vent zal vinden.
Nu ook weer vandaag die brief van Carla: waarin
star zegt, dat yo die meisjes van de RVD op weg

mee uit neemt. Het is zo en ik zou wel willen weten,
wie of er dan na een tijdje de bus kreeg: het meisje
of yo! Hij zegt altijd bel, dat hij een meisje op rij het,
zou hij overherlt, dat ze "te veel van hem gaat
houden", maar daar kan ik toch bij God niet bij. Helen
boel meisjes zullen 't machtig in teressant hebben ge-
vonden (met als hi hi bij D!) om met Hoofd RVD
ergens gezien te worden, dat I don't give a damn,
al was hij ik weet niet wat voor hoge Piet. Ik
vind hem lief en ik vind hem grappig en ik krijg
graag roentjes van hem, maar ik ben misschien
niet eens verliefd. Ben nu eenmaal veel te much-
ter in dat opzicht en kan bovendien ook niet vergeten,
dat straks zijn vrouw en kinderen hier zullen zijn en
dat dit gedoe tussen ons best is uit moet zijn. Ze
kletsen nu al, omdat hij nu eenmaal beheld staat
ieedere nieuweling of andere schoonheid "af te werken".

Ik kan soms zo eijvisch tegenover hem staan, zou hem
soms zo graag eens precies willen vertellen wat of ik van
hem denk. Maar dan zou ik hem zo'n pijn doen dat ik 't
niet meer zou kunnen. Waarom eigenlijk is hij vandaag
al niet meer geweest. Zou hij gelaet hebben, dat
hij twee van hem? Dat heeft hij 't toch wel

helemaal mis gehakt. Als je denkt dat ik hem achterna
loop, heeft deze eigenwijze abondersteen toch wel een beetje
ernest gegrepen. Ik ben verliefd op hem zolang hij bij me
is en ik heb graag iemand om me heen, die een beetje
lief tegen me doet, maar voor de rest zegt hij me niets.
Oh Please, laat Ted vanmiddag thuis zijn!

Alleen door Ted kom ik van J.W. af, en dat Moest!

Donderdagmiddag, 25 Maart om 1 uur vertrokken
we. Ik zat voorin met Ted en Bob Westers wel.
Toen we aankwamen, had Ted nog met geen woord
gerept over samen zwemmen of dansen, maar bij
het uitstappen zei hij me "wel eens uit mijn eenzaam-
heid" te verlossen! Well, diezelfde avond kwam hij
al, maar lag ik al in bed en kon tegenover Dreisig
lastig er weer uit komen, hoe graag ik ook wilde.

Vrijdagochtend om 9 uur werd ik gehaald en gingen
we naar Djoeumboeloeit, de B. P. M. huys en afdele
B. P. M. huizen bekijken, waar ik in een onbewaakt
ogenblik mijn eerste kusje kreeg.

's Avonds om 7 uur gingen we naar de bar in
Preanger, waar we nieters hebben zitten praten. Ted
natuurlijk het ene sterke verhaal na het andere.

Chimere dinner was niet zo best en the final drink
in Preanger smaakte goed. Was alleen wakkert, dat
Ted me natuurlijk weer helemaal moest hebben.
Waarom kunnen we nooit tevreden zijn zonder dat.

Zaterdagochtend zijn we weer naar boven geweest,
heerlijk bli in de tuin van dat zalige huis. Met Ted
en Bob gezellig geluncht in Preanger, 's middags
gewonnen in Tji Lampelas en 's avonds drink-
blansant in Horman. Ik heb gedanst, zoals ik nog
nooit heb gedanst (maar dat rei ik al eens).

Zondagochtend naar Bengalenan. Om na tien jaar
al die bekende stukjes weer te zien, 't was meesterlijk.
Anita. hoere en 't Kalfje zijn helemaal afgebrand, en
Tjiteri was ook niet veel meer over. Het zo be-
kende zwembadje was er nog en in 't gras ernaast
heb ik naast Ted gelegen, en deed voor't eerst echt lief
tegen hem. Om 3 uur waren we weer op Berg en Dal,
waar we koffie dronken. 's Avonds had ik zo op dans-
gerekend, maar Horman was vol en bleef 't bij een drink
in Preanger. Dit waren drie dagen, die ik niet zo
goed heb vergeeten, maar toen kwam Maandag
Het was een troep! een orgie.

Daar-Maandag: 's Ochtends heerlijk liggen wonnen op Berg en Dal, dat deze dagen zo vertrouwd was geworden. We hebben leuke foto's gemaakt. Ik ben wel erg stil geweest, maar ik kon niet hindrukting zijn of veel praten. Ik was me alleen maar bewust van Keel, die deze laatste dagen iedere minuut om me heen was en ik werd soms gek van verlangen naar hem. Ik kan je niet zeggen hoe liefheb ik op hem ben, vooral die eigenwijze wijf mens. En die ochtend, toen we even in de Istad naast elkaar liepen, zei hij zo eerlijk gemeend: "Je mag Goethe blij zijn, dat ik van nacht niet bij je was, want ik had je opgegeten!" Visioenen van Spiliteri mag hij steeds. Oh Jimmy Crichton, laat hem van mij gaan houden Diary!

Toen werd het 1 uur. We hadden niets gezeten, maar toch gingen we eerst naar Preanger: Part. Musical en daar presteerde die donkerste van me om rustig in 2 uur tijds hardstikke dronken te worden. Ik ben nog nooit zo verdrinking geweest. Kan't me niet voorstellen dat je dronken kunt worden, wanneer je bij een meisje bent, waar je toch wel een beetje om geeft. Zou hij iets om me geven Diary? Maar waarom had hij dan zo willen en wetens dronken worden. En't begon zo leuk: we

weer zo nieters samen en iedereen leuk, want ik geloof toch wel dat we samen geen gek paar zijn. Om 3 uur heb ik hem toen met veel pijn in bed gekregen. En wat ik toch wel nieters vond was, dat hij me eerst met alle geweld wilde hebben, en toen ik zei, dat hij moest gaan slapen, zich metjes omdraaide en zei: Goed, als jij wil dat ik ga slapen, dan zal ik gaan slapen! Maar misschien was hij te tipsy... He damnd wel was!

Wat daarna gebeurde, heb ik geen zin om me verder over uit te laten. Ik wil gervan en snap ik bij zo niet, dat ik niet naar thuis ben gegaan. Niet, dat ik mezelf iets te verwijten heb, maar het was zo'n intense misselijk gevoel. Ik laat een dronkemannen benke.

Je kunt je wel indenken hoe in-verdrinking ik was, dat onze mieterse dagen zo moesten eindigen. Het liep de laatste dag rond met een smet als een donderwolk, en vraag ik me af, of hij er werkelijk een klein beetje de smoor in had, maar tegen mij zei hij alleen: Ben je niet boos? Oh nee, ik was niet boos, what for & why? Maar pijn heeft 't me wel gedaan. We zijn sindsdien niet lief met tegen elkaar geweest. Kitten elkaar alleen nog maar smeeten naar het liefst te gooien en vooral toen hij gisteren zag, dat ik prompt weer met zo op stap ging. En zo gaat het na 20 jaren nog steeds...

Vrijdag 2 April.

Woensdagmiddag was Ted inderdaad thuis en stond op het punt om te gaan zwemmen. Ben er niet achtergekomen of hij van plan was mij te halen, maar had toch zo'n idee van wel. ~ Grappig dat Ted, altijd zo'n praatjesmaker, meestal vrij stil is de laatste tijd. In het begin zat hij vol met sterke verhalen. We hebben drie terts bij de nachtclub gezeten, heerlijk gewoemen en waren zo'n stermog. Kwamen toen op BVC terecht, daarna bij de chindes op Glaston en als klap op de vuurpijl in Chat Noir. Ik was bloed- en moedmoes! Gehof dat ik beslist te weinig eet de laatste weken. Ontbijten doe ik nooit meer, 's middags eet ik soms, 's avonds helemaal niet. Teo baat. Koffie met melk heb ik niet en melk verget ik steeds te laten hopen. Pure laksheid, maar je weet hoe laks ik op het gebied van eten ben.

Ik verlangde woensdagavond heel erg naar mijn Tedotie, maar vond het drie terts van hem, dat hij er niet op aandrong eerst naar zijn huis nog te gaan. Diary, kon hij niet zo naar mijn verlangen als ik naar hem? Gisteren was het voor het eerst sinds die hele mooie week, dat ik hem een hele dag niet zag. In ik moest me werkelijk inhouden om niet 's middags nog even naar in te tippen. Maar

vanavond gaan we dansen. Doe mijn paarse lange aan. 't Is vanavond precies een week geleden dat ik voor het eerst met hem uitging, een drink in de bar van Brang.

Ben ik nu werkelijk verliefd Diary? Moet toch wel, als ik zelfs Japie laat schieten. Gaap. 's Woensdagavond nog geweest. Ben benieuwd wat hij zal zeggen, als hij Zaterdagavond terugkomt en ik heb dan de date met Ted. Over één ding kan ik alleen niet met mezelf overeen komen en dat is het feit, dat Ronk morgen naar Holland gaat en ik geen een keer met hem ben uit geweest. Had 'm moeten opbellen, want meer ik terugkom zijn uit Bangkok en was te veel vervuld van Ted, wat een rotstreek van me is. Maar aan de andere kant: waarom komt hij niet even!

Verder moet ik niet denken aan de complications met Jo, want meer hij Zaterdag inderdaad van Medan terugkomt. Nihil vroeg, of ik er klandu logeren, want Sylvia ging weg en zij wilde ook naar boven en dacht ze dat ik kon blijven een week enden. But I don't want to, want Zaterdagmiddag ga ik met Ted borrelen in Des Indes en 's avonds ga ik welk kever met hem uit. Verder zie Jo, dat hij Zondagochtend tot 11 uur kon werken en dat de afspraak

van Zondagavond door ging; dat is dus; Concert met
Ma van Moek! wat ik voort geen geld wil missen, maar
kon Yapie mij nog mee willen nemen, want meer ik Zater-
dagavond niet op kom dagen en Zondag met Teel naar
de Vrijschapsclub gaat i.p.v. met H.R. Hoofdel RVD!!

Maar langer heb ik meer ga ik mij afvragen hoeveel Yapie
eigenlijk van me geeft. Waar mijn mening veel te veel,
of het is een soort van gekwetste eer van hem, dat ik
hem kan laten schieten voor een doodgewone verfrans
als Teel van Hensbergen.

Zou Teel tussen twee haakjes, werkelijk zich niets
meer herinneren van die beruchte Zondagavond after
the cocktail, I mean "Pait Musical"? Hij herinner-
de zich anders wel, dat ik 's avonds was beggelepen
na hem in bed te hebben gestopt,.... Zou hij zich ook
nog herinneren, dat hij me toen op het stoepje van
"Berg & Dal" daar boven op Tjibembouloet vroeg,
hoe dat ik het kon vinden van Mevrouw van Hensbergen
te worden? I do wonder. Hij beweert wel, dat hij
zich na 3 uur niets meer herinnert, maar volgens
mij was hij beslist niet dronken meer toen. Hij voelde
zich gammel, that's all, maar tipsy was dan hij toen
niet meer zijn geweest, anders had hij zo safe nooit

naar boven kunnen rijden, maar hij vond het niet te
staan met te doen alsof hij volkomen weg was en toch zo
hard te rijden; later te kunnen zeggen: Wie heeft ons
naar boven gereden! Ik heb die wondersteen zo door,
hij heeft er zelf geen idee van gelukkig. Maar geen besef.

Maar wat heb ik nu Zaterdag te doen? Jod mag
weten wat Yapie allemaal van plan is den hoe hij 't zal
opnemen. Ophappig is het toch, dat zo bang was mij
"ongelukkig" te maken en zo heb ik een andere lenke bepal,
of ik kan zo rustig op mij zetten. Is't trouwens zo
met veel beter? Dit Mei komen zijn vrouw en kinde-
ren en dan was ik eens niet van plan geweest een soort
"second fiddle" te gaan spelen! 't Hadt toch eens niet
moeten zijn. Daarbij kan ik dat eigenwijze gedoe van
die Viki niet mitstaan, die vanmiddag notabene
niet eens wilde geloven, dat Yapie Woensdagavond
laat nog bij me was geweest. Dat kind doet niet of
ze zijn verboden is, is nog steeds gek op hem, en kan ik
niet geloven, dat zo en zij niets samen hebben gehad.
Toen ik de eerste keer met Yapie uitging zei hij, dat
hij Viki "graag woude".... En laatst bewees hij
meoniek, dat hij haar zelfs nog moet op zijn haar
mond gerand had, if you would believe that story...

Al met al gelukkig toch me in een mierenhoop te hebben
bedolven doodt überhaupt niet gaapt te beginnen.
Maar wat wil je als je groen uit Holland komt en je
niet het minste idee had, dat Hoofd RVD zijn
meisjes "op volgnummer" mee uit neemt. Het
feit alleen al, dat hij zelfs met Mady de Wit een
avond uit is geweest, spreekt voor zich zelf. Ik kan
dan wel de enige zijn geweest, die behalve zijn vrouw
met hem naar bed is geweest, hij maakt mij daarom
juist nooit wijs, dat dat alleen maar was om't voor
mij helemaal prettig te maken. En dan te denken, dat hij
bang is voor mijn gemaelsrust, gaat mijn te hoog!

Ind't begin van ik 't immers mie ters dat Hoofd
RVD zo'n belang in mij stelde... Steeds maar weer op
onze Foreign Desk kwam om mij even te zien en af-
spraken te maken. Het was allemaal zo ongewoon na
mijn rustig leventje in Holland. Geen wonder dat ik het
leuk vond, maar om daardoor met een hoofd en hart
te verliezen en evenals ik hier met mens in de wind te
gaan lopen, dat is iets wat ik nu eenmaal niet kan!
Toch ben ik een rot kind. Zooltra er een leuker type
komt opdagen, laat ik een ander rustig staan. Zo was
het bij Koush, toen zo kwam optraven. Zo is 't bij zo

nu Ted ten toele is verschenen. Ik vind het zelfs ver-
domd rot, maar ik kan er nu eenmaal niets aan
doen. En ben ik stapel op Ted and I'll say: who's
next one? Maar Ted heeft wel iets heel bijzonders
over zich. Ik heb nu eenmaal van dat cynische in hem,
dat critische, en soms dat leuke uitgelaten van hem.
Stel je toch voor dat iemand op het idee komt om te zeggen
"Ja, komedianten trokken voorbij, maar ze lieten iets
achter, en dat was ik!" Dat kan inderdaad alleen
maar mijn Ted zijn geweest.

En vanavond gaan we dansen en ik ben zo blij als
ik zelden nog ben geweest, want hij danst als een
uit duizenden. Oh Jimmy Crickets I'm as happy
as can be.... Toch zat ik mij zelf te belazeren...

Woensdag, 7 April. (XX)

Wat kan er tegenwoordig in 5 dagen tijds toch enorm
veel gebeuren!

Vrijdag avond zijn we inderdaad weer gaan dansen en
was 't mieters. Helemaal behouden gezien. Waarom kan
Ted toch nooit normaal doen. Dat elkhoevenige begint
me nu waar de heel uit te hangen. Ik ga altijd van het
standpunt uit: de mensen moeten wij opmerken en ik

niet de mensen. Ik zie nooit iemand, voordat hij of zij me groet. Maar Teel vindt het prachtig te laten zien, hoeveel mensen hij toch wel kent en groet mensen, die hem nauwelijks opmerken. Ik vind 't belachelijk. Er zijn trouwens hoe langer hoe meer dingen in hem, die ik niet bepaald leuk vind.

Zaterdagmiddag geborrelt in Des Indes en had de schoorsteen weer te veel op. Ik was nu woedend, toen ik het merkte, en beging toen nog de stormmitteit om daarna naar de Jachtclub te willen, waar meneer en plein public in slaap sukkelde en ik hem niet meer wakker kon krijgen, tot grote hilariteit van omstanders. Goed, want was ik woedend. Maar als je ver, liefst bent, neem je een heleboel. Zaterdagavond op de BVC-fuif dacht ik helemaal, dat ik er in zou blijven. Hij beweerde wel, dat hij helemaal niet te veel op had, maar dan weet hij zich absoluut niet als heer te gedragen. Dat would be-achtige van hem zou ik er wel wilt willen slaan!

Zondagochtend maakte een heleboel goed: gingen 's morgens vroeg met Hatti en de Egberts en later kwam de hele ploeg van Joyce en Kich aansetten en heb ik één van de mieters toezien hier geheld.

Kich Fokke ontmoette ik op de BVC-fuif. Na afloop dansten we samen in Chat Noir en stond ik gaf, hoe hij op eens verliefd kon doen. Dacht dat hij weg was van Joyce. Zondagochtend zat hij als maar te chanse. Toen pas merkte ik, dat ik veel meer om Teel gaf, dan goed voor me kon kunnen zijn, want Kich doet me niets.

Maandagavond ben ik met Kich en Rulli en Piet van Gelder op de Jachtclub gaan dineren. Had abso.. luit geen lol, toen ik Teel met een stel zag ritten, en wist dat hij waar de pest had.

Dinsdagavond eerst met Yeap naar het concert op het Paleis geweest en daarna gamo verkleed en naar Des Indes. Kwam pas half 5 thuis en moet ik nu eens vroeger naar bed en niet scheiden met drinken. 't Wordt te gek!

Teel is rarend, dat ik mijn week-end volgeboekt heb met afspraken, maar ik wil me niet gaan binden. Ik moet nu af en toe iemand anders zien. Ik weet niet of ik van Teel Ohon, maar ik ben er bang voor en wat voor recht heeft hij anyway om mij te verbieden met anderen uit te gaan!

en hij doet het nog steeds!
6/11

Donderdag, 8 April.

Vandaag is voor zo zitten op nemen en I say it myself: I did but too well. Nog steeds heb ik een stille hoop bij hem te mogen werken, en werkelijk niet om zo, maar om zijn werk. Een memo van hem is reeds de deur uit, dat ik bij van Wijnen weg ga, maar gaaf, laat zich er niet over uit, waar ik dan wel te rucht kom. Hij was woedend over het feit, dat ik gisterochtend maar huis moest om te gaan slapen, doordat ik hardstikke misselijk was van te veel borrels en veel te weinig slaap. Hij zei dat ik niets mocht doen, wanneer ik een job zou hebben waar ik werk had en dan wel much werk, dat ik de desbetreffende afdeling niet in de steek zou kunnen laten. Niets is minder waar en mede naar aankleding van ons laatste gesprek bij hem thuis, is hij prompt aan van Wijnen gaan vertellen, dat ik daar weg zou gaan. Hoeveel! Ik had het er over het algemeen best naar mijn zin, maar werken deed ik er nu eenmaal niet.

Vanavond is er KVD. bios en ga ik proberen Ted mee te krijgen. Ik ben werkelijk daar in love, Diary. Ik ben dol op hem, als hij maar niet zo stoer deed. Daarvoor moet een man zich aanstellen en laten zien, hoe goed hij wel is. Alles wat hij zegt, is humbug!

Wanneer ik Ted niet zou hebben ontmoet, zou ik misschien op Kich verliefd zijn geworden. But, as matters are I'm lost for words!

Hij kan zo grappig boos doen over mijn andere afspraken, maar for Pete's sake, wat kan't hem schelen. Zou hij hem een beetje meer om me geven, dan hij eigenlijk wil doen blijken. Ik wil nu eenmaal vrij zijn in alles en ben nog absoluut niet van plan me op een of andere manier te binden. Damn it! Ik ken dat "vriendjes-systeem". Na een paar weken krijg je de bons, hebben ze genoeg van je, en veel. stop tot praatjes. That's why I'll stop it with y. O!

Maandag, 12 April.

Oh Diary! In een diepe rucht ontsnapte laar... Ik ben zo verliefd. Hoe is 't nu wel mogelijk, maar hij is zo nieters blond, zo heerlijk lang en hij kan zo lief zijn. Als ik met hem alleen ben, hou ik zo ontzettend veel van Ted, maar waarom kan hij niet gewoon doen in bij zijn van anderen. Ik heb het tegen hem verzet, omdat ik van het begin af aan, vanaf de aller-eerste keer, dat ik hem in het zwembad zag. Wist, dat ik voor hem geboren zou zijn en ik wil 't niet!

Zaterdagmiddag hebben we lunch geborrelt in Des
Indes, waarna we yachtklubwaarts togen en een mie-
terse middag hebben gehad. Teel deed heel erg verliefd
en ik kreeg hoe langer hoe meer de pest erin, dat
ik die avond en verder de hele zondag, mijn Teddy
niet kon zien. Oh Jimmy Crickets, I am in love!

Zaterdagavond heel rustig geweest: alleen maar
naar de bios geweest met Jaap, die nogal agreeable
was. Zondagochtend werd ik 8 uur door Jaap ge-
haald, tot elf uur hard gewerkt en daarna met
Boljakin, Perry Gzors en ik naar de Portugese Kerk
waar Jaap, Gzors en Gzors zijn viool bespeelde. Het
was prachtig, maar toen het 12 uur was begon ik
krijsel te worden en Jaap reakte hoe langer hoe meer
in verwoering. Die ene dag in de week, dat je van
zon en lucht kon genieten, zat ik daar stormweg
te verpieten in een herde en't werd één uur voor we
eindelijk naar de yachtklub gingen.

Dan't need to tell you how I felt! Al die tijd zat
ik aan mijn bed die te denken, die toen heerlijk was
om te denken in de zon aan het strand kon liggen ballen
en ik heb nog nooit zo het land in iets geheld als
die zondagochtend. Entirely my own fault, I know!

Maar verdomme, als ik met Jaap een afspraak maak
om naar de yachtklub te gaan, why, for Pete's sake,
moet hij dan eerst 2 uur in die hebbe gaan zitten!
Grote Gentle, wat was ik razend! Tot 4 uur hebben
we aan het strand gezeten, en ik overal uitgekeken
naar Teel, die ik nergens zag, want die lag somewhere
op "onbewoond" strand, waar we volgen de zondag
beslist naar toe moeten, samen!

Toen, als klap op de vuurpijl, die rot-zondagavond
met Kiek, die, toen hij in de gaten had, dat ik maar
dan ook absoluut niet verliefd deed, zich verder
prompt met Kiek de hele avond bemoeide en weer
veel te veel op had. Toen stroomde ik ook nog leeg,
waarop ik me helemaal rielig en verlaten van alles
voelde en bijna nog om half 12 naar Teel wilde lopen
om hem tenminste nog even te zien.

Vandaag was ik er zelfs een hele dag stil van op
kantoor (en dat wil wat zeggen!), als maar met mijn
gedachten bij Teel, die ik 's middags weer kon zien!
Yes Drarg, I did surrender and I do admit that
I'm lost, for I'm in love head over heels!
Goed dan nu it dat ik morgen met Jaap moet gaan
klansen! Maar 's middags moet ik Teel eerst nog zien.

Zoals ik maar aanstaand weekend withij, heb ik
nog nelden gedaan! Vrijdagavond dansen met Ted!
Zaterdag en Zondag wil ik helemaal, elke minuut
bij hem zijn en we zullen een paar nieterse dagen hebben.
Diary, dan hij ook zoveel van mij houden?

Vrijdag, 16 April. (77)
Ik heb mijn schat vanavond helemaal niet kunnen
begrijpen. Wednesday vanavond met Hetty en Max
gaan dansen, maar ik ben vanochtend doodziek thuis
gehozen, natuurlijk weer mijn maag, en vond ik het beter
niet in Des Indes te verschijnen. Bovendien Max heeft heibel
met Hubertus gehad over Hetty en waren ook zij niet be-
paald in de stemming. Ted en ik zijn dus alleen naar de
yachtclub geweest, waar hij nog geboren was. Daarna kregen
we pech met zijn kar en was hij de hele verdere avond
doodstil, zei geen stom woord, deed niet lief, gaf me niet
eens een kusje. Het is verdomd rot om het te denken,
maar ik heb zo'n funny feeling, dat meneser zeer
disappointed was over het feit, dat hij vanavond niet
met zijne Hoogheid, de Sultan van Bontianak, in Des
Indes Oxon worden gezien. Gisteravond, toen we met
z'n vieren in Chat d'Or zaten, woude ik, dat Ted dit mien-

ters vond en heeft hij zich natuurlijk veel van vanavond
voorgesteld. Ted is een snob, dank it! Wanneer hij
werkelijk iets om mij zou geven, zou, maar mijn be-
scheidelijke mening, niets hem zo dwars kunnen zitten,
dat hij mij niet eens meer lief kusje kan geven of lief
doen. Hij zei wel, dat hij doodmoet was en dat het de
dram. boden was van de moeilijkheden, die hij de laatste
dagen op kantoor heeft gehad ben die nu enigszins ge-
setteld zijn, maar toch kan ik niet geloven, dat dat de
reden was.

Dinsdag avond was een sof! Met Rietje Duijker en
verloofde zijn zo en ik tot woensdag in Des Indes geweest,
waarna we platen bij hem thuis zijn gaan draaien. Ik had
als maar magpijn, woude me dat den jaap, die notabene
wilde, dat ik bij hem kwam logeren die nacht. Verdraaide
het in alle standen.

Maensdag middag eerst met Ted gaan zwemmen,
waarna we nog even een borrel pikten bij Chez Mario.
Die avond ben ik intus gelukkig geweest.... Hij was zo
lief en nog geen enkele keer zijn de zo nieters bij elkaar
gezeest. Kon hij maar altijd helemaal van mij zijn.
Ik ben zo gek op hem en ik wil daarom juist zo graag
van hem af. What is the use of loving so carelessly anyway?

Donderdag was het een knutsdag op de RVD en heb ik tot half 7 zitten werken. Eerst had ik een uitnodiging van Jaap om met hem naar Ferry Gzors te gaan die avond, aangekomen, maar toen ik hoorde, dat hij 2 of 3 andere girls ook zou mee nemen, en bovendien Tedd om half 6 af kwam, die mij prompt weer murw maakte, zei ik ja af. Hetty en Max kwamen en zijn we toen met hun naar de Chat Noir geweest. Ik voelde, dat er iets met Tedd was. We dansten absoluut niet, zoals we 't samen kunnen doen en bleek ook, dat hij volkomen beroerd was van zijn troubles op kantoor.

So werd het vrijdag, dat is vandaag en ben ik absoluut in een hopelooze stemming. Waarom, for Pete's sake, moest ik weer verliefd worden en lie! Soms weet ik zo zeker, dat hij gek is op mij, soms kan ik niet nalaten te denken, dat ik een "show" voor hem ben. Wanneer het bijvoorbeeld inderdaad zo is, dat hij vanavond en hel te, leurgesteld is om het feit, dat hij niet met J. H. in Des Indes werd gezien, wanneer ik er achter kom, dat dat werkelijk zo is: wat moet ik dan? Dan immers, is het wel duidelijk, dat hij niet zozeer om mij geeft, als wel om de "show", die hij voor zichzelf met mij kan hebben. Ik ben hiels erg verdrietig vanavond, dat is zeker!

Het was show: van het begin tot op Heeren 1903!!

Verder kwam vanmiddag plotseling Dr. # Burgers uit Palembang opdraven, met een ietwat fantastisch voorstel, namelijk om bij hem te komen in wonen. Hij zit in een levensgroot huis op de Schotweg en won ik twee kamers krijgen met air-conditioning. Er moet 's avonds meest, al iemand thuis zijn om de telefoontjes aan te nemen en over drie maanden moet hij naar Holland terug en zal ik er waarschijnlijk weer uit moeten. Dit heeft dus zijn bewaren, maar aan de andere kant zal ik in een indiers huis helemaal vrij zijn in 2 leuke kamers. Enfin, Maandag ga ik met hem mee en zullen we het eens bekijken.

For the rest I'm still looking forward to my weekend, maar vind't niet eens meer leuk om morgenavond met Hetty en Max te gaan. Heb Tedd veel liever voor me zelf. Zou zo graag morgen hele week-end bij hem willen zijn, maar zal er natuurlijk wel weer wat tussen komen. Zou hij morgen liever zijn voor mij? Damn it! Didn't want to fall in love and here I am, simply crazy about a snobbish young blond man with the most lovely eyes, the most charming nose and the most wonderful body I ever saw! He's a starling!

Zondagavond, 18 April.

Ik begrijp het niet Diary, bij God ik snap het niet. Ik wilde dat ik wist hoe veel tijd hij aan me besteedt om "show" en hoe veel hij werkelijk om me geeft. Ik ben dit week-end gek en gek op hem geweest. Het was van nacht zo mieters om in zijn armen te slapen en 's morgens wakker te worden met een wip mens, waar ik naar moest kijken.

In vanlaag, op "ons plekje" somewhere on the beach, waar we ook week helemaal van elkaar zijn geweest, is het een dag geweest, die ik niet gauw zal vergeten. Maar waarom had hij nooit lief doen? Steeds maar weer heb ik het idee, dat hij me mieters vindt voor show: uitgaan bijv. in gezelschap van de Sultan! e.d., en ook voor dat ene, waarna hij verder door niets laat blijken, dat hij iets meer om me geeft. Ik wil geen verhouding, zoals toen, twee jaar geleden, met Archie. Oh damn it, what's the use! What can I do?! Een ding weet ik zeker: ik moet het afmaken, tenminste in zoverre, dat er geen verhouding tussen ons gaat ontstaan, liever gezegd: wordt voortgezet, want de verhouding is er al. Maar even zeker weet ik, dat ik het niet zal kunnen. Ik hou van Ted, net als toen van Archie, zo veel, dat ik er alles voor op wil offeren, maar wil ik again net zo ongelukkig worden als toen! God, laat me dit maal wijzer zijn en in zien, dat

ik niet once again mijn hoofd op een rot manier stoot. Ted doet wel altijd, of hij het heel erg vindt, wanneer ik afspraken heb met een of ander, maar ik weet niet of hij het inderdaad meent. Trouwens, zou hij het menen, en zou hij werkelijk iets om me geven, had hij dan niet direct gezegd, dat 't moest zijn: of hij oft niemand anders?

Vanavond moest ik hem een roentje geven. Waarom kon hij niet lief doen? Ik zou alles en iedereen laten barsten, ook Gap, (zelfs Gap) om helemaal van hem te zijn, als ik maar wist, dat hij van me hield. Vanlaag, die hele mieterse lange dag, kon ik het idee niet van me afzetten, dat het niet goed was wat ik deed: Me zo aan deze man geven, dat ik meer waarschijnlijk op nieuw een verdriet tegemoet ga, wat ik voor veel geld nog maals wil ondergaan. Ik ben zo wanhopig vanavond, dat ik bij God niet weet, wat ik moet doen.

Wanneer het mogelijk is, dat hij zou denken, dat ik niet genoeg om hem deed, omdat ik nog steeds ook met anderen uitga, dan kan ik toch niet begrijpen, dat hij het niet meer kan nemen door lief voor me te zijn en niet zo gods vergeten om verschillig als hij van aard was, terwijl ik zo heel erg naar hem verlangde....

Dinsdag avond, 20 April.

Ik ben vandaag, de hele dag, zo mitgelaten vrolijk geweest. Diary, dat ik niet kan begrijpen hoe ik zo plotseling zo heel overdrievig kon worden. Misschien was het die vloed die ik hoorde: het zelfde stuk, toen Archie en ik daar samen naar luisterden, in die donkere kamer, enkel verlicht door het licht, dat de radio uitstraalde. Op het tapijt, voor de radio, zaten we naast elkaar, geleend tegen een van onze grote lanternen. En toen ik daar zat en die vloed het zelfde liedje spelen, waar ik toen zo innig gelukking met Archie naar luisterde, toen huizen op eens al die herinneringen van die rottijs terug: alles zag ik weer voor me, en vooral die fan... Die ik eindelijk bij de Andjes had achtergelaten, omdat ik er nu eindelijk van af wilde zijn, van alles wat me aan hem herinnert, juist die fan, die ons avond aan avond in het open raam, met zijn donker, moerig geluid, een beetje meer hoefte gaf. Meegenomen heb ik hem naar Batavia, naar Holland en weer terug en nu heb ik hem aan Ted gegeven. I would! ~ Misschien waren dit de redenen, dat ik plotseling zo aan alles terugdacht, maar er was nog een derde, die deze twee eigenlijk vooral ging: Ted's schemerlampje met een geschilderd portret van haar op de kap...

Van hem is het tien jaar geleden geweest, van mijn ~~pas~~ twee!

In deze twee jaren was het zo verdomd makkelijk Archie te vergeten. Tenminste, ik kon zo blij aan die maanden met hem terugdenken. Ik had immers niemand, waar ik van hield. Ja, leven heb ik toen gedacht weer van Wil te houden, just a ship of my mind. Nu is het anders. Ik kon van Ted, even veel als ik toen van Archie hield, maar nu krijg ik ook, wat ik niet bij Wil, niet bij Johnny, noch bij Edly ooit heb gemerkt, namelijk die angst, die ontzettende angst om opnieuw van die mand te gaan houden, met opnieuw het idee, dat je in de steek kan worden gelaten, nadat je je hebt ingebeeld, dat ook hij, die ander, misschien wel van je houdt. ~ Het is allemaal zo rot in dit leven. Mannen moeten nu eenmaal meteen dat ene hebben, de eerste de beste keer, dat je met iemand uit gaat. Ook Ted. En ik schreef toen al, Diary, die Woensdag 3 Maart, in the very beginning of this new Diary, that I fell in love head over heels at the very first sight, en daarom juist wilde ik niet, toen, die avond in Badberg, meteen helemaal van hem zijn, maar ik moest, ik kon niet anders. Now I've had it, want wat ik die 3^e Maart schreef, namelijk een maand na mijn terugkomst, is maar al te waar geworden. Ik weet wel dat hij om me geeft. Dat kan niet anders. Kon hij zich anders elke dag de

moet geven om me mee te nemen naar jachtclub en dergelyk. En ook heb ik niet het idee, dat hij veel de laatste jaren met vrouwen heeft bemoeid. Drin is immers, is z'n lust en z'n leven. En toch heeft hij daar nu geen behoefte meer aan. Thank God!! Dit zijn inderdaad redenen te denken, dat hij dan me geeft. Is niet?

Van de andere kant: hij vindt het mieters met mij in Des Indes en jachtclub te worden gezien en geeft hij niet meer om mij, wanneer ik helemaal van hem wil zijn, dan echt om me zelf. I do wonder Diary. ~ Ik heb hem anders, nog niet goed genoeg. Misschien is het zijn gewoonte niet te stomen, dat hij dan een meisje geeft. Van nature, hij is zo zijn. ~ Vanavond bijvoorbeeld, was hij schattig. Heel anders dan die zondag, toen ik zo heel erg naar hem verlangde, maar hij, wat later bleek, volde maar mij. Ik had me nu eenmaal nooit aan en wanneer hij niet lief voor me is, dan kan ik niet eenvoudig zeggen: ik blijf, want ik wil vanavond van jou zijn.

Ik belde hem Maandagmiddag nl. op en heb uit het gesprek gemaken, dat hij iets dergelyk wel had verwacht, want, strange as it may seem: hij is verlegen en kan soms zo schattig, geen raak met z'n figuren weten... recht waar. Maar ik kan niet tegen dat ~~ruis~~

van hem. Hij kan dan wel denken, dat een Thelma "de la Parra", berucht als wij drieën nu eenmaal zijn, volkomen door de 'wel geverfel is', but I'm not! ~ Ik kan me niet stomweg aan iemand geven, enkel voor een uur van voldoening. Heb't nooit gedaan en zal't nooit doen voor hem, van wie ik geweest ben, voelde ik altijd iets meer dan gewoon een flirtation, het zijn er dan ook niet veel geweest, en pas na mijn scheiding, kever geregeld: na de Japanse capitulatie ben ik er mee begonnen: en heb ik er nooit spijt van gehad. 't Waren nooit rot, heren. En niets ruims als Text heb ik by zore, nog nooit gehad. Des te meer verwondert het mij, dat ik na twee jaar juist van hem moest gaan houden. And such is life with its complications! ~ Writing down my troubles did me a lot of good, anyway. I'll take one more Vermont, smoke one more cigarette, read this chapter all over and have a jolly nice wink, so I'll wake up to-morrow-morning in a much more splendid mood: keep a smile and make the best of it! Like that tune out of "Showboat": 'Can't help loving that man of mine.' I do love him Diary, but I don't want to get once more, all over again, those same horrible feelings I had two years ago. I do refuse!!!!

vrijdag, 23 april.

Ben juist terug van een avond in Des Indes met Jacq.
Wat ik van plan was: nl. het met J.O. uit te maken, gaat niet
door. Wat ik Dinsdag avond aan Jan hopige gedachte meer
schreef, werd gevolgd door een dag, Woensdag, waarop ik tot
drie maal toe moest aan horen wat men van Ted eigenlijk
vond en wist: Woensdagmiddag at ik nl. bij de Oeljes en
was het Opa, die mij angstig vroeg, of het toch niet "menens"
tussen Ted en mij was. Oh nee! Oek ik prompt, waarop
de omme rei: "gelukkig: hij is niets voor jou Beeb. Je bent
betere kerels gewend geweest en hij is veel en veel te ruw voor
jou!" Grappig, dat zelfs Opa dit opmerkte, na de enkele
heren, dat hij Ted eigenlijk had gezien, terwijl ik er pas een
paar dagen geleden achter kwam, wat of het eigenlijk in hem
was, wat mij niet aan stond! ~ Toen ging ik in de middag
uren naar Cor, die ik alles vertelde en hoorde tot mijn ver-
wondering, dat Babes een paar keer met hem was uit geweest,
maar dat hij haar een derde keer rustig niet was horen
halen. Oek Cor wist mij te vertellen, dat Ted alleen behend
stom als een dromedaar. ~ Hierdoor was ik 's middags
toen we naar de zeeclub gingen, in een most arifol mood
kantoorwerk had de laatste twee dagen ook niet bepaald
meegewerkt, zodat ik die middag aan niets anders dacht,
dan Jan: ik moet hier mee uitschelden. Het is verkeer

dat ik momenteel bezig ben te doen. Een verhouding: niets
meer in met een dromedaar. Ik deed rot tegen hem, ik
weet niet meer, wat voor rot dingen ik allemaal heb ge-
regd, maar steeds weer dacht ik: wel hou ik van hem,
en hoe moet dat! ~ Toen volgde als klap op de vuispijl
die avond bij Bobbie Peters!! Waar ik van haar moest
horen, dat ze wist, dat ik de laatste tijd zoveel met Ted
uitging en ze zei: "Wel, wat doe je in hemelsnaam
met deze vent! Ik zit niets bij. Hij kan alleen maar
drinken, heeft bovendien een rotneus door dat auto-
ongeluk, heeft niets anders gedaan dan frigidaires
verhocht en verhuimer gespeeld (dit laatste een geheel
nieuw aspect voor mij!) en heeft uit stommitheid al-
tijd een grote mond, om juist niet te tonen, dat hij
stom is, maar waarvoor iedereen het merkt." Dat zei
Bobbie allemaal en ik was zo verdrietig, want diep in
mijn hart weet ik, dat ze gelijk heeft! Ik kon Ted maar
inzien, dat hij eigenlijk wel veel betekent, kon hij
een beetje maar minder zelf bewust zijn. Het is mis-
plaatst die trots van hem, en toch Didi, hou ik van
hem!!

Donderdagavond zijn we bij Yapie thuis geweest. Ted
is toen inderdaad quite agreeable geweest. We hebben samen

Typisch! Na 5 jaren getrouwd te zijn
na 3 kinderen te hebben gehad, wil ik
nog niet los het met hem aan zijn!

lenk gedanst en iedereen lachen maar, en ik was weer
zo verheft, dat ik hem bij hem ben gebleven die nacht!
Hoe zou het toch komen Diary, dat ik het nooit
helemaal goed heb, wanneer ik van hem ben! Ik snap
het niet. 't Is zo nieters helemaal van hem te zijn,
maar 't is nog nooit helemaal goed voor mij geweest.
Hij wil 't niet geloven als ik het zeg, tóch is het zo!
Can't help it, Onmisschien is het abnormaal, but
I wouldn't know. ~ Grappig, dat ik die nacht
toch weer met hem mee ging, terwijl ik vast beslo-
ten was hier een eind aan te maken. Toch kan ik me
wel verzetten tegen het feit, dat ik van hem hou,
dus onverschilliger te doen en niet meer openlijk
te tonen dat ik gek op hem ben. ~ Daarom laat ik
gripie nog maar z'n gang gaan. Jaap, was gister.
Vanavond breekt nuward ver diefstal en is 't nuar goed,
dat hij zo'n huis vol mensen heeft, want van
twee dagelijks wil ik beslist niet zijn en heeft het
nog altijd zijn hele verlangen.

Hoe het eigenlijk verleden moet met Teel is een
heel groot vraagstuk voor mij. Donderdagmiddag,
toen we van de jachtclub kwamen en ik had 't erover,
wanneer hij toch eindelijk dat stomme gedrinke van

laten, zei hij: "alleen wanneer jij bij me bent"! Maar
vroegde er jaal bovenop bij: "lelt wel: dit is geen
ultimatum", wat ik even moest verwerken, want
het kwam er zo ruw uit, en kon ik het niet anders
uit leggen, dan: "je moet nu niet denken, dat ik je
voor altijd bij me wil hebben". ~ Well, hij heeft
het geregeld, dus waar wacht ik dan eigenlijk op?!!
Om dringst straks weer in een hoekje te dwalen ge-
schopt, zo dra mijn heer van Hensbergen er weer eens
voor de zoveelste maal genoeg van heeft.

But I'll be wiser this time en morgen zal ik
het hem proberen uit te leggen. Ik kan zo niet door-
gaan. Ik word er gek van dan ik wil niet van iemand
gaan houden, die geen knip voor z'n mens waard
is. Vanavond zit hij weer met die rot vent van
een "directeur" met de een of andere "lege piet"!

Dat die Peter ooit een goede vriend van hem is
geweest, zegt toch ook alles. Een vent zonder ma-
nieren met een vrouw, meer dan erg. Een hekel
zo met de hele getrouwen! Als je daar vrienden mee
kan zijn, dan moet je zelf toch ook wel van het zelfde
soort zijn. Is 't niet. En ik ben nog niet zo blind,
te zien, dat Teel maar heel weinig manieren heeft!

Jaap heeft het met geen woord over Teel gehad, wat ik eigenlijk wel had verwacht. Maar nadat die ene heer heeft hij 't nooit meer over hem gehad en het grappige is, dat juist van Jaap de enige woorden van waardering voor Teel's werk zijn gekomen, die ik ooit over hem heb gehoord. Jaap zei toen, vóór ik met hem naar Bangkok zou gaan: "Hij heeft inderdaad een goed stel hersens (als hij ze maar weet te gebruiken, voegde hij hierbij) en verdient al tijd goed geld, maar 't is geen vent voor jou Tel!" Maar waarom 't nu eigenlijk "geen vent voor mij was", dat heeft hij nooit gezegd!

Enfin, ik ben nu zo ver, dat ik in zie ston te oomsen ben ik benieuwd, of ik het morgen inderdaad zo ver breng, dat we alleen maar 8 "vrienden" zijn, but I wonder!

Waterdagmiddag, 24 April.

Weg waren al mijn goede voornemens, toen ik mijn schat van middag Doo verdrietig zag. Toen hij namelijk gisteravond op de jachtclub met zijn "hoge piet", kwam plotseling een kapitein op hem af, die hem notabene een pak op zijn kin slaakte.

allemaal Rubbish!
(Teel)
wilde verhoopen omdat hij toen, bij dat bewuste auto-ongeluk een vriend van die kapitein kon hebben "vermoord"! Teel heeft rich dit begrijpelijk heel erg aangetrokken en riep tegen mij, dat dit zelfs hem ook kon overkomen, wanneer hij met mij ergens kon ritten. Teel zei, dat hij bij God niet wist of hij die kerel had doodgereden en was dit wel zo geweest, dan had hij in elk geval z'n straf gehad! ~ Ik had heel erg met mijn schat te doen, want het moet verdoned rot zijn in gezelschap rustig voor moordenaars te worden uitgeroepen.

Goed geeft dit allemaal me weer een hebebael te denken en schiet me opeens weer heel schrikkelijk te binnen, dat Teel die beruchte avond van Pages-Maandag als maar zei: "Ik heb eens een vent doodgereden door te veel borrels; dat mag me niet nog eens overkomen!" En ze hebben mij al tijd gezegd, dat dronken lui altijd de waarheid zeggen en Teel was die avond niet bepaald milder te noemen...! Ik voor mij, geloof vast en zeker, dat Teel diep in z'n hart weet, dat door zijn schuld die man werd doodgereden. Hij is nog gesproken, omdat het niet benteren kon

Toechant hij een jaar!

worden, maar Geel beweert, dat hij het zelf nog steeds niet weet en zijn hier in dit geval bestaat een paar grote tegenstrijdigheden. En elk geval. Vanavond gaan we gezellig dansen en zal ik hij voor hem zijn, maar moet proberen niet met hem mee te gaan van nacht!

Zondagavond, 25 April.

Oh God damn it! Sorry, Diary, maar ik moest even vloeken. Ben vanavond dan toch ook zo damn veel zander, als ik zelden nog geweest ben op hem! Echt waar: ik verdom het verdom. He's had it! En wat er ook gebeurt: morgen moet ik het uit maken. Voort en voort zal hij een beetje komen, dat hij iets om me geeft, maar vermoedend op de yachtsclub, oh gee, dan wel! Dan zijn er mensen, aan wie hij immers moet laten zien, dat hij een meisje heeft, dat "representatief" is!! Verschomde, ik kan wel huilen! Vanavond kreeg ik een roep, ja, waarvoor dacht je: om een knop, die ik aan z'n jas had gezet! Tegen opa beweert hij stoer als altijd, dat hij mij moet het merken, dat hij verheft was (verheft gebrachte hij wel niet, maar ik ben vergeten, wat hij de wel zei!). Dan ieder geval, hij het het moet merken!

ik dat juist zo gewend was van anderen..... Hij heeft aan één kant gelijk, maar aan de andere, mijn Geel nog antoe: heeft hij toch niet zo anders onverschillig te zijn. ~ Zaterdagavond bijv. hebben we gedanst. Drogenaamel zat hij nog steeds aan het voorval van vrijdag met die kaptein de denken, kan natuurlijk best geweest zijn, maar ga dan niet dansen of behaag your self. Hij heeft amper een stormwoord gezegd, waarop ik, toen we naar huis reden, dusdanig het land erin had, dat ik die avond makkelijk thuis kon blijven. Maar stel je toch even voor: medeer parheert rustig z'n wagen aan de overkant en laat me alleen de weg overstekken naar de mess. Ik was gloeiend! Daarbij ook nog het feit, dat hij met geelwoord repte over die nacht bij hem blijven, wat ik inderdaad toch niet zou hebben gedaan, maar zoals het op het ogenblik tussen ons is, dan hij daar toch iets van zeggen, toch minstens: sorry, but I'm not in the mood to night! 't Geat allemaal zo raar en kan ik het nooit van me afzetten, dat ik alleen maar goed gewoog ben om lief te geven te zijn, wanneer hij me wil hebben. Sorry, waarom moet ik altijd zulke herels tegen het lijf lopen!

Heb hem nu met een briefje geschreven en dacht dat
dit mijn gloeiend gevoel een beetje zou behoelen, maar
het heeft alles nog een beetje erger gemaakt. Ik weet nl.
niet, of ik het hem morgen zal binnen geven. Dat is
het rotte bij mij: Ik kan geen mensen bewust ver-
drieten. Maar nu kan je wel zeggen: Wie zegt, dat het
hem verdrieten zal doen anyway? Dat is zo, en toch weet
ik, ondanks alles, dat Tedd om me geeft, en ben ik gewoon
als de dool, dat hij tien maal zo hard aan het drinken
zal gaan. So what! Why do I care anyway!

*op 10 mei: ik wil weer van hem af, maar ik weet dat hij naar de
verloofden is gegaan! and now I have to care!*
Maandag, 4 Mei.

Het is heel lang geleden (licht mij!), dat ik zo heel
boos tegen je praatte, diary. Heel boos was ik op Tedd,
en ben ik het deze week nog wel meer heren geweest
ook, maar ik heb het briefje, wat ik hem toen schreef,
niet gegeven en ik heb het niet uitgemakt en ik
hou nog steeds van hem, nog veel meer! Soms kan
ik er wel hoop van worden. In vorige week Maandag
ochtend, de dag dus, dat ik hem de bewuste brief
zou geven, kwam hij op kantoor en zo traik die blinde
toet weer zag, was ik weer volkomen ingepalmd.
Die dinsdag gingen we met Hati, Max en Böhm naar

de Jachtclub, daarna broodje gegeten bij "De Doelen",
(neen, het was Tartar!), waarna we natuurlijk in
de "Chat Soir" terecht kwamen en als klap op de vurs-
pijl wilden Hati & Maxim met alle geweld weer zien
worden. Dat is een meesterlijke avond geworden. Ik na-
tuurlijk weer met Tedd mee naar huis! Too bad!
Waar waren mijn goeie voornemens?? ~

Toen werd het Dinsdag, één van de zeldzaamste
rot avonden die ik nog heb meegemaakt. Ik ging nl.
met Jaap, Viki en Beet (I would!) naar Des Doelen,
Tedd zou met H & M gaan, maar had M mij beloofd,
dat hij Jaap zou vragen bij hem te komen ritten, dat
Max natuurlijk niet deed. En daar zat ik! De de-
rende herrie had ik op het laatst met Jaap over de
meest waninnige kleinigheden en toen nog die
vermeclering, die ik mezelf aandoel door Tedd de
laatste dag te vragen, toen hij langs me liep en hij
zeer begrijpelijk weigerde. Daarna een drink bij
Jaap thuis met H & M, met wie ik rustig naar
Tedd ben gereden, want Max had Tedd's wagen! en
Jaaps verbouwereerde gezicht. Stiel me verblomd
dat Jaap de volgende ochtend naar me toe kwam
en dat was hij allermist!!

Door het eerst, dat dit eigenwijze beasje tegenover
mij ongelijk bekende. But she's had it quite
definitely! Die nacht echter voelde ik me zo
compleetly lost en van alles verlaten, daar Ted niet
eens een beetje blij deed, toen hij mij toch in de auto
zag zitten, dat ik thuis gekomen, hem niet eens
nodig gaf, maar heel hard en heel boos op alles
wegliep. In mijn kamer werd 't me te veel!
Ik verlangde zo heel erg naar hem, dat ik me
prompt verkleedde en rustig om kwart over 12
(mind you!) weer naar hem toe tippelde. Tuppelen
kon je 't anders niet meer noemen, want ik was
zo bang als een klein beasje en toen nog mijn angst,
dat ik hem niet wakker kon kunnen krijgen, daar
hij maar dan ook geen aem op mijn lippen en wreef
gaf! ~ Woensdag Drijn we eerst 's middags
met Cor gaan wandelen en heb ik toen weer 's a-
vonds een veldrame rot avond gehad. Met die
vriend van M, een rehere kapitein, werden we op-
gescheept en Ted maar praten. Grote Grutte, wat
was ik die avond boos. Begon hij me daar ook
nog als klap op de vinger en verhaal over
verloofde" en 't was "zo'n mooi meisje", kortom

had 't niet meer! Dat unlijk kende hij weer "ie dleen",
wat men dan toch reker met een grote korrel zout
moet nemen, want hier kent hij ook bijna iedereen,
maar een goede vriend heeft hij niet, ^{en ook 20 jaar later} ben er ten
minste nog niet achter, wie dat kan zijn. ~ niet!

Donnerdag avond receptie of liever een soortement
coctail-party van de Borsumy tent in Polonia.
In spijt of all: quite agreeable. Grappig dat je bij
Ted direct niet, wanneer hij niet op w'n gemak is.
Hij wordt dan zo onbehouden, wil niet oden alsof
't hem allemaal zo makkelijk af gaat, doet stoes,
en is tenslotte schattig in zijn pogingen "man van de
wereld" te zijn. En dat is 't om jhist: soms vind ik
het schattig, maar soms ook ergert het mij. Zijn
manier van eten bijv. is iets, waar ik compleet iets
van krijg! Hij zegt altijd wel, ten minste hij laat het
voorhopen, alsof hij wel weet te bewegen den te ge-
dragen, en schijnt dan op anderen, maar blieme me,
ik vraag me elikwijls af, hoe hij aan die eigendunk
is gekomen, any way. ~ Enfin, Donnerdag nacht
bleef ik bij hem en bij dag hebben we weer een leuke
dag gehad met H & M en Böhm naar de jachtclub
waar Ted 't weer presteerde in slaap te vallen en nota

benen van 3 tot 6 vast heeft gezet. De wondersteen!
Gelukkig was ik quite agreeable die dag, anders was
ik wellicht boos geweest. Maar vrijdagavond voelde
ik me afknappen. Rond 't helenaal niet meer lenk,
ben alleen maar bed gegaan en Zaterdagochtend
kom ik om niets gaan. Watten huilen. Bij wijze van
spreken dan, want huilen gaat niet meer. Deed
ik toen te veel! Toen Bep van Inchtelen dan ook
opbeelde en vroeg, of ik die avond op haar knijp
wilde komen, reed ik met pure meligheid ja!
Teel woedend, want er was een B.C. knijpen om
nog eens zo'n rotmooi mee te maken als die ene
B.C. knijf van toen, daar paste ik voor, dus ik bleef
thuis! Daarbij kwam nog, dat ik die middag
zo moe als ik was, geen oog had dicht gedaan en
Teel als een blok sliep. We waren die middag
eerst in Des Indes aan 't borrelen geweest. Ik was
woedend. Maar toen Teel om wijer zijn "beloofde
kuisje" kwam brengen, was ik dus dan opgeknapt
van mijn whiskey, dat ik prompt meefing en
that was the start of a most wonderful week.
Ik ben weer eens echt als van ouds benia
wat ik de laatste maanden om een christen was,

doelgewoon niet meer lian zijn en amuseerde me
best. Misschien was het wel, omdat Teel zo onge-
woon stil was, tenminste niet zo aan een stuk door
de boventoon voerde. We gingen na afloop een kop
koffie halen bij Taverne en kwamen daar dat knuts
stelt tegen, en Teel nodigde ze prompt uit voor een
borrel bij hem thuis. Ik kwam alles meeters; weet
er wel niet veel meer van, enkel dat ik mijn vingers
in de fan heb gestopt, wat natuurlijk heel dom was,
en dat die de hie Burema me identje heeft ge-
geven. So what! Teel maakt hier nog steeds dra-
ma's van en zei zelfs: "als jij maar de gevierde
vrouw bent", wat ik veldraden rubbist vind,
want als je een borreltje op hebt, doe je nu een maal
altijd een beetje gek, maar zo erg was ik henz niet!
Het mooiste was, dat ik absoluut niet van plan
was geweest bij hem te blijven en een beetje verdwaa-
leek next morning, wat ik had niet eens een tas
bij me! Gelukkig schon Hati deze pijnlijke situatie
redden en om elf uur waren Hati & Tan en wij
al, strandwaarts. 't Is verdraaid gezellig ge-
en heeft Bataria weer een paar dagen stof
tegevoering, want als ik eraan denk, hoe we daar

met z'n zevenen op onze buikjes half in 't water op
het strand lagen, elk met een borrel en als mads
zingend van "Jajem, jajem, jajem moet er zijn!",
dan kan ik me een beetje voorstellen dat men leuk!
So what! ~ We hebben werkelijk de hele dag door
gepinfeld en toen meteen door: een borrel bij een of
andere kapitein, nadat we eerst het boertje uit
groningen uit een lovely mannen nest hadden mee-
gepikt, waar ik op mannen fiets rond slaasde
ander verdoasde mannen bliken en door een
raam een blije melk weg pikte, waarna we alweer
fartas in een rumoerig tentje aten en alweer
bolsjes dronken en waarna we ten slotte een kop koffie
in Taverna haalden na een meesterlijke knochout
slag in De Doelen te hebben genoteerd en wijselijk op
juiste tijdstip een ware aftocht bliezen!! ~ Oh!
heb vanocht dan ook geslapen als een roos en
mijn Ted is hardstikke bezet geweest, is't my!
Zogedaamel van te veel rom! Inderdaad; maar
van te veel bolsjes ook! ~ Vanavond lig ik er dus
weer vroeg in, wat een unicum de laatste tijd is!
Ik ben nog steeds verliefd, zo erg, dat ik
dat ik morgen weer boos ga worden. Ik veel't zelf!

Woensdag, 5 Mei.

Ben niet eens boos geweest! Behalve dan de "paar here",
dat Ted me soms razend kan maken met dat geram
over "al die andere heren". Ik moet helemaal van hem
zijn.... Ja, om een paar weken misschien nog een "len he"
tijd te hebben. Ever so rubbish! Na alles wat ik van hem
heb gehoord, kan ik toch werkelijk niets anders verwachten.
Waarom ben ik zo bang van hem te gaan houden?
Inderdaad, ik doe dat al, maar ik mag het niet laten
merken. What for and why! Waarom heb ik het in gods
naam zo ver laten komen? Hoe vaak heb ik niet op het
punt gestaan het uit te maken. Ik hou van hem Diary,
zo heel veel. Ik wil van hem zijn en ik weet wat ik voor
hem zou kunnen zijn, als ik maar wist, dat hij een beetje
ook van mij hield. Nooit is hij lief tegen mij. Alleen als
hij showen moet, dat ik zijn meisje ben; alleen als hij
iets te veel op heeft kan hij lief doen en dan haat ik hem.
Zijn we thuis, bij hem, en alleen, nooit zal hij mij eens
in zijn armen nemen, waarnaar ik met heel mijn hart
verlang. ~ Ben de laatste dagen meer dan knabbig.
Ik weet niet wat ik moet doen. Na Archie is dit me
nog niet overkomen. En zomet las ik mijn Diary over
dicht zo nog eens na... Typisch zoals Ted in relaties
niet op hem lijkt. Maar bij Archie wist ik van het

begin of aan, waar ik aan toe was: een verhouding voor
enkele maanden. Altijd heb ik geweten, dat hij me
nooit trouw zou kunnen blijven, maar ik heb de conse-
quenties ervan aanvaard. In dat hij toch vroeg, voor hij
van me wegging, of ik op hem wilde wachten, was juist
a skip of his mind. Dat wist en voelde ik en hoewel
het heel veel verdriet deed, toen het inderdaad hierop
uitdraaide, toen hij, nu een jaar geleden, bij me in
Holland kwam en me vertelde, dat hij toch naar Zuid-
Amerika ging, ach, ik kwam er toch overheen. Maar
waarsom dat die waanzinnige angst om weer van een
ander te gaan houden? Omdat ik niet weer een verhou-
ding wil als toen. ~ In nu realiseer ik me eigenlijk pas,
wat ik dan wel wil: namelijk alles of niets! "Alles" zou
in dit geval betekenen: trouwen, een woord wat ik dus
danig haat, en dat ik er niet eens aan wil denken!
"Niet" zou betekenen: van niemand zijn, ook niet
van Ted en juist take every day as it is, zonder ver-
liefd te worden en dergelijke monnikens. F.O! But... as mat-
ters are, I'm lost. Ik kan niet meer denken wat of
ik eigenlijk wel en niet wil, want ik hou zo in te
veel, als van mijn Ted, als het nooit gedaakt had
zoit nog van iemand te willen kunnen houden!
of was het jaap??

Donderdag, 6 Mei.

En nu zit ik hier, achter Ted's schrijfbureau te
pennen. Hij is naar een of andere vergadering en ik ga
hier op hem wachten.... Would you believe it? als ik
niet verliefd ben, dan weet ik niet, wanneer ik dat
dan wel zou zijn. Toen Hatti laatst bij me was en ik
die dag, dat hij zich zo beroerd voelde, een paar biter,
hammen voor hem klaarmaakte en er de meest mo-
gelijke zorg aan besteedde, zei ze: "Mijn God, jij moet
wel heel erg verliefd zijn; zo heb ik je nog nooit
gezien!" ~ En nu vanavond ga ik rustig bij hem
thuis zitten wachten. By jove, ik snap 't niet. ~
Ik was weer heel erg verdrietig, toen hij rustig weg-
ging, zonder me een roentje te geven. Misschien is het
verlegenheid, want ik ben er toch wel zeker van dat
hij om me geeft. ~ Vansochtend op de yachtklub (we
had den Hatti en Joyce meegenomen) vroeg een clubje
vrienden van Hatti, of we er bij kwamen zitten. Ons
plan was eerst geweest naar ons plekje te gaan en was
ik woedend vansochtend, dat hij weer erover begon,
waar of we maar toe zouden gaan, omdat ik hem zo
heel graag nu eens helemaal alleen voor me zelf
wilde hebben. Het werd te laat en gingen we toch naar
de yachtklub, maar had ik helemaal geen zin bij hore.

ren te gaan zitten. Mijn schat is er nu eenmaal van
overtuigd, dat ik dat zo graag wil, terwijl ik er zeker
van was/ ten minste, dat was zeker heel in't begin!),
dat hij me overal wilde laten zien; beter gezegd,
dat hij zichzelf met mij zo graag overal wilde tonen.

Enfin, ik zie dus niet den staal gericht, dat ik
bij hem wilde gaan zitten, waarop mijn vaders ten
doodelen werd en het finaal verdoemde! Ik was
zo gelukkig! ~ We hebben een mieterse slag gehad
en met is hij even terug gekomen nog en heb ik toch
zoentje gehad, maar water ook gekenst, hij mag
mijn Diary vast niet lezen! You're the only one
Diary, who knows all my secrets, troubles and
happiness. But... Archie always used to read my
Diary, he did! So my heart says: why not Ted?

Hier zit 'm nu juist de grootste trouble: ik weet
niet wat ik aan hem heb. Wie zegt mij, dat hij er
later niet over zal praten? Ik had geen hoopte van
hem. Maybe he's in love, maybe he just likes
me. ~ But I did decide not to fuss anymore.
I'll just take my life as it comes to me and I'll
love him, I will, as sincerely as I have done
only once in my life. But I've got to forget Archie.

zaterdag 27 Mei.

Precies 3 weken geleden schreef ik voor het laatst. Er is sindsdien zo veel gebeurd; ik heb sindsdien zo vaak wat willen vertellen, maar het ging niet. Ook nu ben ik het weer aan het proberen; erg vlot gaat het niet. Ik kan wel gaan vertellen, dat we met Pinksteren naar Banchang zijn geweest, dat we zo veel heren herrie hebben gehad, dat 't op kantoor hommeles is en met mij helemaal mis, enz. enz. Maar ik zou zo graag iets willen vertellen van wat me elke dag weer verwonderd doet staan, waar ik elke dag geluklijker door word: is 't niet niet ters van iemand te houden? Al zijn er nog zoveel dingen in Teel, die ik helemaal niet leuk vind, Jimmy Crichton, toch, hij is alles voor mij! In deze laatste drie weken, na dat hij toch mijn Diary heeft gelezen, is al mijn angst verdwenen. Die angst om weer van iemand te gaan houden! En ik ben van hem, helemaal. Voort heb ik gedacht meer van iemand te kunnen houden, dan ik van Archie heb gehad. Maar toen ik laatst mijn Diary nog eens overlas over die tijd, toen in Palembang, toen drong pas tot me door: What a fool I've been! Heb ik toen niet altijd geweten, dat hij niet van me

hield? But he was a perfect lover, and that was all I needed after my hopeless marriage to Frans. Op mijn manier heb ik toen van Archie gehouden en heb diep ongelukkig ben ik al die tijd geweest! Soms ook gelukkig, maar als ik toen niet van hem ver, gelijken: What a difference love can make! En weet ik immers, dat ik van Teel ben. Er kan hier niks mis tussen ons komen. Ik moet hem nemen zoals hij is en toch: krijg ik ooit dat drinken er bij hem niet? Hij heeft z'n leven lang niet anders gedaan en ik weet zeker, dat het alleen dat drinken is bij hem, dat mij nooit helemaal gelukkig zal kunnen maken, zeker niet, wanneer ik helemaal van hem ben. Zo heel vaak waren er tijden, dat ik gek van verlangen naar hem lag, en hij rustig in slaap kon vallen. Niet alleen gebeurde dat nadat hij veel gedronken had, maar ook, wanneer hij in geen dagen een borrel had aangeraakt. Ik weet niet wat het is, maar ik geloof, dat door al die rot borrels kleine Teddy niet meer "sterk" is en helemaal niet strong enough to get it a second time. En wat ik bij God niet snap, dat is, dat Teel niet kan begrijpen, wat het voor mij moet

betekenen, wanneer hij rustig satisfield in slaap valt hierna. Ik wot hem wel eens willen zien, als het omgekeerde het geval zou zijn!!

In Bandung gebeurde het, zaterdagochtend, nadat hij de avond te voren stonkdronken was geweest, dat hij het twee maal presteerde en dit de enigste keer is geweest, dat ik bij veel ooit iets heb bereikt. Ik vind het zo het hem teken te stellen en doe zo vaak "alsof", maar 't is niet goed. Ik haat dat drinken van hem, omdat ik ver zeker van ben, dat dat alleen de "reason why" is! Zo boos ben ik geweest, toen hij 't voor een tweede keer presteerde. Tipsey van een B.V.C. ver-gadering bij me aan te komen. Ik kan 't niet helpen, dat dan weer die oude twijfel boven komt: houdt hij echt van me? ~ Waarom denkt hij niet meer aan me, waarom kan hij 't niet laten voor mij? ~ Maar de laatste week is hij alweer zo schattig, dat ik al mijn ver-driet daarom weer vergeet. Ik hou immers van hem, met al z'n fouten. Als ik maar eerst voor altijd bij hem kan zijn, en niet meer zo vaak 's nachts van hem weg, zou alles dan niet

goed worden? ~ Het is zo grappig, dat we allebei het woord "trouwen" om zeilen, maar beiden zijn we ervan overtuigd, dat het daarop uit moet draaien. En ik wot nu niet anders meer willen!

Soms kan ik erg verdrietig worden, wanneer hij voor de zoveelste maal zit te beweren: "als ik maar eerst een paviljoen heb!" Maar hij doet er geen donder aan, want hij heeft het reeds te druk! Dan moet hij ook niet op z'n Parapattan hius af ritten geven. Maar dat is echt weer veel. I'm used to it, anyway. Hoe nieters zou 't niet zijn: veel en ik in heel klein lief paviljoentje. Ik nooit meer 's nachts weg van hem. Ik zou alles voor hem zijn. Ik weet zo zeker nu, dat ik opnieuw wil beginnen, helemaal opnieuw! En nooit meer denken, dat ik eens getrouwd ben geweest. Ik wil van mijn veelde keer zijn: helemaal! En hem gelukkig maken. Sinds ik...

Ik heb hem nu al 5 jaar lang!

Maar we weten nog steeds niet hoe we elkaar gelukkig moeten maken. En het is bij mij altijd afgaan met alle antipathie. Voor mij is er niets bij.

Sunday, 28 Mei

Diary, I do believe I've never been more happy in my life. It's up to me to keep my happiness, which I got so perfectly unexpected and suddenly. Three months ago I fell in love head over heels, but only for 8 weeks I am in love! "Falling" in love is wonderful, but "to be" in love, ... that's simply splendid! He means everything in the world to me.

I don't think I ever kissed a man the same way I used to kiss my Teddy. Men always used to want me, but when I kiss my Teddy I don't think I ever wanted another man more badly. I'm longing for him with whole my heart and body. ~ I do wonder what it can be that I love him so much, but at the same time he still can irritate me as a nobody's business. I know perfectly well that it's up to me not to get irritated so quickly.

Please Teddy dear, be sweet to me! I'm always so happy, if you are. I won't be irritated so soon, if you just are sweet to me. Don't be rude. I can't stand rudeness. Not even a bit!

Je heeft allen maar dit loofstuk te lezen om te weten, hoe ik vroeger naar en bewijs van jouw "liefde" maakte! Ik heb het nooit gekregen, ook niet na ons trouwen. Je zei het zelf: "Zondag, 30 Mei. always show the inside to the outside! in me 5 ps. make it clear!"

Teddy is weg, naar Cheribon, en ik ben heelsemaal alleen! Daarom ga ik maar weer een beetje zinnen schrijven. Misschien zie ik dan in, als ik al die dwaze moeilijkheden van me heb meer. Zepend, misschien zie ik in wat een dwaas ik soms kan zijn. You don't need to tell me once again, Diary! I do know I am a "problem-child", always have been and always shall be! Maar ik kan't niet helpen. Ik verwacht misschien te veel van leven en liefde. Maybe I am a big old-fashioned fool. Tedd houdt van mij. Oja! Hij beschouwt het zelfs als een volkomen feit, dat ik met hem zal trouwen. Hij doet zelfs, of we al jaren getrouwd zijn. Het is bij hem altijd "I do" (met een hoofdletter)! Hij en z'n werk, hij en z'n baren, hij en die God damned Mattheus, dan een hele tijd niets en dan komt het ook nog eens! Oh, ik weet wel dat hij het niet zo meent. Hij is ruw en hij houdt van me, maar ik ben nu eenmaal als ik ben en kan ik 't helpen blij te zijn als een kind met een beetje liefde van hem, dan kan ik 't helpen verdrigtig te zijn als een kleine dwaas, wanneer ik

merk, dat het altijd maar weer z'n eigen Ik is, waar hij zoveel ons geeft!!

Ik weet alles van zijn moeilijkheden Diary, en ik weet hoe nieters het voor hem moet zijn een "overwinning" bij zijn baren op die rot vent te behalen. Ik begrijp het zo volkomen. Maar waarom daarover wilt te wijden? Waarom daar steeds weer opnieuw over te beginnen? Het is toch vanzelfsprekend, dat hij die overwinning behaalde! Hij was anders geen knip voor z'n neus waard geweest als hij het onderspit had moeten delven. Waar of niet? Dan had hij immers een big fuss gemaakt over iets wat helemaal niet waar was. Maar hij was in z'n recht, dus waarvoor je op te winden over een zogenaamde "overwinning".

Zo heel lang ben ik al bezig te trachten hier over heen te komen: zijn opschappen, zijn egoïsme, zijn onverschilligheid. Ik weet dat hij zich er niet van bewust is. Hij doet het niet opzettelijk. Ik hou toch immers van hem zoals hij is? Maar al deze dingen doen zo'n pijn soms: zijn onverschilligheid vooral: "a lack of tenderness" you may

call it! Goodness, waarom moest ik juist van hem gaan houden! Elke keer weer doet hij me verdriet, elke keer kom ik er weer overheen, wetend, dat wanneer ik hem trouw, ik dood, ongelukkig zal worden! En toch, omdat ik alles, ik ^{nu} kan niet meer van hem af. ^{want dat ligt veel meer!} Het is een obsessie geworden. Waarom moet ik altijd op zo'n manier van een man houden.

Als ik van Frans had kunnen houden, en bij hem was gebleven, dan zou hij geloof ik de enige zijn, die mij alles had kunnen geven, wat ik van een man verlang. "alles"; Het is het zoveel. Toch is het alleen maar "liefde" en een beetje "teederheid"! Het klinkt romantisch en belachelijk in deze intense rottjeden, waarin we leven. Maar zo heb ik nu eenmaal mijn ideeën over "houden van" en "getrouwd zijn". Daarom ben ik van Frans gescheiden. Ik hou hem onmogelijk iets terug. Geven voor alles wat hij me gaf. En kriebel? Hij was één van mijn grootste mistaken. Ik wist dat hij nooit bij me zou blijven, toch heeft hij me altijd alles aan teederheid en respect gegeven; dingen, die een vrouw nu eenmaal van een man verlangt.

Richard heeft zo vaak tegen me gezegd: That,
de man die jij trouwt, moet wel iets bijzonders
zijn, want de dingen die jij van een man ver-
wacht, zouden wij nooit van jou verwachten!
Inderdaad; maar dat zou Rich ook niet
kunnen, omdat Rich nooit heeft geweten, hoe
ik kan zijn als ik werkelijk van iemand hou.

Ik trouw alleen, wanneer ik zeker weet niet
voor een tweede keer ongelukkig te worden. Soms
heb ik momenten, dat ik denk: ik moet Teel
trouwen, wat er ook gebeurt! Maar het is sinds
Pinksteren, dat ik elke dag met die twijfel loop:
word ik gelukkig met hem? "Hij is mijn type niet!"
Ach, hoe vaak hebben ze dat niet gezegd. En hoe
vaak antwoorde ik niet "so what"! Hij komt
uit een heel ander milieu dan ik en doet wel
graag als "man van de wereld", maar hij kan het
noodt worden, ten minste niet alleen. Ik zou
hem kunnen leiden, minder rum kunnen maken,
en daarom ben ik bij hem gebleven, er niets
om gevend wat anderen ervan reiden. Ik hou
zo reëls veel van mijn Teddybeer, zo heel erg veel,

dat ik alles en alles voor hem zou willen doen en
zijn. Maar waarom dan die twijfel de laatste
tijd Diary?

Ik had me van Pinksteren zo veel voorgesteld.
Vier dagen zouden we elke minuut van de dag
en de nacht bij elkaar kunnen zijn. Wat is het
geworden: één run van opstaan en verkleeden
den op tijd zijn en naar bed gaan... En de hele
minuten, dat we alleen waren, was nauwelijks
een gedachte voor mij, nauwelijks een roen.

Zo laat hadden we afgesproken, dus zo laat moes-
ten we er zijn: 's morgens, 's middags en 's avonds!
En de ironie van het hele geval, dat het Teel was,
die zei: "Ik ben niet van plan al deze dagen met
ze op te trekken", en dat ik het was, die vond,
dat wij ze niet helemaal aan hem tot handen
overlaten. Hoe heb ik ze gebaat, al die dagen
dvor! Afspraken en nog eens afspraken. His mind
full of them, every goddamned minute of the day!
Het is kleinzeilig om het meer te schrijven, maar
it is the very truth, that we slept together for exact-
ly four days, but he didn't even manage to take
one one night! Oh rubbish!

Het is rubbish, en ik heb het van me afgeset.
Ik wilde niet meer aan die dagen denken. Toch
zijn ze gebleven, diep in mijn gedachten. Typisch
was vooral, dat hij kon praten en vrolijk zijn,
zodra er anderen bij waren, maar de laatste
avond: Maandag, 2^o Pinxterdag, en ik me
eindelijk van "anderen" bevrijd doelde, hij geen
stom woord kon zeggen en we uiteindelijk
toch in de Preanger terecht kwamen. Hij kon 't
niet laten zich toch nog even voor het laatst daar
te laten zien. Ik haatte hem die avond Diary,
haatte hem intens, omdat ik eindelijk met hem
alleen kon zijn en het hierop uitdraaide, dat ik
me tipsz dronk aan dat rot rocht van mijn
verdriet en ellende, verdriet, omdat ik toch
van iemand was gaan houden, die nooit van z'n
leven alles voor mij kon kunnen zijn, omdat
hij nu eenmaal alleen alles voor zichzelf
zou kunnen zijn.

Ik moet het met mezelf uitvechten. Of bij
hem blijven en proberen alles van hem te nemen,
of van hem weg. Ik weet 't niet, ik kan 't niet
dit nu al te denken, omdat hij pas morgen komt!

Geh, dat ik nog pas zo kort geleefd zo blij en happy
schreef van "altijd bij hem zijn" en nog andere
dingen meer en dat het nu oprems, sinds gister
avond, zo heel anders moet zijn. Maar die en hie
heren, dat Tell lief voor me is, vergeet ik alles,
wat altijd diep in mijn gedachten verborgen ligt.
Dan weet ik alleen dat ik van hem ben en bij van
mij. En de reden van mijn verdrietig-zijn vandaag
is niet alleen gelegen in het feit, dat hij gisteravond
zo'n ruwe en ongelukhige opmerking maakte,
maar die reden ligt zo veel dieper, die alles weer
ophaalt en daarom zal hij 't nooit kunnen begrijpen
alles was gisteravond goed geweest, als hij mijn
hartje een beetje had weten te vinden, maar op het
moment, dat ik me wanhopig aan hem vastklampte,
dat ik weer alleen maar wist: "ik moet van hem
blijven", toen was 't alweer over, want hij had
"dorst en moest drinken" en kwam terug zonder
me ook maar aan te raken en ik kon de gedachte
niet van me afzetten, dat hij bang was dat ik te
verlangend zou worden en hij moest immers fit zijn
voor zijn "vermoede tocht van resuren" naar
Cheribon. En ik kon niet meer slapen. Maar hij

deed geen poging meer om me in bed te krijgen.
Hij viel rustig in slaap; misschien wel niet zo
rustig. Hij begrijpt hij niet. Hij kan me ook
niet begrijpen. Ik kan't hem ook niet ver-
tellen, want 't klinkt zo banaal, zo kleinzielig.
"Ik hou alleen van jou!" zegt hij elke keer weer,
maar hij weet zelf niet, dat hij nog veel en
veel meer van z'n eigen ikjes houdt.

Mijn God, een man moet toch werken en veel,
anders zou het een sufferd zijn. En dat eeuwige
gedonderjaag over zijn "dele werk" en het "andere"
werk, doet hij er "nog bij doet", hangt me
dusdanig de keel uit, dat 't me alleen al irri-
teert als hij er over begint, laat staan een
hele avond over praat! Ik vind 't nie ters
als hij mij zijn meelijsheden vertelt en zijn
wereld, erd. enz., maar opscheppen heb ik lak
aan. Opscheppen laat ik en dat hoeft hij bij mij
nu eenmaal nooit te doen, omdat ik denk
wel weet wat hij in zijn werk presteert. Ik ben
geen stommeling en daarom haat ik stom-
men zinnlos dikke doen! Een grote mond moet hij
wel hebben om nog iets te lijken.

't Is één uur. In rijdt mijn schat op de weg
naar Cheribon, als hij ten minste niet onderweg
d.w.z. in Bandoen, in Preanger is blijven steken.
Zou hij een beetje denken aan wat ik hem van,
oehend rei? Of legt hij 't weer helemaal verkeerd
uit? Ik heb nog nooit vroeger geknild als van oeh-
tend, toen hij weg was. Hij is eigenlijk zo schattig,
toen hij natief rei, dat hij wel lief was geweest
van oeh-tend, want "hij had mij immers anders
om laten liggen en mij toegelekt..."! But his
mind too pre-occupied to think even of a little
hiss! Hij is een schat en laat me hem nu maar
nemen zoals hij is. Hij is ten minste eerlijk in
z'n liefde voor mij: ongecompliceerd.

Ik vraag misschien te veel. Maar ik ben zo
heel erg gevoelig voor een beetje liefde. Het kan
zo veel in mij veranderen, want ik ben moeizak,
maar ik ben vroeger toch vaak stralend ge-
lukkig zijn en dat ben ik nu maar zo zelden....
"Als je maar altijd de lente hoort zingen,
"Diep in je hart en boven je hoofd.
"Het leven laat zich tot vreemde dwingen,
"Wanneer je in lente en liefde gelooft!"

Ik zal nooit die dag vergeten, dat ik hem bij me thuis vond, nadat hij mijn Diary had gelezen. Ik heb 't hem uiteenkluisd tot laten lezen, wetend, dat ik voor hem dan een open boek zou zijn, maar ook, dat sommige dingen hem pijn zouden doen. 't Heeft hem pijn gedaan, maar hoe lief had ik hem dat moment niet, zoals mijn schat toen maar me keek met z'n blauwe betraande ogen. Ik had toen alles willen geven om ongelezen te maken, die vele rottingen, die ik over hem had meergepend. "Ik had gelijk" zei hij toen. ~ Maar die zelfde middag was 't alweer over: "Never show the inside to the outside." Dat is immers wat hij altijd zegt? Zal hij daarom ook nooit laten merken, dat hij van me houdt? Moet hij alleen dat dan weten? Hou het leven waard zijn geliefde te worden met een liefde voor el. haar, die je zo diep mogelijk verborgen moet houden?

Hoe kom ik weten dat hij niet van vrouwen kon houden... Teddy bear! Please, don't think me old-fashioned. Don't think me a little romantic fool. But I have just a few silly ideas about love. Love is not just getting, but giving! Love is not a

wild dream of pleasure, not a madness of desire, oh no! Love is not that. It is goodness and honor, peace and pure living, unselfish and true!

En nu is het zondagavond: eens zo rustig en still in de mess en na al het geschrijf van deze zondagochtend voel ik me eens zo heel erg blij, alsof bevrijd van een zware last. Een last van vele meelijliden, die ik mezelf altijd maak.

Waarom zou ik zo ingewikkeld doen, waarom niet het leven nemen zoals het is en naar je toe komt? Waarom ook Ted niet nemen zoals hij is, zoals ik van hem moest houden: die aller eerste keer dat ik hem zag: lief is mijn schat en hij houdt van mij! Ik ga me niet meer druk maken om wat hij doet of zegt of laat. Ik ga lief voor hem zijn: me helemaal aan hem geven en alles voor hem zijn. Als hij nu vanavond hier bij me zou zijn, zou ik 't hem allemaal kunnen zeggen. Het leven is nieters als je van iemand houdt. ~

Misschien voel ik me nu eens zo blij door het eenvoudige gesprek met Thelma als dat van gisteren. We

zaten gezellig en rustig bij elkaar en er werden geen
flamvigheden getapt, maar we zaten echt leuk te
chatsen over alles en nog wat. Toen plotseling,
voor ik het wist, kwam het gesprek op Ted en mij.
Thelma vroeg, of ik nu inderdaad met hem ging
trouwen. Ik verwonderde mij niet eens over deze
vraag en antwoorde rustig: "Ja, zodra we een
paviljoen of iets dergelijks hebben". Het was allemaal
zo een vovellig en we praatten er nog een tijdje over.
Thel moest weten o.a. hoe of ik "aan hem was gekomen".
Grappig, nooit heeft Ted me ten huwelijk gevraagd.
Het was geloof ik van het begin af aan een vast
staand feit tussen ons. Niet bepaald "vaststaand"
als wel "omontkoombaar". We passen nu eenmaal
bij elkaar: we dansen goed samen, we bridgen, we
houden van uitgaan, van de bergen in te trekken, van de
zee. We zijn aan elkaar gewaagd in alle opzichten.

No Diary, I shan't fuss anymore! I've got
my man and I love him so much. I've waited
desperately for two years for the man I would be
able to love. I've had so many and there wasn't
one I could love. And here's my Teddy, just
Teddy! Why couldn't you be here, just now.

Never be lonely again, my treasure,
Never be weary again, my own;
I shall be with you in grief and pleasure,
Close to your soul, as to yours alone.

That is the warmth of my arms about you,
That is my kiss on your lips and brow;
Never again shall I fuss about you,
Never again will you worry me now.

Long through the worlds in their cloudy smother,
Deep in the vault of eternal blue,
Life after life we have sought each other,
Hoping of shadows "Can this be you"?

Shadows were all till the veil was rifted
When, in the hour that was meant to be,
We came transfigured, with arms uplifted,
I to you darling and you to me!

Yes, I know, just a little rubbish poem, but there it
is: I've had it in a big big way, because I'm in love
so much, as I never could have imagined ever to be!

Maandag, 31 Mei.

Vanavond komt mijn Teedoliebeer misschien terug
je kan wel merken Diary, dat ik een paar dagen "vrij"
heb gehad! Ik heb tenminste weer tijd gehad om je
een beetje van alles te vertellen, wat in de week is
gebeurd! Ik heb je heel erg verwaarloosd, maar je
weet het nu eenmaal, dat ik alleen maar kan
schrijven als ik er echt behoefte aan heb iemand iets
te vertellen van mijn geluk en verdriet soms.

Vanmiddag moet ik je even zeggen dat ik heel
erg happy ben! Weet je wel: één van die zeldzame
momenten die ik heb. Voor 5 p.p. heb ik roze ge-
bra's gehoocht, heb er vier varen mee gevuld,
heb ze mee naar binnen gebracht, omdat de
zon 's middags zo fel op mijn platje schijnt, en
zit nu als maar maar ze te kijken. Nieters is het,
veel bloemen om je heen. Ik heb van dit kamertje
vooral nu ik er alleen zit. Alles is even netjes en
schoon. Hoe kon't zijn Diary, als ik met Tedd in
een leuk huisje kon zitten? Wanneer over tien
dagen Jan's vrouwen kinderen komen, kan ik
lastig bij Tedd blijven zitten soms. Hoe moet dat
dan! Wilde, dat hij een beetje moeite er voor
ging doen. Ik kon't zo nieters gezellig voor

ons kunnen maken. We zouden nooit meer zin
hebben om als maar uit te gaan. Bij Tedd thuis is
het zo somber, zo lelijk allemaal. 't Is wel niet
van hem, maar als we eens een avond thuis zitten
dan is't nooit gezellig. En bij mij in de mess / de
"Irouwenlump", zoals Tedd die noemt!) zit je
volkomen te hoops. Zoo bed!

Ik verlang wel heel erg naar iets van onszelf.
Gistermiddag bij voorbeeld, toen ik even bij de
Wringa's was, ging mijn hart open, toen ik zag,
wat zij van't huis gemaakt had! Al die mieters
spulletjes, die ze uit Holland heeft meegebracht.
Wie schuldigen! Ik heb even volkomen sprake-
loos gestaan. Wanneer zal ik niets weer hebben!

Weedsdag moet ik bij haar gaan koffie drinken.
Veel er niet veel voor, maar het moeijik weigeren.
Ze is precies zo het tegenovergestelde van mij, ten
ik krijg alleen maar heimwee als ik dat huis zie:
zoals 't vroeger had en misschien nooit meer
zo krijgt.

Vanochtend ben ik geluk gaan halen en heb voor
mijn stikbeer een heel mooie portefeuille ge-
kocht. Echt heerlijk! In een paar ouchen. Niet erg

mooi, maar er was niets anders. Bij Manrean de
5:30 prik gehad en ben ik toch wel riantend benieuwd,
of mijn maagpijn de volgende heer wegblijft. Hij
die danochtterd terloops: "Mocht je twee over
trouwen denken meisje, zorg dan, dat je de eerste
twee jaren geen kinderen krijgt", waarop ik hem
prompt vertelde, dat ik het niet meer kon krijgen
en zal hij dat ook gaan onderzoeken. Ben benieuwd!

In nu ga ik pitten. Vanavond komt mijn Baasje
terug, en Dilus is heels erg happy!!!
Hi Hi! de 5 jr. had de drie Anaks!

Maandagavond.

Just imagine! Teeddybeer stond notabene om
half twee voor m'n neus... Ik zat juist te bepieke-
ren, of ik een jurk aan zou trekken en bij hem thuis
zou gaan zitten wachten, toen ik een kleine baldijng
tegenover me zag zitten met een witte punt aan
z'n staart! Zo iets schattigs! Heels bekende voet-
stappen hoorde ik toen aankomen en heek gespannen
wie of er aan zou komen met die zelfde stap als
mijn Teeddy, en 't was Teeddy. Don't need to
describe how extremely happy I was. Had me-
zelf maar een kleine kans op vanavond gegeven,

en moet mijn slot wel een beetje naar me verlangen
hebben....!!

Ik ben zo blij Diary, dat ik al mijn geconpli-
ceerdheid heb achtergelaten in de maanden, die
ik zondagochtend allemaal neerschreef. Ik ben zo
blij, dat ik besloten ben eindelijk Teeddy te nemen
zoals hij is. Had ik dat niet gedaan, en zou ik
van plan geweest zijn hier met hem over te praten,
dan zou het vanavond helemaal geen hand met
me te bereiken zijn geweest. Hij heeft 't met geen
woord over zondagochtend gehad, toen ik zo in-
verdrietig achterbleef. Hij was misschien wel blij
weer bij me te zijn, maar liet het door niets mer-
ken en maar z'n portefeuille heek hij nauwelijk
en vroeg later alleen, of ik een foto'tje eruit had
genomen, toen ik de bal wilde over hevelen. Een
foto'tje van z'n zoon, alsof ik dat stikken achter
zou houden!! Enfin, een heleboel dingen meer, die
me weer stomweg rond hebben geïntereerd en ver-
drietig gemaakt, maar waar ik nu rustig over-
heen kan, omdat ik voelde, dat hij goedse blij
was weer bij me te zijn, dat hij volkomen over-
donderd was door z'n portefeuille en daar door

weer ruw door verlegenheid. Hy is ruw, alleen maar om rieken houding te geven: net een soort bravoure, en so what! Werkelijk Diary, ik heb mijn Baasje vanavond met heel andere ogen bekeken en ik vind hem zo lief. Ik hou heels erg veel van hem en ik ben heels erg verliefd!!! --

Dinsdag 1 juni.

Ben bij de onwe lni geweest vanochtend en heb vlotweg geantwoord op hun vraag, of er werkelijk niets bijromers was tussen Ted en mij, dat ik met hem ga trouwen. Ik zei't zo geleerdleerd, dat me niets meer dorsten te zeggen. Den nu ben ik op het ogenblik in "an awful mood"! En ik't aan de Onafjes verteld heb, heb ik spijt, want al m'n goeie voornemens zijn verdwenen als sneeuw voor de zon, of in de zon, of onder de zon, just how you'd like to put it! Of't nu is, doordat ik het feit botweg heb geconstateerd tegenover de Onafjes, of dat't is, doordat Ted me weer heerlijk irriteerde vandaag, ik weet't niet. Maar ik ben do rusteloos als een draak en kan m'n zit niet vinden. Misschien heb ik alweer te lang stilgereten thuis

en moet ik weer aan't werk. Godzijdank: overmorgen!

Stel je toch voor Diary, dat hij me rustig voorin, naast de lampen wilde laten zitten, alleen maar omdat er een vreemde vent ook nog achterin zat....!! Ik vraag me werkelijk soms af, of ik gek ben, dat ik't zo zwaar opnam, maar ik was alweer woedend en wég mijn goeie voornemens. Ik ben geen meid, die je brodin stopt naast een Inlander en hij breekt uit achter in. Wel ja! Ik wou dat ik niets aan me voor, bij hem laten gaan, maar ik kan't niet! Ik vond het 't toppunt van onbeschoftheid.

Toen kwam hij eten. Heeft stomweg naast me gereten zonder een blik te geven. Maar gisteravond had je meener moeten mee maken. Kom zelfs met z'n handen niet van me afblijven, want hij had "godzijdank" weer eens een paar barrels op en dan is't: je bent toch van mij! Oja! Dan kan hij wel en het publiek laten zien, dat hij toch zo veel van me houdt.... Rubbish! En zo loopt't vandaag of morgen beslist glanzig en is! Ik haat't vandaag!!

Dinsdagavond.

Matthean probeert hem een "minderwaardigheidscomplex" bij te brengen.....!! 't Is om je rot te lachen eigen.. lijk als het niet Doro in tragisch kon zijn; immers, als er iets wel zeker is, dan is 't wel, dat hij dit complex al heeft. Waarom heeft ie anders zo'n grote mond? Waarom anders die bravoure, snobbisme dan dat dikdoen? Allemaal alleen om z'n gevoel van minderwaardigheid te verbergen. En om dan nog 't lief te hebben je met een Oringa te gaan vergelijken, vind ik wel het toppunt van een minderwaardigheidsgevoel, dat je tracht te verbergen.

Docht hij nu herfs, dat ik er in kon trappen en kon hebben? antwoord: "Maar die stijl van jou, met die vele bijzinmen ("met als Oringa"!!), is juist geweldig!" op zijn stomprinnige opmerking, dat "datt juist niet goed was!" Dalklicht is het niet goed; bij hem tenminste, omdat je daar nu eenmaal in desoriënt een aparte stijl voor moet hebben, die Teet zeker niet heeft!

Een heel kreeg ik een brief in mijn handen, door hem opgemerkt. So in de Dier, Dguelle horrens! (Kan van schrik m'n Franse opmerking niet eens meer fatsoenlijk neerpennen!), maar die brief was wel het toppunt, wat ik ooit op dit gebied zag gepreleerd. Kom er dan rond vooruit, als je het niet kan,

one of the
great "lovers"...

maar ga niet je stommitieit achter dergelijke stomme gezegden verbergen en dan nog hopen, dat ik er stormweg in zal trappen. Goddammitt! Maar ik kan't niet van m'n zit staan dan ik kon't niet erg vinden, als hij de boel niet zo verdraaien kon. En altijd maar weer die verdomde naam Matthean erbij halen! Ik heb lak aan een million matthean's! Wat kan mij in godsnaam die vent schelen! En als hij veel een soortement minderwaardigheidscomplex wil bijbrengen, dan kon ik in Teet's plaats, me wel wel zo te goed voelen, om dat dan ook maar enigermate, tegen wie dan ook te witen. Hij moest zich rot schamen, als het nu was en er over rindigen, als het niet nu was.

Je kon haast gaan denken Diary, dat het weer een gezellige herrie Davond is geweest, terwijl boven, stroomde uitbarsting en het een gevolg is van de laatste 5 minuten. Storm van mij, om me er over op te winden, maar anyhow ga ik me misschien straks aan deze man voor m'n hele leven geven.... Blime me! Een godganse dag alleen maar verf, verf en nog eens verf te moeten aan horen... En dan nog secretresse en brieven vol met eijfers over verf,

verf en nog eens verf, Christ meen! Voort van m'n
leren houd ik dat Oval. Dan nog liever de J. V. D. en
de politiek, waar ik in leef ten minste. En die verf
ga ik dood!

Oh Diary, wat zit ik weer nieters door te daren.
En diep in m'n hartje heb ik zo'n spijt. Weer zijn
we boos uit elkaar gegaan zonder een heftige
terwijl we juist zo'n vriezerse avond hebben gehad.
Weliswaar was het dit heer Miep die hem spraakzaam
maakte en voor wie hij stier best doen, maar toen
we thuis kwamen, was hij heus echt heftig, tot dat
ik natuurlijk weer moest ploffen bij die veldkame
opmerking van hem. En ik kon wel denken, toen ik
het glascheerle nog zag staan, wat ik hem helemaal
vergeten heb te laten drinken.

Oh Teodora beer, ik wilde, dat ik wat minder
doorzag! Maar je bent zo'n open boek voor me: ten
minste in je opschrijven en je stomiteiten, en daar
kan ik niet tegen. Ik kon zo veel gelukkiger kunnen
zijn als ik die niet allemaal merkte en als ik maar je
op kon kunnen zien. Ik kan soms niet eens meer
geloven wat hij allemaal zegt... En nu kan ik niet
slapen, alleen maar omdat ik hem zo weg heb laten gaan!

Waar was de man, tegen wie ik kon opzien.

En bijna ben ik weer naar hem toegevloden, naar huis,
om hem te zeggen, dat ik toch van hem hou, in spijte
of everything! Maar 't kon de zaken alleen nog erger
hebben gemaakt, aangezien meneer van Hensbergen
er nu eenmaal zo dadelijk wel sure van is, dat zij
vrouwen hem wel nieters moeten vinden. Tot nu
toe is geen enkele hem waardig geweest (if you
would believe it...!). Ik waarschijnlijker dan wel,
maar dan kon hij dit keer wel eens een gevoelige
tik op het, niet "roede", maar "arrogante" hoofd
kunnen krijgen. En het kon, (alweer waarschijnlijker)
niet de eerste keer zijn...! De meisjes, die
hij gehad heeft, en die ik soms te zien kreeg,
(excuse me!) waren niet bepaald "ladies" te noe-
men en een bekend Bataviaas meisje heeft hij
helemaal nooit kunnen krijgen! "Bekend" ten
minste, zoals ik ze bedoel en niet zoals Teo
"bekend" kon uit leggen.

Bah! Wat een rot kind ben ik eigenlijk. Als ik boos
ben is er niets goeds aan hem, terwijl ik toch van
hem hou, zo heel veel! Skip it Diary! Maar ik voel
me ook zo rot de laatste tijd.

Pas 5 jaar later
werd galblaas
ontdekt...

Vrijdagavond, 4 juni.

Waarom voel ik me nog steeds niet beter na al dat goed, wat Maurice in m'n bibs prikte! Ik krijg er wat van, werkelijk! Voel me wanhopig rot, slap en moe. Heb al die jaren wel een paar dagen per maand met maagpijn rondgelopen, maar heb me nog nooit zo afgetaheld gevoeld als deze laatste weken.

Stom van me om Woensdagavond zo veel Brandy te drinken! En morgenavond weer een B.V.C. fuif....

Is't natuurlijk weer het zelfde liedje! ~ Onoektend hebben we nu'n mieterse trip naar de Boentjah gemaakt en hebben we een klein stukje getippeld. Kom wel huilen van woede, dat ik m'n benen voelde trillen van moeheid. Ik notabene, die vroeger einden kon tippelen. Ik ben altijd zo sterk geweest. Diary, hoe moet dat nou? 't Maakt me down en kribbig en had ik vanavond zo'n moeite om lief te blijven voor mijn Teddiebeer, die natuurlijk als gewoonlijk weer rot opmerkingen zait te maken en niet deed of we al ik weet niet hoe lang getrouwd zijn. Ik wilde niet kribbig worden en't luidte me gelov' ik alleen, doordat 't me vanavond totaal onverschillig liet, of hij wel of niet lief deed. Ik ben fimaal of er zie als een beeg tegen morgenavond op! Enfin, misschien ben ik morgen iets

beter. ~ Teddy wil verdomd graag mijn Diary weer leren, maar ik kan 't niet over m'n hart krijgen, hem wêr al die rot gedachten van mij te laten leren. Whatfor and why! Het zijn allemaal toch moeilijke heden, die alleen mij hangen. Hij is zoals hij is en zal zich nu eenmaal niet meer kunnen veranderen; niet makkelijk ten minste. En is't niet al mees., terlijk, dat hij en Dinsdag bij die B.V.C. vergadering, en Zaterdagmiddag in Des Indes, het heeft geprele., teerd om een "rustige" borrel te drinken. Dat is zo lief van hem en't blijft hieruit toch wel degeijk, dat hij 't graag voor mij overheeft. En daarom juist vind ik 't zo rotzig van mij om over futiliteiten te gaan zitten griepen. Hij slaat nu eenmaal niet graag inmerken, dat hij veel om me geeft. Ik weet wel niet waarom, maar als hij dat nu denk vindt, so what! ^{folgdepel}

Vanavond had hij weer zo'n rare opmerking: "Julie vrouwen vinden't nu eenmaal mietersom met geweld genomen te worden!" God mag weten, waar't op sloeg en snap ik 't nog niet, hoe hij daar zo plotseling op kwam. ~ Verder sliep ik gisteravond bij mijn dokterssteen, en kreeg niet eens een nachthuisje. Ik was zo verdrietig, dat ik gewoon huilen in

slaap ben gevallen. Ik neem ik me nu eenmaal nog
zo hard voor, over dergelijke kleinigheden heen te
stappen, en tegen me zelf dan ik blijden zeggen: "Ship
it!" Toch, ik kan er niets aan doen, ze doen me
elke keer weer zo'n pijn en ze doen zo'n verdriet. Mijn
hartje is dan niet happy meer en ik zou zo graag voor
hem helemaal happy willen zijn, omdat ik dan heel
anders ben. Gisteravond was hij weer zo nu, dan be-
grijp ik hem helemaal niet meer. Daarbij voelde ik me
zo beraerd en ellendig (had rowat de hele dag van
die Brandy ritten overgeven!) en ik had zo'n intense
behoefte aan een beetje, heel klein beetje liefde van hem.
In plaats daarvan kreeg ik nog niet eens een nacht-
kussje! ~ Maar toen ik vannacht wakker werd,
werden plotseling twee armen om me heen geslagen. Ik
moet weer gauw in slaap gevallen zijn, want ik herinner
't me maar heel vaag, maar ik was heel erg blij. En
vandochtend ook, was hij weer lief, en was ik gisteravond
alweer vergeten. En we zijn naar de Boentjah gereeden,
hebben genandeld, hebben bij "Telaga Warna" even gereeten en
alles was even mieters. Ik heb zelfs de Briten-zorgse
weg mogen rijden!! Daarna heb ik zijn concepten uit
ritten tiptippen zijn we nog even naar Brich geweest.

Ik zou eigenlijk zo happy moeten zijn. Ik heb alles
wat m'n hartje begeert! Ik hoef alleen maar te zeggen,
dat ik zo graag naar de Boentjah wil, en we gaan
naar de Boentjah. En ik weet zo heel zeker, dat
Teddy van me houdt. Wat wil ik dan nog meer??

Zondagavond, 6 juni.

Voel me mieters, ondanks drinkgelag van gis-
teravond! Was vandochtend echt bang, dat ik er weer
een paar dagen mooi mee zou zijn en dat terwijl ik mor-
gen weer eens aan werken moet gaan denken. Het is ver-
domd hard tegenop te zien, maar kan't me allemaal
zo weinig meer schelen. Ik ga me best niet meer
kapot werken en't interesseert me nu bitter weinig wat
en hoe waar ik werk. Ik heb mijn Teddybeer immers
en ik zal dan pas helemaal happy zijn, wanneer ik mocht
meer van hem weg hoef te gaan; wanneer we samen
ergens kunnen zitten, waar ik niets en niemand meer
bijmoedig heb. Wij, Teddy en ik: hoofdraak! Rest: nog
minder dan bijzaak. Alletwijfel is volkomen weg. Hij
is zo schattig geweest dit week-end en ik weet nu alleen
dat ik hardstikke knuts op mijn "Handsome" ben. Hoe
lang moet ik nu nog alleen gaan slapen???

Maandag, 7 juni.

So Comment! I'm as happy as can be!
Zoals Ted de laatste dagen voor mij is, zo is hij nog
nooit geweest in deze 2 maanden, dat we bij elkaar
zijn.

Voor het eerst weer naar kantoor, na een
rust van 2 weken, viel best niet mee. Ben
doelgewoon weer een "second fiddle" en ben nu
werkelijk van plan, op grond van een niet-aanstelling
in mijn eigenlijke functie als assistente, tengevolge waar-
van uiteindelijk mijn "ongeschiedtheit" als zodanig
is gebleken, mijn ontslag in te dienen. Of het zal
lukken, is een tweede punt. Maar mijn schat leeft
gelijk. Grappig, dat juist Ted de laatste persoon was,
wanneer ik zou hebben gedacht, dat hij zijn vrouw
niet wilde laten werken. Zelfs Frans, die mij feitelijk
in een glazen kastje zou hebben willen stoppen, had,
toen wij trouwden, het liefst gezien, dat ik zou blijven
thuiswerken. En bij Ted had ik dit nooit verwacht.
Ik vind 't niet teर्स! Ik zou immers zo heels graag
"verkleinde uitgave" van mijn feidlybeer willen hebben?
En hoe kan dat nu met een contract voor 3 jaar!?
Toch geloof ik beter pas hierover te beginnen, wanneer

het eenmaal zo ver zal zijn. Ik bedoel, tot dat we
getrouwd zijn. Wanneer for Bete's sake! Voorlopig zit
dik goed bij Anispet, de bulldog! Hoe minder werk,
hoe beter. / Dat had ik een jaar geleden eens moeten
zeggen!)

Woensdag, 9 juni.

"Vergeet 't maar!" is eigenlijk het enige
commentaar, wat ik op vanavond heb geven. De
kwestie was en is, dat hij wil, dat ik op zondag
ochtend om half 12, zijn B.V.C.-vergadering bijwoon.
Mind you diary: juist zondag! Vorige week pre-
cies het zelfde geldondergaag gehad, en als ik en hij,
toen niet zo daverend beroesd van die finfwaren ge-
weest, was het evenmin goed afgelopen. Maar nu dat
ik weer op kantoor: hijk vol verwachting naar de
zondag uit, die me ten minste weer zou, bree en
lucht brengt. En moet ik dan in een muf B.V.C.-
lokaal gaan zitten, "omdat de andere vrouwen dat
ook doen"? Het is geen jalousie van hem. Want er is
niet veel om jaloers te zijn, wanneer ik daar en het
met Cor en Tom op de jachtclub zou zitten. Het is

doelgewoon weer m'n gekwetste eer. Het idee, dat ik er niet kon zijn, terwijl de "andere vrouwen" wel aanwezig konden zijn. Maar die denken niet aan kon en frisse lucht. Donsdag, dat hij dit speciaal voor kon hebben gebracht! Op andere avonden, kwamen ze er toch ook bij. Heeft hij niet elke keer weer gevraagd, of ik niet med wilde? Was daarom kon dat om voor Donstag speciaal naar voren zijn gebracht, dat de vrouwen "mee konden komen"!! Okkabbish!! ~

Ik verdomt 't in alle standen! Om daar stomweg in een stoel te gaan zitten / en natuurlijk drinken! Ik, terwijl zij zitten te vergaderen, I'm awfully sorry, maar dat doe ik nooit en te nimmer. En dan nog daar zitten met vrouwen als Ula Matthöt....

God beter het! ~ Teel is zwaar weggereden. Heb niet eens een nacht kasje gehad en ik was zo graag met hem meegegaan.... Onder het bridgen maakte hij immers de opmerking, dat ik om half 6 moest opstaan, in plaats van kwart voor zeven en dacht ik, dat ik best met hem mee kon, als hij me maar vroeg thuis bracht. En nu moet ik toch alleen gaan slapen, en heb niet eens nacht kasje gehad en ben ik heels boos en toch ook zo heels erg verdrietig. Hij moet

nu eenmaal leren, dat ik nooit dingen doe, waar ik niet in geïnteresseerd ben of waarin ik geen plezier heb. Ik verdom het! En dat hou ik nog zo veel van hem, ik ga daar niet mijn Kondag aan geven. En als hij B.V.C. voornamer vindt dan ik, dan zal ik de laatste weren, die hem daarvan terug zal houden, maar met hem meegaan: ooit van m'n leven!!!

Hoe is 't toch mogelijk Diary, dat we nu weer lerie hebben. Als je maget, dat hij de laatste dagen gewoon omkerkenbaad is. Ik hoef is hij voor mij. Tegenvoordag vraagt hij zelfs om vrentjes, niet eens ik! Ik kan niet precies zeggen, waar 't m'n rit, maar hij is sinds Vaterdag volkomen veranderd.

En nu moet ik gaan slapen zonder koentje te hebben gehad. En het is al half twee en de auto komt morgen om kwart voor acht en hoe moet ik morgen opstaan en hoe een dag beginnen, als ik weet, dat mijn beeldy boos is op mij!....

Donderdag, 10 Juni.

Hoe komt het toch, dat ik hem nooit begrijp! Vanavond weer; ik ben er niet verdrietig over dit keer. Daarvoor ben ik reeds te moe op het oogenblik. Sinds Zaterdag zijn we niet bij elkaar geweest. Ik wilde echt niet, omdat ik zo doodmoede de laatste tijd, en om, dat ik tegenwoordig elke ochtend door knispiels wagen word gehaald (met Maas erin!), die er al om kwart voor 10 is! En pas sinds gisteravond, kwam het idee bij me op, dat ik best om half 8 door Ted thuis kon worden gebracht. Toen Ted dan ook vanavond weer vroeg, of ik meeging, zei ik eigenlijk alleen neen, omdat ik werkelijk heel erg moe ben. Hij gaf ook verder geen commentaar en bracht me naar thuis, maar was erg stil. En toen ik dan ook vroeg, waar hij aan dacht, was het antwoord prompt, waarom ik nooit meer mee wilde. Hij kon me toch immers om half 8 thuis brengen. Ik vond het best, zelfs nieters, want ik ben toch wel erg lang niet bij hem gebleven.

En nu begrijp ik bij God niet, waarom hij toen zo plotseling de deur opende maakte en zei "kom, we gaan maar slapen", terwijl ik nog verbaasd zei "ga ik dan niet mee met jou". Ook al goed. Ik wantrouwen niet. En hij ging niet eens weer naar binnen.

Een paar weken geleden zou ik me iets dergelijks ontzettend hebben aangetrokken. Nu weet ik hoe mijn Teddy is en was hij natuurlijk ook erg moe na al dat gehoei vanmiddag. Begrijpen doe ik het wel niet. Want als hij werkelijk zo erg graag bij zich zou houden, zou er niet veel voor nodig zijn om me daartoe over te halen. ~ Is het ook niet allemaal een poppekast! We horen toch bij elkaar. En om voor altijd bij elkaar te kunnen zijn is een huis nodig, waar we dat inderdaad kunnen. En in zijn huis kan het niet, en een ander huis is er niet, en dus voorlopig geen sprake van "altijd bij elkaar zijn". Damm it! Maar wat er ook gebeurt: al zijn er morgen tien vrouwen en tien kinderen van 12 aan daar in huis, morgen- en overmorgen- en Zondagavond, blijf ik bij mijn Teddy en geen auto van ik, geen mens zal me daarvandaan weer houden.

Maandag, 14 Juni.

En ik ben bij hem gebleven. Vrijdag-, Zaterdag- en Zondagavond. En vandaag is het Maandag: begin van een nieuwe week, begin van een reeks dagen, waarop ik telkens weer van hem weg moet. Het werkt.

In hier volgt een drama van ons samenleven,
dat al voor ons trouwen een cent waard was.
Ja 5 jaar word ik nu nog "koel" genoemd,
gewoon een obsessie van me! Werkelijk, Teddy van mij,
als jij toch eens zou weten, wat je me iedere avond aan-
deed: iedere avond, dat ik je van me weg moet laten
gaan, is iets wanhopigs. Nog nooit heb ik elke keer weer
zo'n maar iemand verlangd, als ik naar jou doe. En
het wordt alleen daarom een obsessie, omdat, de
heren, dat ik bij je slaap, ik zo intens alles van je wil
hebben, dat het toch elke keer weer een teleurstelling is!
Het is een feit, wat ik je namelijk gisteravond zei,
of meen: het was zondagmiddag, dat je me niet
kent. Ten minste, niet in dat opzicht. Zoals er
immers bij mij, ook maar het kleinste idee is, dat
jij je aan mij geeft, omdat ik dat wil, dan is dat
alleen al genoeg om voor mij "remmend" te
werken. Ik weet zeker, dat dit idee volkomen
fout is, maar er is een hele grote factor, die me dat
nu eenmaal doet denken en waar ik nooit van af
kom. Je wil zo heel graag weten, waarom 't nooit,
of beter: zo zelden, bij mij gaat. En ik kan't je wel
vertellen, maar dat zou ik helemaal denken, dat je
't alleen maar deed, om bij mij iets te bereiken en was
ik even ver van huis. Ik kan alleen maar zeggen,
dat ik, wanneer ik bij je ben, een beetje moet meren,

erwil iedere nacht "warm" loopt zo dicht met me
sluut (om het nu te zeggen!). Maar als ik je boven op me
lig en je bent meteen klaar, dan kan ik er niets aan
vinden! Ik heb nog nooit een echt haren opwarmen!!
ken, dat je van me houdt. Ik moet merken, dat je
met alles wat in je is naar mij verlangt: ik moet het
merken aan kleine Teddy en dat doe ik praktisch
nooit. Nog nooit heb ik iemand moeten "warm" maken,
voor hij bij me kwam. Ik moet dit meestal wel
bij jou. En je kan't eigenaardig noemen, of wat dan
ook, een feit is en blijft het, dat dit voor mij altijd
iets onbegrijpelijk zal blijven. Ik moet nu een-
maal weten, zeker weten, dat je me liefhebt en ik
kan dat niet weten, ik kan dat niet voelen, als
jij stoeijns naast me blijft liggen. En heb ik
het toch geregeld, maar het zit ook zo hoog bij me,
dat ik het bij jou deze wijze moest vertellen, dan ge-
rien je het eens toch wel weer te lezen zal krijgen, al
deredonkingheden van mij. Ik kan't niet helpen
schat, als ik verheerd ben geweest in mijn denken,
maar zo veel ik het. En desto meer wordt het een
obsessie, omdat ik juist die dagen, die nachten, die
ik eindelijk bij jou mag doorbrengen, op deze manier
een heel droevig me worden: Omdat jij van alles
hebt gebracht en rustig naast mij in slaap kan vallen.
Je bent een egoïst van het ergste soort en ik
ben er zo zeker van, dat jij niet bent, wat ik

helps toen had je al nooit een kleine attentie over!
En ik kon toen niet weten, hoe ontelbaar de scènes over

mij voor een tweede hubby had voorgesteld, maar
had is het dan in Gods maar mogelijk, dat ik zo krank-
zinnig veel van je hou! Je bent d'agoist; niet alleen
hierin, wat voor mij het aller-voornaamste is, omdat
ik dat juist bij Frans zo heb gemist en wat ik pas veel
later leerde kennen, maar ook in die kleinigheden,
zoals bijv. een laatste goeie cigaret, die je zelf opvocht;
het weggeven van je halve pakje, maar nog een ongeopend
pakje "goeie" in je zak te hebben. heb, ik weet het zo
verdomd goed, dat je het niet willens en wetens doet,
dat je te lang bachelor bent geweest, maar ik kan er
niet tegen, nooit en te nimmer eens iets ervan te mer-
ken, dat je werkelijk om me geeft. Oja, ik krijg choco-
lade-pasta en andere rommel, die je zelf niet hebben
wilt en die je dan wel zogenaamd voor mij hebt besteld,
maar waar ik toch geen blijk van enige attentie in kan
zien. En dat ik dat nu hier allemaal zo schrijf,
dat is alleen maar, omdat ik deze dingen ergens
toch kwijt moet. Niemand kan ik ze vertellen.
Bij een ieder moet ik je goed praten en iedereen vindt
je een geen man voor mij. Kun je je dan een beetje voor-
stellen, dat ik er soms gek van word, en me tel-
kens weer afvraag: Waarom, waarom hou ik van je!!

de centen worden worden. Want nooit heb ik
iets met liefde gekregen; alleen omdat het moest.

Vrijdag avond was je helemaal, zoals ik je zo graag
altijd knou willen hebben. Toen verlangde je naar mij,
zoals ik je dat altijd kon willen laten doen. En nog
nooit van mijn leven / eerlijk waar! /), heb ik mij
met zo veel liefde dan ie knand gegeven, als ik het
die bewuste avond deed. En dan ook kan het me
niets, helemaal niets schelen, of het wel of niet goed
bij mij is. ~ Die avond zal ik, wat er ook mag ge-
beuren, nooit, nooit meer vergeten. ~

Zaterdag avond was hopeloos. Een nacht van "wild"
zijn is waarschijnlijk voor jou genoeg, om een paar
nachtjes alleen zijn te vergeten. Had moet dat als ik
straks met je getrouwd bent. Zal het dan altijd weer
ik moeten zijn, die jou wil hebben ...!

Zondagmiddag wilde ik je bijna vertellen, waar-
om het allemaal zo moeilijk ging, maar ik kon
niet, omdat al het mooie voor mij eraf kon zijn.

En Zondag avond ben ik huilend in de slaap gevallen.
Je wilde wel nog bij Cor blijven voor een laatste borrel,
terwijl je zag dat ik dood was en naar huis wilde,
maar je was "te moe" toen je moest me lag.

Bedacht, waarom kan ik je niet begrijpen?
Waarom is voor mij altijd alles even ingewikkeld!

De Homo kent geen liefde voor vrouwen.
Hoe kan ik begrijpen?

Woensdagmiddag, 16 Juni.

Als ik zo eens allemaal makees wat ik in deze laatste 3 weken, vanaf 27 Mei, opschreef aan kleine en grote moeilijkheden, dan kan ik me een beetje voorstellen, dat gisteravond de bom moest barsten. Het gaat niet diary. Ién hoop heb ik nog, dat hij bij me stering komt om te zeggen, dat hij er spijt van heeft, dat hij inriet hoe sloot en zinloos het was om van voor zijn pas uit Holland aangekomen vrouw, zo belachelijk te maken. Die hoop is het enige wat ik op het oogenblik heb. Want bijna ben ik toch vanmiddag naar hem toe gegaan, met een briefje, waarin stond, dat ik zo heel erg spijt had. Ik had hem ook dit boekje willen laten lezen, om het een beetje chindelijker te maken. Ik heb ook spijt, maar mijn verstand zegt me dit keer, dat al zou ik naar hem toe gaan, hij hiermee nog niet zou inzien hoe verregaand onbeschoft zijn gedrag gisteravond was. En het gebeurde met Jan en zijn vrouw was weer die stoupgewone laatste druppel, die alles bij mij deed overlopen. Het heeft immers geen zin hem dit allemaal te laten lezen. Hij weet het immers allemaal: hij kan zich niet veranderen en ik heb't

te nemen of te laten. Drie weken lang ben ik nu bezig hier over heen te komen en hem te nemen, zoals hij is. In deze 3 weken is immers pas duidelijk gebleken, dat we bij elkaar horen voor altijd en dat we zouden gaan trouwen. Hoe in Godsnaam kan ik me ooit voor een tweede keer gaan binden, als ik / nog niet eens getrouwd zijnde! ^{alleen} pas twee dagen hem schreef, dat ik echt gelukkig was. Moet ik dan niet gaan afvragen, wat het worden moet, als ik straks getrouwd ben en hij zeker zal weten, dat ik niet meer van hem weg kan? Zal hij dan niet gaan denken, dat het nu wel weer op zijn eigen manier kan en zelfs misschien erger worden, dan hij zich nu voorstelt? Hij doet absoluut moeite om niet te ruw te zijn, maar doet hij dat nog als we eenmaal voor altijd bij elkaar zullen zijn, als het hem op het oogenblik al zo slecht afgaat? Wil hij dan helemaal niets voor me over hebben? Zal hij dan nooit eens rekening met me houden? Mijn God, kan je je voorstellen dat ik gek, stapel gek hier van word! Ik weet, dat ik gek word van verdriet, als hij weg blijft. Maar ik weet ook dat ik helemaal gek word, als ik met deze man trouw.

Het begon gistermiddag al in de auto, toen we met de Indjes naar Brichreden. Hij weet dat opa het verselijk vindt, wanneer hij zich zo ruw tegenover mij gedraagt en juist tegenover die Onne van mij, welk ik zo graag willen laten zien, dat mijn tedellief lief is en echt van mij houdt. Oma vergezelt de boel steeds door tocht te lachen. Hij roept "waarschijnlijk het beste, hoe pijnlijke dergelijke situaties voor mij moeten zijn. En toen hij als klap op de remspijl een opmerking ten beste gaf, waarop opa helemaal niets zei, roept van: "Ik moet wel mesjogge zijn, anders was ik niet van jou gaan houden", toen dacht ik: Lang leve de ware liefde! en zette hem dit betaald, alsof iets te zeggen over dat betalen van mijn bril, waar ik geen klaps van meende, maar ik wist, dat hij zich dat zou aantrekken. En ik wilde hem pijn doen, zoals hij mij dat altijd weer doet. Geen lief woord, geen lief gebaar had hij voor me over, maar toen hij z'n borrels op had... toen kon hij als gewoonlijk niet van me afblijven. En ik ben gistermiddag zo blij en opgewekt begonnen, want ik was zo blij, dat ik Hatti weer zou zien. Maar in die korte tijd, dat we naar Brichreden, was al mijn

blijheid in één klap weg, nog voor we op de yachtclub waren! ~ En zo is het iedere keer weer....!

Heeft hij dan een paar borrels op, dan is hij niet te houden! Dan is hij zo verliefd, dat hij niet van me af kan blijven. "Dan zijn immers z'n remmen los". Want nooit zal hij tonen: the inside to the outside. Zien: dat wordt alleen gedaan, als hij "z'n remmen" knijpt is!

Een paar dagen geleden heb ik zitten bepleiten in godsnaam geen receptie te houden. Dit na een opmerking van hem, dat die "grap" (ons trouwen) hem een bom dwars door herten. (Ja, stel je voor! Het zou heel erg zijn!). Ik heb toen met nadruk gezegd, dat ik eens getrouwd ben met een receptie van hier tot Gunter, die ik absoluut niet wilde, en dat me dat geen tweede keer overkomt! Je trouwt toch immers voor je zelf; en wat heeft een ander daarmee te maken! Een receptie, waar een Borsumy-directie zal opdraaien, die ik nooit van m'n leven heb gezien, en die alleen uit pure beleefdheid voor Ted Thorne, daar snap ik het niet van. En kennissen heeft Ted niet, dus ik zal me tegen een dergelijke poppe last met man en mecht verdedigen! Maar nu

moet je horen wat Ted breehuit gisteravond tegen Max zat te beweren! "Moet ik nu eigenlijk een receptie houden? Ik heb er geen zin in. Wat kunnen mij die mensen schelen. Ik trouw alleen voor mezelf!" Precies mijn woorden had hij overgenomen, omdat hij die waarschijnlijk wel vindt Oklinken. Maar in z'n hart wild hij Oh zo graag z'n poppehast, want ik zag z'n ogen stralen, toen Max zei, dat hij wel "best man" kon zijn. En toen ik voor de grap opmerkte: "Max wil jij bruidsjonker bij mij zijn?!" vloog Ted op en zei, dat we dan bestist een receptie moesten geven. "Ik kan toch mijn Directie niet voor het hoofd stoten, door geen receptie te geven, als de Sultan van Pontianak bij ons getuige kon zijn! Dat zullen ze mij bestist kwalijk nemen!"

Dat waren z'n woorden, waaruit Onmiddellijk blijkt, dat hij verdomd graag een poppehast zou willen opvoeren, vooral met den Sultan Hamid II als Hoofdpersoon. Zoals ik hem op dat ogenblik met hart en ziel minachtte, heb ik zelden gedaan. Bah! Neen! Geen receptie voor mij, maar voor de Sultan. Voor mij daarnaast kan hij't laten, maar niet met de Sultan erbij.... Dat kan hij z'n Directie

niet aan doen en wat kan mij God verdomme die Sultan met een milioen Directies schelen!! Niemand is ooit verplicht een receptie te houden. Zeker niet in abnormale tijden als deze. Maar de show lie, die show die liek aan vast zitten, dat kon wel verdomd jammer zijn als hij die moest missen. Maar toch lezen mijn woorden citeren en zeggen, dat hij "alleen voor zichzelf trouwt!" Mijn God! Hij mag zelf trouwen, maar dan niet met mij. Hij moet een troela hebben, die naar hem op kan zien, die show niet zo nieters vindt als hij, een troela, tegen wie hij kan opscheppen, zoveel als hij met z'n eigen wijze hoofd, maar wil. Hij moet geen vrouw hebben met een beetje "common sense". Zo'n vrouw, die door hem heen kijkt, voor wie hij een vondig een open boek is.

Ja, vanochtend had ik spijt, dat ik gisteravond zo gemeen ben geweest. Maar ik was niet gemeen. Hij verdiende die klap van mij volkomen. Ik heb er geen spijt van en alleen als hij werkelijk van mij houdt, werkelijk in niet dat hij fout was en bij me terug komt, ja, wat dan nog? Ik weet het bij God niet!

x) Dinsdagavond, 22 juni.

Never Been More bleppy in
my life!

I've got to love that man of mine.

16 Juli 1948

Er was geen receptie.
y.o. was Best Man.
Niet de Sultan.

Zondagmiddag, 31 October 1948.

Het is lang geleden, dat ik je wat vertelde chum!
En nu ik eindelijk, na 4 maanden, weer eens ga
beginnen, is het moeilijk te vinden, wat of ik je
eigenlijk wel vertellen wil! ~ 3 1/2 maanden zijn
we nu getrouwd en ik ben 4 maanden ver...
Merkwaardig, wanneer je nagaat, wat ik je 4
maanden geleden allemaal vertelde. Of ik nu
happy ben? Moeilijke vraag. De laatste weken,
(misschien ook wel de laatste maanden!) bestist
niet! Ik had zo gehoopt dat hij werkelijk van
mij hield. Op zijn manier doet hij dat ook wel,
maar al dat verdriet wat ik gehad heb....
En allemaal door zijn drinken. Goed, ik wist dat
hij dat deed, maar een beetje had ik toch gehoopt
en verwacht, dat hij na zijn trouwen, daar niet meer
zo'n behoefte aan zou hebben. Hij kan niet thuis
blijven, hij moet praktisch iedere avond een borrel
hebben somewhere. ~ Die drie dagen dat ik
boven zat, alleen, heb ik me zo heel ernstig
voorgenomen het voortaan langs me heen te laten
gaan. Maar ik kan niet. Slechts kan ik als
een gek naar hem verlangen, maar hij ligt

te slapen, maar ademen; is in slaap gevallen
na aanvankelijk een roes. 16 October kwam ik
van boven terug, na een paar rot weken die we
te voren hadtend gehad. Die nacht had hij iets goed
te maken. Had dus niet zoveel getronken en zijn
we werkelijk mieters bij elkaar geweest. En dat
was tot vandaag. Dat ook de enige nacht.

Of hij heeft een paar borrels gehad en valt als
een blok in slaap, of hij heeft te weinig gehad
en krijgt van pure overdeeling slaap, of hij heeft
te veel op, waarna ik niet bij hem had zijn,
omdat ik die lucht nu eenmaal haat!

~ Leem bij. vanmiddag. Ik heb er niet
opzet niet op gelet hoewel hij dronk. Men
gaat naar bed en vraagt, waarom ik niet
dronk. Ik wilde niet, omdat hij op een mij
al te bekende manier uit zijn ogen keek en dus
zei, dat ik geen slaap had en hij ten minste
in bed kon pitten. Antwoord was: "het
gaat niet alleen om het slapen..."! Draait zich
daarop om en is volkomen weg. Ik eens de
vermoeding te hebben ondergaan, dat ik me
volkomen liet gaan en toch als antwoord kreeg:

"sorry Thel, maar ik kan niet vanavond",
nadat hij weer het een en ander op had, kan je
je toch wel indenken, dat me niets geen tweede
keer overkomt en ik beslist niet in zijn
armen zal vallen, wanneer hij er toch een toe-
speling op maakt. ~ En nu gaat het de laatste
2 maanden. En ik ben kribbelig, geïrriteerd
om het minste geringste, en vraag je je dan nu
af waarom? Ik haat hem! Soms kan hij
zo lief zijn, maar ik blijf stug, omdat ik
weet, dat wanneer ik lief terug doe, ik het
des te pijnlijker zal vinden wanneer ik weer
telens gesteld word. ~ Is het nu byzonder
diary, dat ik me daarom niet happy
kan voelen? Ik heb het nu nodig: een
liefte, een liefhozing, iets liefs dat
tegen me geregeld wordt! Het wordt nu hard
van binnen. Ik kan niet meer lief zijn voor
anderen, wanneer je nooit eens het bewijs
krijgt, dat de ander van je houdt. En nu
vanmiddag had ik nu in hoop, dat hij mis-
chien vanmiddag weer lief tegen me zou
zijn. Maar hij ging naar bed en ~ sleep it!

God Diary, ik hou toch van hem! Waarom
gaat alles dan toch zo verkeerd. We kunnen
elkander achter elkaar hebben, dat we het meest
beminlijke paar zijn zonder twee harde woorden,
en dan toch die dagen voelen, tenminste ik, dat
ik wanhopig ga worden wanneer hij niet een
beetje laat drinken, dat hij van me houdt.
En hij laat het niet merken, nooit! ~
En wanneer je zegt, dat dat komt, omdat
hij op een bultzalfje op de grond ligt, in plaats
van naast mij in bed, dan zeg ik dat dat
nonsens is; Welkommen Rubbisch!! Als ik hem
iets meer zou zeggen, dan zou hij moeten voelen
hoe volkomen onhappy ik daar door word.
Ik ben nog geen 40 jaren getrouwd. Ik wil
nog verliefd zijn op mijn eigen man. ~
Waarom heb ik nooit meer zin om uit te
gaan! Omdat ik weet dat dat uitgaan
enkel en alleen om die verdomde borrel is,
die hij thuis niet wil drinken, omdat dat
zo "staai" is, want hij is immers "geen stille
drinker". Soms heb ik het gevoel weg te
willen lopen en ergens in Buitenzorg een twee

weken te willen zitten, alleen maar om van hem
weg te zijn. Niet meer te zien, dat hij zo veel
om die borrel geeft. Dat immers is het enige,
dat hem van mij af houdt. ~ Ik heb de comen-
tenties hier van danvaard toen we trouwden.
Maar hoe for Pete's sake kon ik weten, dat
liefde geen rol meer zou spelen! Ik kan alleen
maar happy zijn als hij van me houdt. ~

En nu heb ik mijn werk nog, om tenminste
overdag mijn gedachten op iets anders dan "Ted"
en nogmaals "Ted" te concentreren. Hoe moet
dat, wanneer ik in December ook dat niet
meer kan doen! ~ Dacht je, dat hij er over
piekerde, ook maar eens over ons kleinje te
praten. Hij vond het beroerd genoeg, dat het
zo gauw was gebeurd. Oja, hij vindt het
ook wel niet erg! Maar op zijn manier.
Wanneer ik groen riep van de buikpijn, dan
toch maar maar de yacht club of somewhere.
Hij moet immers zijn borrel hebben, en
of ik nou hrimpeer of niet, ach, dat
doet er nou weinig toe, niet waar?
Het is immers zo natuurlijk dat kinderen

hijzen. Millioenen worden er per dag over de hele wereld geboren! Waarom zo'n drukte erover? Maar het is mijn kind dat geboren wordt en het mijne. Worden die soms elke dag geboren? Is het niet iets meesterlijks, dat mij dat nu ook gaat gebeuren? Neen, het is "natuurlijk"! Dus: zo weinig mogelijk aandacht aan besteden. Engeef het kind een oud dressoir, met er een bultzak op en het heeft een prachtige "babytafel"! Winnig moeten we ommeers zijn! De bevalling gaat hopen centjes kosten en alleen ik mag flijden, dat het ook mijn leven gaat kosten, want zo ben het ook niet langer meer en ben ik er met goed fatsoen van af!

you see Diary! Dat zijn de happy gedachten, waar ik de laatste tijd mee rondloop. Eens schreef ik in een van de oude: "ik kan niet leven zonder liefde om me heen" Ik staakt het nu te schrijven, -- 2 !!

Maandag, 1 November 1948.

Rotdag op kantoor! Sylvia riek, berg van stukken, dictaten op nemen en telefoon die niet stil stond. En dan om 1 uur in een auto stappen, waar echt genoot met z'nur gericht zit omdat hij "zo mooi is"! We hebben allebei rot gepit vannacht vanwege bandjes in slaaphamer. ~ Gisteravond kon ik 't niet meer houden en als van de laatste weken (of zijn het maanden?!) barste los in een huilbui, waarop ik prompt getroost werd. Ik kwam er toen een beetje overheen en sliep in met het vaste voornemen, of 's morgens ik mischien nog blij kon zijn. Ik wilde het zo graag, maar hij had niet goed geslapen en er werd geen storm waford geregeld. Ik kan je niet zeggen, hoe dit op m'n denunen gaat werken. En dan een dag hard werken is het makkelijker weer te vergeten, maar wanneer je dan prompt precies het zelfde ondergaat, dan vergeet je de lust om nog iets te zeggen of lief te zijn! ~ De drie eerst volgende davenport zijn twee heerlijk druk beset en Donderdag, Vrijdag en Zaterdag zal er ook wel weer wat zijn. Ik ben er ook van! Waar zijn mijn blize dagen, dat ik overal zin in

had. 't Is toch nog niet zo lang geleden, dat ik
volmaakt happy ikom zijn? 't Is het wonder,
dat ik uitbarstte tegen Hetty over die auto?
Ik ben ze alleen gade hattend door Ted. Als Ted
niet steeds te vinden kon zijn geweest voor een
of ander "hummeus" idee van Kiek, rich er
werder niet aan storend, of ik het leuk vond,
dan hadden Hatti en ik nu geen herrie. Kiek kon
ik niet meer zien, omdat hij Hatti openlijk lief
vond en altijd zei, dat ze er zo lief uit zag en zo
lief was. En Hatti kon ik niet meer zien, omdat
zij wel een man had, die met haar rekening
hield en haar openlijk kon tonen dat zij alles
voor hem was. Waarom zij wel en ik niet?
Ik ben waarschijnlijk alleen maar lastig en
prikkelbaar en dachtijd uit m'n hum! 't Er wordt
niet eens naar me geluiken als ik buikpijn heb.
Ik stel me waarschijnlijk aan! Het is zo "na-
tuurlijk" dat ik gammel ben in deze dagen.
Maar ik ben niet gammel, en behalve die
maag pijn soms, (die niet eens daarvan komt)
voel ik me fitter dan ik ooit geweest ben.
Hoe kon ik het anders een goedgegane dag op

kantoor uit houden. Maar ik word zo hard, zo
ruw van binnen. Ik heb tijd, dat ik me met
man en macht in moet houden om niet alles
in stukjes te slaan. Ik heb tijd, dat ik hem zo
intens haat, dat alleen een soort van common
sense me ervan weerhoudt m'n boeltje te pak-
ken en te verwijderen. Want mijn goet! Ik hou
dit niet uit. Twee Zondagen zijn het, dat Kiek
en Hatti niet met ons ergens naar toe gingen.
In die weken heeft hij nooit met een doodsd ge-
zinspeeld of we niet iets leuks konden gaan doen.
Altijd moeten er mensen mee, en zelfs hij opperde
hij een heer de oude Ma en Pa Dirven mee te
nemen naar boven. Ja, stel je voor, dat onze
rammelende stel! En ik maak me sterk, dat we
gisteren ook gegaan zouden zijn, als we hun hadden
meegenomen. Maar om mij een plezier te doen
en met met mij alleen een hele dag somewhere
in de bergen te zitten, Oh neen! Hij vraagt wel,
waar of ik naar toe wil, maar ik blijf wel tien
punten uit om het te zeggen. En hij weet het,
zo verdomde goet, dat ik maar een verlange-
elke ~~hele~~ weer heb: een hele dag in de bergen!

Maar, kiek en Hetty gaan niet mee. Dus niet
de moeite waard. Verder om met mij te gaan.
Kan je je een beetje voorstellen Diary, hoe of
ik mij dan voel? En ik kan het niet helpen
vergeleken te gaan maken met mijn huwelijk
met Frans. En dan moet ik denken aan alles,
wat ik toen zo vreselijk vond en waar ik teveel
van had en wat ik nu helemaal niet heb.
Frans' liefde voor mij was soms niet te ha-
den en geraden overstromend van sentimenta-
liteit. Ik met m'n nuchterheid kon daar
niet tegenop en werd er kribbig van! En wat
word ik nu? ... Kribbig en onuitstaanbaar
omdat ik nu een man heb, die helemaal niet
om me geeft en zelfs drinkt! ~ Kon ik maar
omverschillig zijn, hem nemen zoals hij is,
het allemaal slechts me heen laten gaan. Maar
ik kan niet! Ik hou van hem en ik ga van
hem een kindje krijgen: allemaal dingen, waar
ik gelukkig over wil zijn, en ik kan niet.
Sentimenteel ben ik nooit geweest! Ik kan
toch wel stomweg nuchter onneerdoelgecom-
bijk van zijn liefde voor mij verag.

Vrijdag, 5 November.

Still the same! Gisteren waren Tim en
Peter hier, en eergisteren waren wij bij hun en Dinsdag
waren de Ant Teelichs hier en iedere avond wordt
er geborreld en iedere avond zit ik weer te hopen,
dat hij 't nu wel een beetje minder zal doen.
Ik weet wel, dat hij niet dronken wordt, maar ik
kan er niet tegen, als ik dan roemen moet in cas-
seren, waarvan ik weet, dat ik ze best niet zou
hebben gekregen, als er geen borrel was gedronken.
Leen, want dan gaat hij verveeld naar bed....
Ach, wat kan 't me allemaal eigenlijk nog schelen.
Wat murlijk gaan we zondag naar Rotterdam. Daar-
dere trip! hadden we ditmaal de Ant Teelichs
noodig. Enfin, nu ga ik ten minste, en ik kan
weer een hele dag won en berg lucht hebben.
So what? ~ We hebben nu uiteindelijk twee
rotten bedden! en Maandag en Dinsdag heeft het
niet erg geregend. Voel me dan een wat ander
mens en beter opgewassen tegen de verze pro-
blemen. Maar sinds gisteren is het weer hope-
loos.

Woensdag, 11 November.

Zou ik er een beetje aangaan wennen Day?
Ik kan je niet zeggen, hoe of ik ernaar verlang
eindelijk wó ertegenover te kunnen staan, dat
het me geen laaps meer kan schelen, hoe zát hij
wordt. Wat kan 't me ook eigenlijk nog ver-
dommen, of hij 't verder schopt of ~~dit~~ niet,
zolang hij maar per maand z'n vaste centen
binnendringt! Hij heeft nooit naar me willen
luisteren; zál het ook nooit en te nimmer
doen, so what! Als het me een maand ge-
leden zou zijn overkomen, dat ik in Des Holes
s middags van 1 uur een volkomen zatte echt-
genoot aantrof zoals gisteren, dan zou ik heel
waarschijnlijk een ~~ste~~ ne van hier tot ginter
hebben gemaakt. Z'n tong was zó dik, dat
hij zelfs niet meer fatsoenlijk praten kon.

Denk aan de stommitheit, om nóg te be-
weren, dat "dat bij je representatie behoort"...
Representatie, die hij zogenaamd met mij
"allang heeft opgegeven"...! En van daart
dat een H.V. hem nooit nog heeft gevraagd
om met mij een barrel te komen halen,

wat toch zeker usance is, wanneer een stafemploye
trouwt en op zo'n manier zijn vrouw te
kunnen introduceren. Maar zóets gaat van de
H.V.'s uit en niet van de ondergeschikte, en
dere hij hen wel tien punten uit. Zogenaamd,
beter gezegd: volgens Teel, is dere Pallem bang
vent mdar een man van Palembang: betekent
dus niets! Hij, Teel, is van BATAVIA met
kapitale letters! Die ander is niet s,
vergeleken bij hem...! Maar die ander gaat dan
toch wél naar H.V.'s toe, en weet wél meteen
alle interne dingen, zoals b.j.v. een naar Holland
gaan van scheffer, waar Teel dan toch geen
blonder van wist. ~ Niet, dat ik zóets
erg vind! Maar wat wél erg is, dat is dat
Teel er stomweg niet van te overtuigen is,
nooit te overtuigen zal zijn, dat zijn handel-
wijze maar dan ook volkomen fout is! Ik
heb nu eenmaal een verdomd goeie blik op
mensen, en ik zag gister middag hoe die
van der Slugt (of hoe de man mag heten!)
op Teel neerkeek. Hij zag Teel niet anders
dan het gewone reif verhopertje, dat zich

et wat groots trachtte voor te doen, dat met
dikke tong zat te praten, en dat hem volkomen
niet interesseerde. Hij had nog wel wat anders
aan z'n hoofd, deze Palembang vertegenwoordiger
iets anders dan alleen maar tijt. Want hij
zit op Palembang niet alleen voor tijt, zoals
Teel in zijn grote Batavia alleen voor dat
product (ruit), neen, hij zit er voor ettelijke
andere zaken ook nog! Als Teel immers
werkelijk zo important was, dan zou hij toch
deze man naar hem toe laten komen, in
plaats van hem in Des Indes te moeten oproeven
en daar "voor zijn plezier" (zoals Teel dat dan
noemt!) stoomdrommen te worden. En dan de ver-
nederling 's middags niet naar kantoor te
gaan, maar in bed te blijven. Bah! Zelden
kan ik zo'n diepe afkeer en minachting
voelen, dan wanneer Teel zich volkomen
in alle standen blameert. Hij wil het niet
voelen. Hij ziet het niet. Maar hoe vaak heb
ik nu al niet meegemaakt, dat ze hem best
niet lusten. Was het toeval, dat we op die
receptie van de Chinees, rustig alleen werden
gelaten, terwijl de Haan met den stel Borsumjer

ergens anders gingen ritten? Teel had toen als
maar ritten besloten, dat hij Geurssen mee
moest veragen en dat we bij de Haan zouden
gaan ritten, doch het stel kwam binnen, maar
maakte geen aanstalten om het Hoofd van het
Centraal Kantoor Batavia uit te rooijen er
bij te komen ritten, terwijl de Geurssens een van
de Haans beste vrienden zijn..... God mag
weten, wat Geurssen hier later over van de Haan
heeft verteld, want Teel zat toen maar uit te
hijlen, of ze nog niet kwamen, en toen ze er
waren, gebeurde er nog niets. Noiets voel je,
of je voelt het niet. En wanneer men zo
niet rijk zelf is ingenomen, als Teel dat is,
dan voel je niets meer zeker niet.

Oh, voor mij, kan alleen maar blij zijn, dat
het gisteren zelfs m'n hondjes hielden gingen
ik zelfs nog niet plezier naar Corbis over-
jaardag ging en daarna met nog meer ple-
zier bij de Ant Feelinch's bridgete!

We gaan voort en het zal waerachtig
wel gaan...! Als hij zich belachelijk maakt,
dan zullen ze het mij toch niet kunnen
aan rekenen!

Dinsdag, 11 januari 1949. -

En zo werd het Nieuwjaar. ~
De laatste twee maanden zijn prachtig gegaan.
En vooral de laatste weken met het doorklinken
op "eindelijk een huis!" Ja, het ongelooflijke is
nu dan toch inderdaad een feit geworden en
zitten we momenteel op de Mathioweg in
een zit- en slaapkamer met terras en tuin!
De kamers zijn niet te beschrijven, zo mooi.
Wat nog meer als de gordijnen ook hangen en
het velderkleed er is en de muren weer bijge-
werkt zijn....! De verhuizing is wel even een
heel ding voor me geweest, maar sinds ik elf
dagen geleden met werken ben opgehouden, heb
ik me zo goed gevoeld, en ook echt happy!
De eerste dagen nog vreselijk onrustig: kon mijn
draai niet vinden, wat grotendeels ook kwam
door het gesukkel met die meiden. Maar nu
alles eindelijk een vast plaatsje in de kamers heeft
geonden, ik zo ongeveer weet, hoe nu mijn
dagen in te delen, nu gaat het allemaal wel
beter. ~ Het is ook zeven jaar geleden, dat ik
iets eigens had, wat je helemaal goed en leuk wilde

hebben, en dat ik toen maar één week had! Daar-
na was het enkel: inwonen bij anderen; kampjaren
en nog eens inwonen bij anderen. Nooit iets hel-
maal van je zelf. Die 6^e maanden op Parapatta
heb ik nooit het gevoel gehad van echt "thuis".
Natuurlijk heb ik ernaar gemaakt, wat er maar
mogelijk herwjs van te maken was, maar het was
niet echt van ons. ~ Zoals we nu samen
hier op het platje kunnen zitten thee drinken
(ik bedoel koffie!) en 's avonds met de
schemerlamp rustig en gezellig kunnen zitten
leren.... Het is een weekje, dat ik de laatste
jaren niet meer heb gekend! Misschien dat nu
ook mijn welwater iets rustiger gaat worden.
Ik vond het gisteravond al een heel ding, dat
veel op mijn voorstel om te gaan bridgen, prompt
antwoordde: "Vanavond liever niet!" Ik hoop
zo, dat het eindelijk eens uit zal zijn met dat
eewige uitgaan. En sinds Kich en Mati niet
meer op ons terugvallen als ze geen verweer hebben,
moet ik zeggen dat dat werkelijk 50% schikt.
Ik ben werkelijk zo gelukkig, als ik zelden
nog geweest ben! Te veel beer gaat ook vooruit!!

Donderdag, 13 Januari '49.

Ik geloof niet dat ik je ooit mag vertellen dat ik happy ben. Bijna altijd geldt er dan toch immers iets, dat al die Happiness te niet doet. ~ Ik ben nu weer zo verdrietig Diary. Ik kan zelfs de laatste tijd niet eens meer boos en driftig worden, wanneer het weer me zo ver is. Ik word alleen maar verdrietig. Hij doet altijd net alsof het mijn schuld is, wanneer ik met terugtrek en hem geen rozen wil geven.

Maar voor de duizendste maal vraag ik mij dan af: "Waarom kan hij zich niet vinden, dat ik het vreselijk vind als hij een dikke tong krijgt en zijn ogen zo raar gaan staan! Waarom wil hij niet begrijpen, dat ik zich word van die lucht! En lucht, die toch ook door zijn kindje wordt ingeademd." ~

Hij heeft er op zo'n moment altijd over, dat "hij op den duur toch wint..." Als hij daarmee dan bedoelt, dat hij het zóver zal brengen, dat ik er niets meer van zal zeggen, er ook niet meer driftig over zal worden, dan heeft hij "het" inderdaad al

"gewonnen". Ik heb het me al wel tien keer belooft, "dat ik er niets meer om zou geven hoewel hij dronk en hoe zat hij werd", Den elke keer vergat ik het weer, vooral als het alweer een "tje" of zo "goed" was gegaan. Maar gisteravond bij Kiehl en Marti heb ik dan toch mijn eerste "bewijs" geleverd. Toen we er heen reden was hij echt lief / De Maan en zijn vrouw waren ook met op bezoek geweest!) Den ik had een ontzettende meag pijn. Daaral gehalt, die wel over was toen, dus vroeg ik, of we het niet laat zouden maken: Half tien, tien uur op z'n laatst. Ik dacht bij mezelf: "Hier, heb ik het tenminste van tevoren geregeld. Nu hij het, of hij toch een beetje aan mij ook denkt!" Want ik had me vast vorgenommen, dat ik nu eens niet de eerste te zijn, die op wilde stappen, te meer omdat Kiehl en Hetty dat toch altijd al zeggen. Volgens hun ben ik "nooit leuk om mee uit te gaan..." Hoe kan het ook anders als ik niet drink, en niet laat wil blijven en niet leuk ben omdat ik eeuwig in de remmen zit over mijn eigen echt gewoot!! Enfin! Ik zou het

Dit heer dus aan Ted overlaten. Na 2 borrels
hadden we al het aangename gehoor van een
ietwat dikke tong en oogjes die raar liden.
Ik heb toen nielt meer gekuisterd en ben met
Hati aan het praten gegaan. Om hwaat over
tien zei ik alleen erker: "Moeten we niet eens
opstappen", waarop het commentaar kwam,
dat ik toch nobit uit m'n bed was te krijgen.
Daarmee was het uit. Dus toen kich om
half elf nog eens wilde bijschenken, zei ik
nielts, toen Ted vroeg: "nog eentje?"
Of ja, ik zei "natuurlijk", waarna er
nog natuurlijker nog eentje kwam en wij
om bij half twaalf eindelijk opstonden.
~ Het beste bewijs hoe hij om mij denkt!
Het Nieuwjaarsdag is het ook een mooi geval
gewees: Hij zou mij even droppen bij Sylvia
en na korte, gaan en Cor te hebben thuis ge-
bracht, mij weer komen halen, want we konden
bij Cor eten. Ik snapte maar niet, waarom
of het zo lang moest duren, want na een
helle drie kwartier kwam hij eindelijk aan
en zonder dat ik in de versterkte verte iets
kon vermoeden, zag ik in een oogopslag

aan de manier, waarop hij lach, dat het na
lange tijd weer eens zo was! Ik was stom
van verbazing, hoe dit in Gods naam mogelijk
kon zijn. Ik schaamde me rot voor Cor en Jan.
En ik kon van pijn verdriet m'n tranen niet
houden, want 1949, dat voor ons toch dubbel
gelukkig zou gaan worden, dat begon nu zo!
Enfin! ~ Bina had ik nu weergeschreeven
"so what!" Maar ik mag niet meer sarcas-
tisch worden. Biever verdrietig zijn, dan driestig
worden en hard van binnen. Dat kan nooit
goed zijn voor kleine krelis! God mag weten
wat daar in vloet die eerste twee maanden
van ons huwelijk met al zijn gecompliceerde
herrie's en driest buren al op mijn kleinje
hebben gehad. Hoe beter het ging tussen
Ted en mij, hoe meer ik die eerste maanden
kon vergeten. Maar nu word ik weer bang.
Nu ga ik weer piekeren of het kindje wel hel-
maal gezond zal zijn. Altijd heb ik weer
nachtmerries, boel dromen. Daarom en
alleen maar daarom moet ik me nu gaan
inhouden. Niet meer boos worden. Laat me
alleen maar lachen, en verdrietig zijn. Ik was

Dinsdag zo blij, vooral ook met het vooruit-
zicht op de vrije dag en we de hele dag dan
samen thonsden zijn. Maar het begon toen al
's avonds bij het bridgen. Oh mijn God, ik vind
het niet erg dat hij klimt, maar waarom
moest die laatste toek nog worden ingeschonken,
terwijl ik May al eigenaardig naar hem zag
hij hem. En daarom moesten Woensdag om
half één in een half uur tijds twee grote
meubels binnen gesloopt worden en moest hij een
half uur, nadat hij Cor had thuisgebracht,
pastoring komen met weer zulke rare ogen.
Heeft hij bij Cor dan nog een paar gehad?
Ik weet tot nu toe niet eens, waar of hij
op Nieuwjaarsdag die drie kwartier geketeld
heeft!! Dat doet ik eens proberen om weg
te gaan zonder te zeggen waarheen.

En waarom nu meer dit moet gebeuren,
finst nu ik me helemaal gelukkig ga voelen
in ons mooie nieuwe huisje.

En al wat ik vraag is enkel "matigheid":
"Een heel klein beetje minder".... Is het don-
geloof'lijk zo iets te vragen Diary?

Vanmocht ben ik met veel pijn om half twee in
slaap gevallen. Half twee was namelijk het
laatste wat ik op m'n horloge keek. Resultaat
was natuurlijk, dat ik me versliep! Ted ging
weg zonder roken, zonder eten. Heb me toen maar
nuttig gemaakt met de gordijnen op te hangen.

Ze staan nu wel leuk. Den Beetje slordig kon-
der roeden, maar het geheel lijkt nu precies op
een interieur uit "Ladies' Home Journal"....

~ Het regent nu en zou ik best een beetje in de
regen willen fietsen, maar daarvoor regent het weer
niet hard genoeg. ~ Als Ted vanavond niet
naar de bioscoop wil, dan ga ik alleen om 6 uur.

~ De nieuwe wasmeid is een juweel. Ze wil ook
hier blijven slapen, wat ik prachtig vind. Vooral
met het oog straks op Krelis is het wel makkelijk.

Morgen ga ik voor het laatst naar Postdrager, dan
kan ik Maandag eindelijk eens aan zijn uitzet
beginnen. Watte hoog tijd! Alles wat ik nog
heb is een slabbetje van May. En nu heb ik
nog no pop van Opa. Straks is die op en moet
ik weer wachten tot eind van de maand. Rissee
geeft Ted het ook wel!

Vrijdag, 14 Januari.

Vanochtend bijna weer verslapen, maar was nog met op tijd om 't ontbijt klaar te maken. Gisteravond maar de Onoljis geweest, daarna maar de bios. Ted had niet veel zin. Allicht niet: na al die borrels moest hij weer eens vroeg naar bed natuurlijk! Heb 't wisselijk niet gezegd. Hij broeit nog steeds erover, dat ik dat drinken niet uit kan staan. Gewoel natuurlijk: no happiness! ~ Heb me vanochtend doodgewerkt. Jami was niet binnen. In net toen ik in de grootste rotzooi zat, kwam natuurlijk May aan. Had zwaar het land. Eerstens omdat ik niet verder kon, (ze bleef ook nog een uur zitten!); tweedens omdat het zo slecht geweest zou zijn, als ze de boel op orde had gezien. ~ Vanmiddag moet ik eigenlijk naar Lassie, maar heb niet veel zin. Moet nog diverse dingen hopen ook. Misschien kan het morgen wel als Jami weer binnen is. Nu ga ik jatten want ik ben dood op!

Maandag, 17 Januari.

Heb een meesterlijk weekend gehad! Mijn Godolieber was schattig! Ben heel erg lang niet zo gelukkig geweest. Vrijdagmiddag met de Onoljis naar Hamlet, waarna ze bij ons boterham bleven eten. Zondagochtend hun weer gehaald en zijn ze weer de hele dag bij ons geweest. Kieken en Mati kwamen ook nog aan en Ted had bloemetjes gehaald, want we waren gisteren precies een half jaar getrouwd. Zondagmiddag bij de borrel boekte ik me alleen weer heel even naar worden. Probeerde me er met alle macht tegen te verzetten, maar kon niet helpen aan hem te vragen, of hij voor deze keer mij een plezier wilde doen en 't een beetje rustiger aan doen met zijn borreltjes. De bekende symptomen had ik alweer gezien, en ik weet haast zeker, dat hij er eindelijk of een paar heeft gepikt toen hij ons eten moest gaan halen. Hij bewees bij Hoogen bij laag dat het niet zo was, maar toen hij terug kwam praatte hij met zo'n dikke tong, dat het er duidelijk uit op lag. Enfin... ik heb het over me heen gaan en vroeg me wel

even af, waarom me dat nu wél lukte en een
andere keer soms helemaal niet. En juist het
besef, dat hij wél lief kan zijn en bij me wél
kunnen als bij een bodel op heeft, maakt me
zo ongelukkig. Ik heb dan meestal een weersin
tegen dat alles, die ik met moeite op rij schrijf.
Maar deze twee dagen, terwijl hij het instabon
ook nog beaamde dat hij met den bodel op
"het" goed kon presteren, heb ik me er zonder
veel moeite overheen kunnen zetten en was ik
zelfs heels erg happy. En gisteravond was ik
ook zo blij, dat hij op de zachtste niet toch nog
een derde nam. En zo gelukkig viel ik in slaap
om vanochtend wakker te worden met een rot-
humour en me als een ichivoot aan te stellen.

Ik was woedend, dat ik het ontbijt nog klaar
moest maken en alles haast-je-ry-jel moest doen om
dat het al laat was. Ik vond dat Ted wel eens
kon helpen met vast brood te smijlen en zo.

Gewoon belachelijk natuurlijk! Moet ik maar
vroeger opstaan. Daar in heeft Ted groot gelijk en
ik was nu waar verdrietig dat ik in zo'n haast
hantoor moest laten gaan. God als ik me zelf
wel eens begrijpen kon! Soms kan ik er zo'n

plezier in hebben: in al die flutdingen, die het huis-
houden betreffen. Maar soms ook kan ik zo ver-
langen naar "rustig" op hantoor te zitten en dan
thuis te komen, terwijl het eten wel van zelf
komt. Natuurlijk moet ik nog aan alles denken
en ik zou jammer ook weer rustig haar blaas-
geld kunnen megeven en afwachten, wat of er op
tafel komt. Maar als je toch zelf een hele dag
thuis bent, wil je dat ook allemaal zelf gaan
doen en dat is nu juist, waar ik op het ogenblik
niet tegenop kan. Vooral nu jammer weer drie
dagen weg was en ik geen vlees te pakken kon
krijgen en bij God niet wist, hoe of ik bie tjes
moest koken, en zo voort en zo voort, dan word
ik zo kribbig en stel me net als vanochtend
als een ichivoot aan, waarna ik weer zo'n spijt
heb, dat ik tranen met tuitjes huil.

Om me daar nu maar met een overheen te zet-
ten ben ik vol goede moed vanochtend op m'n
fiets geklommen en ben naar de Pastor getogen.
Eerst naar Tim, maar die had geen vlees. Op de
Pasas was het verdraaid leuk en heb alle moge-
lijke dingen ingekocht. De mooiste mop was, dat
ik een prachtig stukje vlees voor lever aan zag,

er prompt 2 pop voor betaald, terwijl later
bij Cor bleek, dat het een "nier" was...!
Ik heb gann aan haar hokkie gevraagd, hoe of
ik dat ding dan moest bewerken. Welke dingen
kan je zo hebben lie! Verder ben ik wel ge-
slaagd; alleen de gullen, die ik hier voor
grote achter liet is gespendeerd door dat
licht van een wasmeisje aan allerlei rotsvoor.
Dus ook dat doe ik morgen dan maar zelf.

Ik moet, geloof ik, helemaal niks meer zelf
doen, want alles mislukt toch omdat ik er geen
barst van af weet. De hele bewerking van het be-
wuste stuk nier van Cor's hokkie gheoord en er
klopt bij mij natuurlijk niets van. Het lijkt al-
lemaal zo gemakkelijk. De nier was niet goed
voorgekocht en nacht ik met m'n suffe hufel,
dat dat tijdens het stoven wel zou gebeuren...
Maar de boel is klaar, smacht naar niets en
de stukken zijn heel hard. Verder heeft Yami
alweer de boel door elkaar gemikt en eten we
dus voor de zoveelste maal Hutspot, die ik
niet meer kan zien!! Komt er van als je nooit
eens van je leven hoerellen hebt geheret. Had ik

nu maar een goeie hok zoals die van Cor, was ik
een stuk beter uit. Als je honger hebt, gaat alles
er wel in, en in dat opzicht is Ted welkenre
makkelijk, maar ik vind het verdomd zielig,
dat hij nou nooit eens wat lekkers krijgt en
als ik dat "lekkers" dan eens zal gaan kla-
ren, komt er helemaal geen spijt van terecht.
Maar als Tim morgen geen biefstuk heeft, dan
betaal ik me desnoods blank, maar ik zal
biefstuk bij de Pasaar halen en 'm daár ten-
minste iets goeds van voorzetten.

Yiminy Cricchets: hris houden is heel wat
gecompliceerder dan je zo op het eerste gezicht
zo zeggen.

Vrijdag, 21 Januari.

Ik heb me daar even een compleet maal voor
elkaar gebokst...! Ik roemde mij zelf ten eerste...!
Aardappelen, rode kool (waar van behandeling eerst
grondig met kochboek in 't henfel geprent!) en bief-
stuk met als klap op de vande pijl flensjes tot,
waarvan de hokkie van Stoeper wel het grootste aan-
deel had in het beslag. En dat had ik allemaal in
een uur klaar... Van het dus toch ook!

Dinsdag, 25 Januari.

Het is half negen 's morgens. Het regent. Het regent al ik weet niet hoe lang... Ik weet niet wat ik doen moet. Dus greep ik maar weer naar mijn oude vriend, hoewel ik niet veel te vertellen heb. Of zou ik weer beginnen met dat eindelijk release over dat verdrift van mij? Herinner je je nog, dat ik me ongeveer een week geleden zo vast had voorgenomen me het niet meer aan te trekken? Maar ik kan het niet. Er is weer een week voorbij, waarvan ik elke nacht me in slaap knikte en vanochtend was het wel heel erg. Niet bepaald omdat hij te veel had gedronken, maar om de intens onverschillige manier waarop hij niet in het minst naar me om kijkt. Denk je, dat hij ook maar één ogenblik aan me denkt als ik weer eens beroerd van de middag ben. O nee, het is immers al zo gewoon geworden... Het wordt zelfs vervelend. Ik weet heel goed dat het heel normaal is een baby te verwachten. Ten minste: "normaal" in het algemeen gesproken. Maar als niets je voor de allereerste keer in je leven overkomt, iets anders, dat over een maand of

drie gaat gebeuren, dan kun je niets toch moeilijk als normaal en natuurlijk beschouwen. Als hij erover praat, dan is het altijd op een spottende toon. Ik weet wel, dat hij het niet zo meent. Dat zeggen de ouders ook altijd, maar ik zou toch ook wel volgraag eens een lief woord erover horen en als dat niet mogelijk is, zou hij dan niet een beetje meer aan mij kunnen denken en een klein beetje liever voor mij zijn! Ik voel me vaak zo berberd, dat ik sterftes zie en juist dan heb ik zo'n behoefte aan twee armen om me heen of alleen maar een hand op m'n maag. Een avond streek hij over mijn haar, en alleen dat gebaar was voldoende om me rustiger te maken. Ik kan dan zo inslapen met dat rustige en veilige gevoel, dat er iemand is die van je houdt. Dan lig ik tegen zijn rug met mijn hand op zijn borst en dan voel ik, dat ik nog nooit in mijn leven zo verschrikkelijk veel van iemand heb gehouden als nu. Maar hoe vaak gebeurt het niet, dat hij wat gedronken heeft en alleen maar denkt aan zo gauw mogelijk slapen, "anders wordt hij

weer zo laat wakker".... Dan gaat gedachte los
zijn hand even aaiend over mijn heen, een vluchtige
zeden, hij draait zich om en slaapt. Ik blijf
dan wreed wakker, hij komt naar die ene klapper-
boom, die zich zo scherp tegen de hemel optekent.
Ik kan het niet helpen, dat duizend bittere
gedachten me dan hopen bestormen, zo bitter,
dat ik de volgende ochtend één stuk kribbigheid
ben. Door hem wordt dat aangerien voor een
soort "ochtend ziekte", maar als er iets is wat ik
nooit heb gehad, dan is dat wel een "ochtend-
humeur". Maar wanneer je iedere nacht op-
nieuw je zelf in slaap knijpt, iedere nacht op-
nieuw het hopelooze van dit alles inziet, dan
kan ik 's morgens godsonnig met een blij
gericht een nieuwe dag tegemoet. Dan is er nog
maar één ding waar ik naar verlang, en dat
is: weer naar kantoor. Op kantoor hoef je
immers niet steeds weer aan die dingen te
denken. In zit je thuis als maar alleen met
je gedachten en je kan 't niet helpen dat je gaat
kitchen broeien: Naah goeie voornemens,
maar nog vaker wanhopige gedachten van hoe
dat verder moet. Want nooit meer kan ik

echt blij zijn. Altijd denken: wat gaat er vanavond
weer gebeuren! Ik heb geen plezier meer om mensen
te ontvangen of naar hen toe te gaan. Altijd is
er weer die angst. Mijn ogen doen niets anders
dan glaasjes tellen en mijn gezicht afroepen. Oh,
en dan vraag je je af: Waarom doe je dat dan!
Maar ik kan niet anders. Omdat ik me iedere
keer weer schaam als er Dinsdags gebiedt
wordt en aan Henk is niets te merken, alleen
dat hij nog een beetje liziger praat, maar om
dan te zien hoe Mary opmerkzaam van mij naar
Ted en van Ted naar mij kijkt. Zijn ogen worden
rood, zijn gezicht wordt rood en 't grater hoe
langer hoe moeilijker te verstaan. In tegen me
zelf zeg ik dan: Wijk er niet naar. In godna-
am hij is niet meer! Maar ik word hoe langer
hoe ongeduriger en als dan, op het allerlaatste
nippertje, toch nog een glas wordt ingeschonken,
dan heb ik al mijn zelfbeheersing nodig om
het niet uit te gillen en dat gladaan gemiddeld
te slaan. Kun je je dan voorstellen dat ik geen
fatsoneelijk gesprek kan voeren? Mijn gedachten,
als maar draaiend om één en dezelfde punt,
kan ik niet ook nog concentreren op een of ander

gesprek. May heb ik vaak naar me zien bij
hem, alsof het zeggen wilde: "Ik heb jou aan
boord toch wel anders meegemaakt"... Wonder,
als je bedenkt, dat haar tafel in de eetzaal
nadst de onze stond en ze dus vaak gezegd
heeft kunnen horen, dat mijn mond geen se-
conde stil stond.... Zo is het bij allen en iedereen.
Ook toen de Waldmans hier waren. Waarvoor
was het nodig na die twee Brandy-solla's
ook nog vier flessen van dat pure Goedje naar
binnen te werken. Zoals hij daar op een gegeven
moment zat: Knaalroot opgeret gericht met
nog roder ogen, zweetdruppels die als maar
nietar beneden drupten, zijn overhemd volkomen
door en op het laatste volkomen onverstaanbaar
... toen bleef ik een ogenblik dat ik er in zou
blijven, toen na een ongeveer lange pauze dat zijn
glas leeg was, hij toch weer naar die verdomde
fles greep!! Ik zag en ik voelde, hoe Hoe en
De Waldman toen eerst naar mij en van mij
naar hem keken en ik voelde, dat ik nu
iets moest zeggen: eroverheen praten, de aandacht
afleiden, maar mijn ogen bleven naar hem en
maar dat glas staren en ik kon niets zeggen.

Het duurt daarna nog een volle drie kwar-
ties voordat ze eindelijk verdwenen. In die
drie kwarties herhaalde zich nogmaals hetzelfde
en in die drie kwarties heb ik compleet als stom
geslagen gezeten, wanhopig zoekend naar dingen,
die ik tegen haar kon zeggen. Ik dacht dat er
nooit een eind aan die avontuur kwam. En zondag,
nadat we met May naar Priokwaren geweest, ik
zag hij kans in een half uur "weg" te zijn. En
toen hij May naar huis bracht, wist ik, dat
ik hem voortdurend niet terug zou zien, wat dan
ook inderdaad het kwam, want na drie kwarties
kwam hij volkomen "weg" terug. Het enige wat
ik kan doen is in alle talen mijn mond houden,
want de ervaring, in die eerste maanden van ons
huwelijk opgedaan, heeft mij immers geleerd
wat het gevolgen kunnen zijn. Hij is dan niet
toerekenbaar voor wat hij zegt en ik maak me
dan druk, wat volkomen nutteloos is. Vandaar
een angstvallig stilzwijgen van mijn kant en
een jammerde huilend als hij om roesijt
slaapt. What a life! En dan te bedenken
hoe het tussen ons kan zijn. Hoe gek en
gek ik op hem ben, als er maar geen drank

tussen ons zit. Is het dan wonder dat ik
hoe langer hoe bitterder word? Er is niemand
die ik iets hiervan kan vertellen. Mijn Oudjes
niet en Corrie ook niet. Je bent er immers veel
te trots voor! Ik wil ook alleen maar trots op
hem zijn en hoe kan ik dat, als ik weet, dat
"hij zich belachelijk maakt?" Cor zei laatst
nog, dat ik vaak lang niet meer zo als vroeger
was. Met een lach antwoordde je dan: "Ik
moet nu ook wat beradigder worden. Het wordt
zo langzamerhand tijd!" En als Cor eens kon
weten, hoe ik er naar kan verlangen om weer
eens helemaal uitgelaten en blij te kunnen zijn!
Als ze eens wist hoe ik me nooit meer in ge-
zelschap kan laten gaan, omdat hij dat dan
prompt aanmerkt als: "Oh ze heeft er ook
plezier in, dus nemen we er gauw nog eentje!"
En alleen de angst daarvoor maakt dat ik
stommetje speel, met een lang gezicht er bij zit
om maar zo gauw mogelijk van die plek af
te komen. En hoe moet dat, als Kerkis er is!
Goed, de angst die ik ook nog voor dat joel heb.
Ik mag er niet aan denken. Maar ik kom
de laatste tijd hoe langer hoe sterker naar voren.

"Wat is er die eerste maanden van hem geweest?!"
Ik ben soms zo bang. En zo intens kan ik dan ver-
langen naar een lief woord, een lief gebaar.

Gisteren zei hij nog: "Je moet er maar aan
wennen".....

Moet ik er aan "wennen", dat mijn zoon een
vader krijgt, die eeuwig rood niet van de drank?

Moet ik er aan "wennen", dat hij een moeder
krijgt, die eeuwig groen niet van chagrijnigheid.

Ik kan niet meer bidden. Maar aan welke
Opperste Macht daar boven ons zit, kan ik alleen
maar smeken: Laat hem veranderen! En als dat
niet kan, laat hem dan een beetje aan zijn
vrouw en baby denken.

Mijn God, die licht, die ik iedere nacht
moet inpackemen, die kan toch niet goed zijn
voor Kerkis, als ik zelfs er niet van slapen kan.
Is Morgens word ik wakker in een weeë zoete
bedorven lucht. En vraag me dan niet, of
ik ooit een fles van "Carpe Diem" heb ge-
had, of dat ik ooit heb laten gelden: "Keep a
smile and make the best of it, die wij in
het kamp "berucht" hebben gepakt....!"

Dinsdag, 1 Februari 1949.

En zo gaat het leven verder. Een leven, dat op dit oogenblik dat ik het meerschrijf, volkomen chaotisch islagen voor me ligt. Mijn Groot, Diary, ik kan niet meer. Je hebt het allemaal gehoord, wat ik je de laatste maanden vertelde!

Je hebt ook gehoord, hoe veel te trots ik tot nog toe ben geweest om er zelfs met de Oudjes over te spreken. En nu heb ik zelfs dat gedaan.

Dat was Zondag, toen ik een van die overbekende driftbuien in de op veelde komen. Dat ik ra... Help! alleen nog helder aan kleine Krelis kon denken en om hem te beschermen, op m'n fiets sprong en naar de Oudjes reed, die ik alles en alles in één adem vertelde: al mijn wanhoop en verdriet van deze maanden!

Met het Chinees Nieuwjaar, die 29^{ste} Januari had ik mij op alles voorbereid. Ik wist dat daar nu eenmaal geen ontkomen aan zou zijn. Dus toen hij inderdaad die middag om half 3 de kamer binnenstrompelde in een onbeschrijflijke toestand, berustte ik.

Ik heb hem aspirientjes en water gegeven. Ik heb elk uur zijn gezicht met een handdoekje afwitten. En toen hij om ongeveer half 9 's avonds "bij" kwam, riep hij baden en kleden, toen heb ik nog blij zijn, dat nu niet mijn hele Zaterdag avond weg zou zijn. Even heb ik maar gehuild, maar niet zo wanhopig als gewoonlijk. En ook toen we die avond samen gingen slapen, en ik werd niet naar hem toegetrokken, ben ik toch niet zo verdrietig geweest als ik anders kan zijn. De volgende ochtend in "bright spirits" tegen we naar Brix met May en Menk. En Ted was lief, zoals hij zo zelden is tegenwoordig. We hebben even geborrelet daar ben ik slecht zelfs mee met een Portje...! We gingen naar huis en nog steeds was alles goed en mooi, zoals het niet vaak is tussen ons.

Vooral niet op de week-end-dagen. Even moest ik nog in de henken zijn om de biefstuk te maken en toen ik terug kwam was ik mateloos wat meer, vooral nu zo'n hele dag aan zee met zwemmen er ook nog bij. Ted was de anderen alleen gaan wegbrengen en was althans

terug. Daar door kwam het, dat ik eerst dacht,
dat mijn moedertje me parten speelde, want ik kon
het niet geloven dat ik zijn ogen "raar" zag
staan en zijn spreken "moeilijk" was! Eerst
zei ik direct: Heb je weer nog één bij Henk
genomen? Waarop hij weer besloot me te
gruizen dat kon ook niet. Hij was veel te
vrij terug. Toch kon ik onder het eten mijn
ogen niet van hem afhouden. Ik wist dat
hij te veel op had. Maar hoe in Gods naam
en waar! Totdat ik na het eten even in het
spiegelkastje moest zijn en ik daar breeduit bleef
verdomde fles zag staan, die de laatste keer
nog half vol was en waar nu nog maar een
beetje in zat. ~ Dat was genoeg. Ik hoefde
niet eens meer te vragen, of het zo was. Ik
wist het. En meteen voelde ik de drift in
me opkomen, die drift, waar ik zelf zo bang
voor ben, omdat ik het daar mee van alles
kan oplopen. In die paar minuten dat mijn
drift de overhand kreeg, had ik al een stomp
minzijk van hem te pakken, die me dan ook frap
aan Krijnsje deed denken en ik ben weggevlucht
van dit gemeen, stiekem gedoe, weg naar de

Ondjes, die ik toen alles van mijn verdriet heb
verteld. Daar bij hem kwam ik tot berusting.
Het is immers volmakkelijk te zeggen: "Ik loop
ik weg, want ik houd dit niet meer uit!"
Waar moet ik naar toe? Met een kind, dat over
drie maanden geboren wordt. Opa zegt, dat ik nu
ook de consequenties ervan moet aankan, want
"hij wordt tenslotte toch de vader van je
kind". En ik ging weer terug, 's avonds
om half 8; ik nam een boek, las tot twee
uur 's nachts, totdat ik mijn ogen niet meer
open kon houden en sliep.

En zo gaat het leven verder. Alles kapot.
Want met geen woord, geen gebaar werd ook
meer even getracht, dat afgrijpselijke voorval
van zondag goed te maken.

Moet ik dan nog hopen, nog denken, dat er bij
hem iets van liefde voor mij bestaat, nog niet
eens te spreken, of er ooit iets van liefde
bestaan heeft.

Is het zoveel wat ik vraag, Dier? Als ik
alleen maar vraag naar een klein beetje meer
om mij denken? Want als hij een beetje meer

om mij zou denken, zou hij dan niet weten,
niet voelen, dat grote verdriet wat hij mij
elke keer weer aandoet? Als hij werkelijk
van mij hield, zou ik dan toch steeds weer
moeten hunkeren naar een beetje liefde in de
vorm van een lief gebaar. Zou ik dan steeds
weer hunkeren naar een paar armen, waarin je
veilig kan voelen? Zou ik me dan toch
steeds weer zo hopeloos eenzaam voelen?

Het zou immers allemaal zo erg niet zijn,
wanneer ik niet zo ontzettend veel van hem
zou houden. Maar juist elke keer weer dat
verlangen naar een lief horning, vooral als ik
me niet goed voel, dat maakt alles nog
veel moeilijker te dragen. ~ Honderden malen
ben ik immers toch steeds weer "bijgekraaid".
Maar nu is het anders. Nu ben ik hapot,
helemaal hapot omdat ik niet meer weet
hoe het nu verder moet. Hij denkt in een
grappig soort naïviteit, dat het mijn maag
is. Gisteravond heb ik gewoon gebreld
van het verdriet, dat ik het hele dag had
opgekropt. Het barstte los, toen hij wel eerst
zonder een nachtroen omdraaide, maar daarna

toch vroeg, of hij zijn hand op mijn maag zou
leggen. Toen kon ik het wel uitbilden! Als of het
mijn maag zou zijn, waarom ik pijn heb.
als of ooit die heftige pijn mij zou laten huilen!
Oh God! Alleenmachtig? Ziet hij 't dan niet en
voelt hij 't dan niet? Dat ik alleen maar huil
en gek word van verdriet omdat ik zo goed als
niets voor hem beteken! Moet ik op deze
manier mijn hele verdere leven naast hem
slijten? Heeft hij zich deze voorstelling van
het huwelijk gemaakt toen hij daar toe besloot?
Mijn God! Ik kan niet meer.

Please God! Geef me dat kleine
beetje liefde, waar ik je op m'n knieën om
smee! Denk een beetje aan het verdriet
dat je me aandoet met dat vervlochte boelt!
Het is toch niet veel wat ik vraag?

Ik kan 's avonds niet gaan slapen, als ik
niet eerst even tegen je aan heb gelegen. Als ik
niet eerst gevoeld heb, dat er iemand staat
iemand is, die om me geeft. Ik heb 't soms
juist in deze tijd als ik soms zo moeilijk
is. Ik kan 't niet alleen.

Donderdag, 3 Februari.

Leen, het schijnt niet te kunnen. Hij kan't me niet geven, dat beetje liefde en toewijding waar ik juist deze maanden zo'n behoefte aan heb. Gisteren zei hij: "Ik kan niet uitscheren met drinken." Dat weet ik immers wel. Dat is toch ook niet, wat ik van hem veraag! Verder zei hij: "Je bent verwend". En daar heb ik lang over nagedacht. Verwend? Zou hij het dan allemaal alleen maar willen zien als een soort dwang, drijven van mij om mijn zin te krijgen? Is het dan allemaal aanstellerij van mij, dat ik er niet tegen kan? Zou ik dus willens en wetens van ons kind een renuwan kind maken door willens en wetens iedere keer aan mijn drift toe te geven en als maar te huilen. Alleen jij weet van mijn verdriet, Diary! Van dat klamptachtig huilen, dat ik zo veel mogelijk probeer in te houden. En dan voel ik Krelis tel keer gaan. Zou ik dan niet weten dat het invloed op hem moet hebben. En zou ik het dan toch "doorleven"? Dit alleen maar omdat ik verwend ben en dus mijn zin moet hebben? Oh ja! Wat moet ik dan

En nu staan me vier dingen duidelijk voor de geest. Vier dingen, die hij me heeft bijgebracht: Een eerste moet ik dus "de consequenties aanvaarden". Zijn drinken was één van die vele consequenties. Goed! Maar een consequentie, die wij geen van beiden van te voren wisten en dus ook niet van te voren konden "aanvaarden", was het feit, dat Krelis onverwacht op stapel werd gezet! Inderdaad dus ook een consequentie, die wij dus beiden nu hebben te aanvaarden. Is het eindelijk om mij daar helemaal alleen voor op te laten draaien? We hebben het geen van beiden gewild, maar voor een vrouw is het hatelijkst heel anders en ik vond het meesterlijk, hoewel ik nooit zal vergeten hoe ik die middag thuis kwam van Postdrager, nadat hij me verteld had, dat mijn vermoeden inderdaad juist was! Zou ik ook die eerste wanhopige huilbui vergeten, alsof ik toen al wist hoe oft het worden zou.

Oh men, Diary, ik verwacht geen theatral en sentimenteel gedoe van hem. Maar heeft hij zich ooit in deze maanden, nu al bijna twee, om mij bekommerd? Ik kwam met kleine

hussenslooppjes thuis, die Oma nog helemaal zelf
met kant heeft gemaakt, waar Mammie en ik
nog op gelegen hebben. Hij heeft er nauwelijks naar
Delbaby. uitret staat nog steeds onuitgepakt.
Geen interesse! Diezelfde middag zag ik hem wel,
dat hij 'm nog niet eens had gezien, maar
hij vroeg er verster ook niet naar. Ik stond
op springen om hem allemaal te laten zien wat
ik had gekocht. En nu kan je wel zeggen Diary
"laat 't nu dan godsnaam in den allenmaal zien",
maar dan heb je weer dat gecompliceerde van
mij: "als hij er geen interesse voor heeft, dan niet!"
Enfin, het zijn kleine dingen, maar het is toch
ook logisch, dat ik deze maanden juist in dat
opzicht zo overgevoelig ben. De consequenties
aanvaarden! Oh ja! Het makkelijk is deze voor
hem! Des te moeilijker is ze voor mij naast die
andere, waarvan ik gek word en waarvoor ik
toch mijn best heb gedaan.

Kom ik al deze dingen maar zeggen. Uitspreken.
Maar hij zal me nooit kunnen begrijpen.
Want het tweede, dat hij me zo successievelijk
bijbrecht, was immers, dat "ik er maar aan
moest wennen!" Goed, ik zal er nu aan wennen

maar dan hoeft hij niet meer te rekenen op een
gezellig huis met een vrouw, die voor hem zorgt.
Het zal niet zo moeilijk zijn daaraan te "wennen",
wanneer de drank, als goede vriend, nog altijd in
het kastje staat. Ten derde immers, moet ik
"in zijn huis zijn preta's op volgen"....!
En ten vierde ben ik "verwond". Hier nu, en
als ik me deze vier dingen nu maar goed en
snijdelijk elke seconde van de dag door ogen
hou, als ik nu maar goed en snijdelijk zie,
dat ik me daaraan te houden heb en als ik nu
maar vooral goed in zie, dat ik geen bliksem
meer voor hem beteken, dan zal ik het deze
drie maanden nog wel mit houden. Nu kan ik
nog nergens naar toe. Nergens mijn toevlucht
vond zoeken. Hier moet ik mijn baby krijgen,
maar Mamma zeg kans om nog met drie
kinderen te scheiden, dan zie ik er geen been in
om dat met eentje te doen. ~
Het staat er zo makkelijk meer geschreven.
Maar hoe doe je dat allemaal, als je nog steeds
wanhopig van hem houdt? Vanochte d'geng hij
zonder opbijt weg - En ik kon wel gillen van over-
driet. En dat is de manier niet wie je. Want zo

lang je zo krankzinnig van hem blijft houden,
houdt er van al je voornemens geen dokter
terecht. En wie is daar de kluge van? Een klein
onschuldig wicht, dat de wereld in gevaar
wordt. ~ Waarom heeft hij goocheldom me
dan ook niet die slet van een hospita getrouwd
of die tante hier van Des Indes. Zo een, die
Dr'n kleren kon verstellen, koken kon, hem
verzorgen wanneer hij lasterns binnen weggelt.

Zo een had goed in zijn soort huwelijks-
leven gepast, maar helaas, zo een paste niet
bij de representatie!! Dus trouwde hij
een, die wel bij dat laatste paste, maar helaas,
geen slet zijnde, maar dan ook geen grintje
pasta in het schema van zijn huwelijksleven.

Want eerbied en respect voor zijn vrouw,
zijn twee dingen die in zijn leven nog niet
in 'n woordenboek voordoemen. Kan je 't
hem kwalijk nemen: voor als hij is van een
misschien nog groter clinicus dan hij zelf is.
Een moeder, die nimmer een behoeftige
voeding kon genieten. En wil ik deze vrouw
deze dokters dan bijbrengen, wat hij in zijn leven nog
nooit gekend heeft? Niekig sterven!

~ Wat ratel je weer door meid! Christus nog
in toe. Je houdt immers van hem! Dus leg je er
bij neer.

Maar ik word gek, krankzinnig! Oh God
wat moet ik doen.

Je moest eens zien, hoe gauw die interesse voor
de Baby kwam, toen hij het goed op bed zag liggen
vanmiddag met bovenop een papiertje, wat of ik
allemaal bij de Roemer Visser zou laten maken.
He la! Wist je wat hij voorstelde?

~ Of hij niet een naal machine zou laten komen -
ja, 't is een luminous idee, zo ik kon naaien!
En heb ik er minstens een naaister bij nodig.

~ Maar de interesse was er. Want en hele vage
ideeën van sommen gelds voor maakhout bij de
Roemer Visser kwamen waarschijnlijk prompt naar
voren.... Zo was het immers ook bij de Baby tafels
het bedje? Genoeg interesse, want ze konden immers
kosteloos prachtig gemaakt worden! Too bad,
dat hij nu juist een vrouw moest trouwen, die geen
spat van naaien afweet en noemde niets aan
een (kosteloos) gelede of ergens op de kop-gelede
machine zou hebben. En ik wil voor Kie's het

allermooiste hebben wat er te krijgen is en daarom heb ik Opa's wopop die ik ook meself kreeg, angstvallig in mijn beurs gehouden en toen ik later 164 voor de uitroet terug kreeg, heb ik ook die resoluut bij me gehouden, en daar zal ik alles van laten maken, wat ik voor Kreis hebben wil.

Het is mijn schuld niet, dat ik nooit iets van naaien heb geleerd en de tijd zal eens nog wel komen, dat ik het ga leren. De luiers, die ik bij Oma ga maken, zijn een prachtig sjen terrein.

Maar om kan ik het nog niet, dus ik besteed alles bij de Roemer Visser. En mijn salaris, dat 7 maanden lang is op gegaan aan Christhouding, dat zal ik deze maand dan toch ook zeker alleen houden. "De consequenties aan waarden", niet waar?! Dus hij heeft mij te onderhouden.

Behalve een paar kleine toekertitelen is alles, wat ik tot nu zelf heb gehocht, een paar schalen geweest en Caetanx voor hem. De Ondjes betaalden het grootste deel van de jurken, die ik er tot nog toe bij heb gehregen. Ja, eigenlijk is het alleen het alomerkende rollen en jasje, dat ik met veel pijn en moeite van hem los kreeg.

De twee eerste stoffen waren representatiegoed,

dus tegen distributie prijs, en het meashoon betaalde ik toen zelf! ~ Neen, het is niet eerlijk wat ik hier schrijf. Ik heb alles wat ik hebben wil en ach verdomme, als het allemaal maar een beetje meer van harte ging, dan was 't niet zo erg.

Vrijdag, 4 Februari.

Godzijdank volgende week naar Bandoen. Al dat gedoe in huis er ook nog bij, maakt dat ik een soort van zenuwinstorting helemaal nabij ben! In ritten ze weer in de slaaphamer te raken en zou het niet bepaald overboordig geweest zijn, wanneer ik even had kunnen liggen. In fin. We moeten er wat voor over hebben.

Heb vanochtend veel gedaan. Om 8 uur stond ik al in de rij van het melkattest en toen dit om half 9 begon, was ik na tien minuten klaar. De herel die ons als een troep beestjes in het rijtje hield, was beslist Dick Vermeulen. Maar ik kan me niet voorstellen, dat hij hier zit. Cor zou 't anders toch wel geweten hebben. ~ Daarna heb ik bij "Java" allerlei dingen gehaald en ging toen weer de derde maal op stap. Dit keer naar

Roemer Visser, waar ik een paar schattige dingen heb laten maken. Hoogstwaarschijnlijk ben ik dan wel een wo pop, knijt, maar Ooh wat! Heb ik ten minste ook een paar mooie dingetjes. Want wat Oma maakt is natuurlijk even Origineel, maar ik kan toch moeilijk verwachten, dat ze het ook nog allemaal verder bewerkt en borduurt.

~ Bij Dooty heb ik eens goed kunnen zien, hoe nieters een baby- nitret kan zijn. Maar zij heeft ook, net als Cor, alles bijna uit Holland. Heb beleboel voorbeeldjes van jasjes en broekjes mee, genomen om Oma te laten zien. Verder ga ik morgen naar de stad om kant en borduursgaren te shopen. Pats kan ik nog wel van borduren, al was 't maar een gewond knuissteek, en Dooty's onderleggers hadden zelfs zo'n leuk geborduurde randje. ~ Het is nieters, dat ik nu al die dingetjes ga regelen. Het houdt mijn gedachte bezig! Gisteren was ik zelfs in "Bright spirits" bij Oma en weten mijn twee Oetjes gelukkig niet, dat het nog steeds niet in brei is tusschen ons. Het was stond van mij toen naar ze toe te gaan. Ze maken zich maar zenuwachtig en kunnen er toch niets aan doen.

Leen, 't is toch altijd beter zulke dingen maar voor jezelf te houden. Elke keer als ik wanhopig word, moet ik ten minste iets om handen hebben. Zoals vanochtend had ik weer in niets zin.

Hij roende me zo lief voor hij wegging en ik vroeg me weer af, waarom hij niet altijd zo kon zijn. Ik was geboren bijna weer in bed gekropen van pure moedelposheid, heb tenslotte meler overheen gezet. Tenslotte zal Krelis straks alles goed maken. Dan hoef ik niet meer aan hem en d'n omverschilligheid te denken, dan heb ik iedere minuut van de dag iets helemaal van mij. Wat zal 't me dan nog kunnen schelen, of hij te veel op heeft, of niet. Blijf voor me is?

~ Van nu af ga ik weer naar Dokter toe en zal ik 'm nu eens precies vertellen, dat ik nu wel eens wil weten waar of die stormme maag, pijn en van komen. Mijn gevoel zegt me, dat het niets anders dan denken zijn. Soms ook wel oververmoeidheid. In ieder geval is 't toch niet normaal als maar die opgezette maag, vol heeft die op alle mogelijke manieren een uitweg zoekt (de lucht dan) en dat me compleet knuts maakt omdat ik op een gegeven ogenblik geen adem meer

kan halen! als het inderdaad die lever weer
is door m'n amebe, dan kan er toch wat aan ge-
daan worden!

~ Het is nu drie uur, en ik ben op van moeheid
scheiden die herels vandaag dan nooit uit!
Stom ben ik geweest om varkens vlees te eten,
nou is m'n maag natuurlijk helemaal van
streek. ~ Ben blij dat Dooty me ook zei,
dat ik beslist de raai van Laksie op moet
volgen en naar Carlos huis gaan. Ze is opgetogen
over de behandeling bij Willemse, maar ze
antwoordt zelf bij Dokterbrager en dat is ook alweer
een pak van mijn hart, ten minste, als hij 't
kan doen en me niet overdraagt aan die Boel,
die pas nieuw is.

~ Christ! Een fantastisch boek is dat "De Citadel".
Was het al bijna helemaal vergeten. ~ 't Is nu al om
vieren, ben alweer, en dan nog vanmiddag naar
de dokter. Vanavond maar verder naar bed, en als
hij slaapt, stiekem tegen in aan liggen. Dat deed ik
gisteravond ook. Gisteravond dat ik ook naar
gaan, wanneer ik toch eigenlijk wel echt happy
ben geweest met hem. Niet veel. ~ Als ik je zo kan

lees Diary, word je zelfs verdomd vervelend!

Het is eenwig het zelfde liedje: waarom is hij
niet ons en waarom doet hij niet zo....! Zullen
we het nu eens in de laatste bloedingen
van de andere kant bekijken? Het is immers een
feit, dat ik kribbiger word al naar gelang mijn
hmagijn, die helemaal geen pijn doet, maar alleen
een verdomd vervelend gevoel van een opstopping
van licht is. En als ik kribbig ben, neem ik alles
weer veel te nauw op. ~ Maar zou er dan niets
zijn, wat me hiervan af kan helpen! En niet ook
weer met dat benamde gevoel en ik weet me
geen raad. En het is en blijft ook een feit, dat
ik veel en veel rustiger word, wanneer Teel er
aan denkt om me een beetje te helpen door zijn
hand over die verthikking te strijken. Die dag
dat de De Vlaams onverwacht kintamen, was het
toch wel typisch, dat het prompt weg was, nadat
hij dat even had gedaan, terwijl ik der notabene
juist recor op de fiets was gestapt, denkende dat
dat een beetje op zou lichten. Maar ik kwam terug
en het was nog veel erger. Lompens te denken, dat
het een of andere magische werking is van Teel, want
het is alleen maar een soort rust die over mij

komt, als hij dat doet. En het werken op kantoor
kunnen we ook niet meer de schuld geven.
Maar, bewaar me, wat is het dan wel!!

5/2, Zaterdag.

Het was werkelijk een tragi-comisch schouwspel
wat mich vanochtend op Koningsplein openbaarde.
Inleed: a revelation to me! Ik zat
zoet op mijn fietsje, toen ik onze auto zag aan-
komen met niemand minder dan de dierlijke May
en haar vriendin, geplet tegen mijn echtgenoot,
die zich dit met ^{gevoelen} niet heeft ^{gevoelen} laten ^{gevoelen} vallen, al-
hoewel hij toch een "ietwat" rood werd!
Vrouw lief zal wel fietsen. Vrouwen van employes
kunnen immers niet overleg de auto van manlijf
gebruiken. Maar vrouwen van relaties (en zulke
belangrijke als Henk...!), die bovendien zo lekker
mollig zijn om naast te zitten, die kan men
niet weigeren mee te rijden.

Godd verdomme daar!! Gelukkig, dat ik nu
niet even tijd heb om mijn waarde op papier te
zetten; voordat hij thuis komt.

Henk moet een vulpotlood hebben bij de pen, die
May hem geeft. O.K. Gisteren stelde ik voor, dat
ik er een zou zoeken vandaag, maar ik was
vanochtend wanhopig beroerd. Er werd ons
verder met geen woord over gerept, dat ik vandaag
met de auto de stad in zou gaan. Maar ik wilde
me beter en wilde toch niet in de rotzooi blijven
zitten. Een ogenblik stond ik bij de telefoon
om hem om de auto te vragen, maar indech-
tig de vele weigeringen en zijn "drunkte" zag
ik er vanaf en hield op mijn fiets.

Kan je je dan voorstellen, dat ik me dan ook
rot valde, toen hij daar met die twee vrouwen
mij, op mijn fiets, voorbij reed! Hij moet dit
gisteren al afgesproken hebben, kan niet anders.
Waarom kon hij 't mij niet gewoon vertellen?
Waarom moest hij perse achterin geplet met
die twee gaan zitten! Een fatsoenlijke vent
ging voorin zitten om de dames dan meer
brinkte te geven. En als hij met May een
potlood gaat uitroepen voor haar man,
waarom kan ik niet mee worden gevraagd
- en die vriendin wel? Bah, rotzooi!

7 Februari, Maandag.

En zo kreeg het leven weer waarde....!
Je kan het gelooven of niet Diary, maar ik ben nu
weer het meest gelukkigste menschenkind op deze
wereld! Sinds Vrijdag hebben we elkaar weer
gevoonden en deze keer op een heel andere wijze
dan de vele vorige malen. Ik weet niet hoe.
Moet je nooit vragen, maar ik was zo blij, dat
hij dagen en maanden enkel een lift had gegeven,
nadat hij ze in de stad ergens had ontmoet,
dat ik plotseling inzag, dat ik hard op weg
was om net zo'n achterdochtig, jaloezschep-
sel te worden als vele andere vrouwen. En ik wist
plotseling, dat met God dit nooit het geval kon
zijn. Hij zou nooit achter mijn rug deze dingen
doen en ik vond me zelf afschuwelijk, dat ik
dat zelfs gedacht kon hebben. Ook kwam ik
er achter, dat hij het notabene zo erg vond,
dat de baby uit het als maar onuitgepakt bleef
staan, terwijl ik als maar wachtte op enige in-
teresse van hem. Enfin, allemaal misverstanden
die enkel voortkwamen uit het gebreke van de
eekelrige vorige zondag. Maar ik wil er niet meer

aan denken. God zal zeker nu met drinken meer
aan mij denken. We hebben er nieters over gepraat
en ik zal niet meer optellen en klein zie lig doen,
dan hoeft hij het ook niet meer stilletjes te doen.

God ik ben zo blij! En al deze dagen heb ik
mijn Goddiebeer weer terug. Laat het zo blijven.
Laat me proberen hem te begrijpen en alles voor
hem te zijn. Tja, ik argelooz denken!

16 Februari, Woensdag.

Zeven maanden zijn we vandaag getrouwd. En
eindelijk zitten we op Djiaembloerit. Niet veel van,
maar voor de rest is 't hier fantastisch! Die bloemen,
die stennen, die meesterlijk honde lucht. Alles is even
heerlijk en geniet ik 's morgens volop van mijn wan-
delingetjes en de rust. Ik voel me rustiger worden,
maar mijn Goddiebeer is verre van rustig te noemen.
En ik kon mijn hart vast als ik er aan denk, dat we hier
nog 10 dagen zitten. See, al doe ik nog zo mijn best,
ik zal nooit aan die borrel kunnen denken. Ter gisteren
kon ik alweer niet pissen vanwege de lucht, en was ik
gisterochtend zo slap, dat ik op een gegeven ogenblik

rustig door mijn knieën knikte en met een plof op
straat viel. Ik schrok me een beroerte! Arme Krelis
zal wel een opschuwel hebben gehad.

Ik zou hier zo graag deze dagen helemaal blij willen
zijn. Het zou ook zo goed zijn voor Krelis, als ik
weer eens een beetje blij bek. En als hij wil kan hij
zo lief voor me zijn! Maar altijd denkt hij aan iets
anders. Ja, 't is nu eenmaal het oude liedje!

18/2. De "Papandajan" ligt vandaag voor het eerst
volkomen vrij van wolken voor me. En zo voel ik
mij vandaag ook. Gisteren nog dreigde er een
stormwoud vanwege die rotte Matthot, die na-
tuurlijk achter Teo's rug weer eens zijn kans en
waarsneemt om de boel in het honderd te schoppen.
Teo zwaaert gedepimeerd en ik voorsag een-
same dagen rondom hem, wanneer hij naar Ba-
tavia terug zou gaan. Dan hou ik het hier im-
mers geen dag uit! Je kan wel dol zijn op
alleen zijn en lezen en rommen, maar wanneer
ik niet om half één vanaf het henneltje een
2621 zou kunnen verwachten met mijn
beddoliebeer, dan zou ik het hier ook niet

lang volhouden. En gisteren was ik dan ook zo
verstrikt. Maar 't was gauw weer over. We
maakten een mie ters tochtje over de helling van
de "Boerangrang" van Lembang naar Djimahi,
dronken een borrel bij Lakster en aten bij "Tro-
castro". Hij dronk weer zo veel, maar ik
dacht aan zijn moeilijkheden en zette me er toen
maar overheen. Zo schattig poeste hij zijn tanden
voor we gingen slapen en ik heb er inderdaad
vanacht helemaal geen last van gehad.

Savochterd ging hij naar kantoor in een van
die zeldzame blieden, dat ik kan voelen: hij houdt
toch wel van mij. "Zeldzaam", ja, want ik vaak
immers heb ik ^{veel} het gevoel dat ik pas ergens op
de tweede plaats kom. Als er maar dan ook
iets niet gaat zoals hij het zou willen op kantoor,
dan besta ik eenvoudig niet meer. Naak probeer
ik het me in te denken; misschien is het ook wel
mijn fout dat ik dat niet kan; maar ik kan
er nu eenmaal niet bij, dat hij zich altijd
direct alles zo hopeloos aantreft. Hij is bang
voor Matthot, dat weet ik zeker. En daarvoor?
Enfin, ik zal nog heel veel moeten leren, voor ik

hem helemaal goed kan begrijpen. En ik zal dat
pas goed kunnen, wanneer ik weer helemaal de
oude ben. Krelis doet de laatste tijd erg raar.
Heb dan een gevoel alsof hij rustig aan het tippelen
is, of dat Krelis met nog een broertje bezig is.
Oef! ik zal blij zijn, wanneer hij eindelijk goed
en wel in zijn bedje thuis ligt. Van dit gedraai
wordt je soms dol! Wonder, dat ik niet al-
tijd mijn aandacht helemaal bij mijn Brombeer
kan hebben en dat ik zo vaak dat meer
aandacht voor mij en Krelis zou willen!

Log een volle week in deze pracht omgeving!
Laat ik nu eens proberen alles voor hem te zijn.
Alles te doen, wat hij graag wil. Ik zou je zo
graag eens willen vertellen, dat ik een week
lang gelukkig met hem ben geweest. En als
het mij deze week helemaal lukt, dan moet
het toch niet zo moeilijk zijn altijd met hem
gelukkig te zijn. Ook Krelis is met dit besluit
van mij vrij enthousiast, te vertellen maar
dat gedraai op het ogenblik. Het zal moeilijk
zijn om niet aan mezelf te denken als ik
misprijzen heb, maar het moet toch kunnen.

als ik dat wil. Ik ben benieuwd Diary.

^{22/2}. Het is verdomd moeilijk! Altijd te moeten
merken, dat hij pas iets omij gaat geven als zijn bolle
binnen is. "Desnoodzaak niettemin" kan ik zeggen, dat ik
tot nu toe vrij goed geslaagd ben, behalve dan van
nacht, toen ik de ogen bij de uitprilte omdat ik
zijn gezicht de andere kant uit wilde hebben. Maar
toen liep ik half...! Zaterdag avond heb ik zo'n
plezier gehad. We hebben meesterlijk gelacht en veel
dronk... whiskey!! Toen we naar huis gingen, was
meneer nuar uit z'n hum. Ook nog de volge-
ochtend, toen we daar zo heerlijk boven op de Pralix
zaten. Pas toen we naar beneden reden en hij zeker
van was, dat we zouden gaan borrelen in Pranger,
toen kwam z'n goede humeur pas terug.

Ik heb alles op alles gezet om me goed te houden.
Ik heb me gedronken tot dat ik alles zag draaien.
Een dreigde het mis te gaan, toen hij zo klein rielig
om nog een borrel met die heren ging zitten kno-
belen. Maar het is me gelukt niet driftig te wor-
den, terwijl ik toch steeds aan zaterdag avond moest
denken. Toen had hij immers helemaal geen plezier!

2 Maart '49.

En nu zijn we dan alweer een paar dagen terug. Het is me gelukt die laatste week daar boven zonder troubles door te komen. Ja, het is zelfs de meest gelukkige tijd geweest, die ik ooit met mijn schat ergens heb doorgebracht. Hij maakte het dit heer ook niet zo moeilijk met dat drinken. En zoals hij was, kan ik onmogelijk beschrijven. Hij was schattig! Daarom kan ik nu niet altijd zo zijn. Ik haat in die dagen niet zo goed maagpijn als anders. Maar ik kom daar best overheen als hij maar lief is voor mij. En nu we weer terug zijn, denk ik alleen maar aan hoe het kan zijn tussen ons. Maar ik ben zo beroerd en gisteren voelde ik me zo ziek, dat ik elk ogenblik wel kan huilen, alleen maar omdat het hem geen bliksem kan schelen.

Zondag op de nachtkub begon ik eigenlijk al. Daarbij kwam nog dat ik me zowat alweer transpireerde en zij rustig aan het zwemmen waren. Ik heb gewoon een sterftje zitten huilen achter m'n donkere bril (!) alleen met mijn heimwee naar m'n bergen en bloemen van Tjienboelwit!

En al deze dagen voel ik, dat hij het verdomd verrekend vindt, dat ik "weer 'nsl beroerd ben".... Hij zegt altijd dat ik niet gelukkig ben, als er geen aandacht aan mij wordt gezijd....! Maar 't is toch wel grappig, dat ik me nooit beroerd voel als hij lief voor me is. Ik moet nu eenmaal voelen, dat ik veilig ben bij hem. Dat ik van hem ben en dat er niets met me kan gebeuren zolang ik maar bij hem ben. Maar verzuip kan ik hier soms op wachten en dan wordt ik zo verdrietig, omdat ik niks voor hem beteken en het hem geen donker kan schelen, of ik nou ziek ben of niet.

Ik ben zo anders, als ik merk dat hij om me geeft. Waarom kon hij die laatste week boven wel lief zijn! En weer zal ik, net als toen, proberen om me alleen maar aan hem te denken. Het is me toen gelukt, hoewel het niet zo moeilijk was, waarom nu hier ook niet. Maar bij God als je eens wist, hoe je je zelf moet weg cijferen van hierin te slagen. En morgen is het een jaar geleden dat ik hem voor het eerst ontmoette. Zondag ben ik nu in mijneus, dat ik er niet eens blij om ben.

3 Maart 1949.-

Goede rij dank voel ik me vandaag weer pink. Kan alles dus weer aan: ook zelfs de teleurstelling van het "een jaar geleeden" enz. enz. Het grappige is, dat het gisterenmiddag juist weer goed tussen ons begon te worden, tot dat Teo plotseling zo uitviel. Toen kon ik merken dat het bij hem erg hoog zat: de sarcastische opmerkingen die ik de laatste tijd gaf. Hij bracht zelfs naar voren, dat het over twee maanden gelukkig afgelopen was. Dan kon ik immers gaan scheiden!!!

Heel in het begin heb ik dat eens geregot, en het feit, dat hij dat nu zo openlijk herhaalde maakte mij zo verdrietig. Vooral omdat ik natuurlijk ook hatelijk wafel. ~ Toen kwamen Cor & Jan en May & Henk en al met al ging het best. Maar want over tien werden Cor & Jan door hem naar huis gebracht en ik bleef wachten om hem te vertellen dat ik toch zo veel van hem hou en waarom we nu weer boos moesten zijn na die mieterse dagen in de bergen.

Maar hij kwam niet. Om elf uur niet en half twaalf niet. Ik had geen flauw idee waar hij dan zijn. Bij Jan gebleven of naar de kroeg van Max. Het geluk is, dat al weet ik nog zo zeker, dat

hij aan het drinken is, ik toch nooit die angst door een of ander ongeluk van me af kan zetten. Enfin, wacht voor twaalf kwam hij thuis en je begrijpt dat ik met den Dronken vent niet ga praten, laat staan iets goed maken!

Je zit dan weer vol "wraak" gevoelens. Immers, wanneer hij het niet moedig vindt van te voren te waarschuwen, dat hij 1 1/2 uur weg blijft, dan kan ik dat ook doen. Ik ben ook werkelijk in staat vanavond rustig weg te blijven. May & Henk komen bruiden. Maar zulke dingen neem ik me altijd heilig voor en er komt nooit wat van. ~ Mijn God, hoe moet dat toch later! Krelis heeft ook niet gevraagd de wereld in gestuurd te worden. Wij worden nu toch beide ouders! Moeten we dan eenzijdig zo doorgaan. Kan hij zich dan nooit een indenken, wat of het voor me is om beroerd te zijn.

Hij wordt dan juist altijd kribbig. En ik geloof toch niet dat een andere vrouw het before zou presteren met 7 maanden: als maar uit! Tekden een avond alleen thuis. Wonder dat ik niets zelf voor Krelis ga beginnen. Ben een en al onrust: van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. En als ik eens zeg "Krelis weer eens even stil", wanneer dat joek weer dan een stuk door

aan het straaien is, dan is dat toch een grap van mij;
want ik ben niet gelukkig, als hij eens niet kon
straaien. Maar die luttelijke opmerking van Teel er
prompt bovenop: "Nou, nog twee maanden, dan
ben je er van bij!" dat maakt je kapot. Waardoor
was dat nu nodig. Ik heb toch nooit geklaagd
dat ik zo ver was. Daarvoor vond ik het altijd
veel te miezers. ~ Ach, en ook deze bui zal immers
wel voorbij drijven. Sooit in m'n leven zal ik zo
dankbaar zijn, dan wanneer Krelis er eindelijk zal
zijn. Dan denk ik niet nog een diary nodig te hebben.
Dan ga ik me alleen aan Krelis wijden: met hem
praten, voor hem werken en dan heb ik een baby boek om
alles over hem te vertellen.

8 Maart, Dinsdag.

Log steeds het zelfde liedje. Heb me niet meer
echt blij gevoeld sinds we terug zijn. Donderdag was
het bruidgen met May & Henk, vrijdag naar de Oudjes
en Zaterdagmiddag was er receptie in Des Indes. Ik kon
wel bij de Oudjes gebracht worden. Kon ik daar wachten
tot hij me kon ophalen. Werd niet eens gevraagd, of ik
moe wilde. Ploetseling werd wel aan mijn persoonlijkje
gedacht. Ik voelde me immers de avond tevoren ook

zo bewereld!! Maar ik dacht er niet over om weer
te moeten wachten tot een tipsy-echtgenoot me ein-
delijk kon komen halen. Erg best vond hij dit na-
tuurlijk niet en ik dankte de hemel, dat we vrij
laat waren. Ook zei hij als ^{klap} de vurmijl, dat
het maar goed was dat hij niet alleen was gegaan,
want ze smaakten hem weer best....! Toen
die ijdoot van een van Dijk hem rustig mee vroeg
die avond naar een kennis van hem, is hij uit
puur enthousiasme bij het vooruitzicht van een
borrel bijna direct meegegaan. Realiseerde zich
echter toch nog, dat ik er ook nog was en vroeg
notabene, of ik ook mee kon. Natuurlijk kon dat!
~ Oh Diary, stil je toch voor! Rustig meegaan
naar mensen, die je absoluut niet kent....! Maar
ik moet zeggen, dat het me mee viel, dat Teel
het kranke hier van toch wel inzag, al was
het nadat ik pertinent weigerde. Hij was dolgraag
gegaan, maar wist eigenlijk niet goed, of hij mij alleen
thuis kon laten...!!! ~ Dus zijn we naar Triok
gegaan, waar May en Henk ook zaten. En ik met mijn
rot hoest, heb daar lekker in die wind gezeten...
En lief dat hij die hele dag geweest is. Zimby! je had
het moeten meemaken. Als er maar genoeg te drinken

Zondag was het uit met de lippen! Als gewoonlijk
na een dag van veel bolsjes! Het smadakte hem
zelfs niet. Bij Cor en Jan en ik bleef er bijna in, toen
hij zei dat de maar thuis gingen (voor éen!...)!!

Oja, hij voelde zich die dag overvoerd... Dat kwam
er van, als hij niet genoeg te drinken kreeg...!

Zondagavond waren we met hele familie van
Cor naar de bios geweest. De film droeg er niet
toe bij me een beetje op te flinken. De hele dag al
had ik zo'n drukkend gevoel gehad, alsof hij
aan iets zat te denken, waar hij spijt van had.
En ik kon maar niet van me afzetten, dat dat
"iets" BVC was. En toen hij 's middags dan ook
met Jan naar die voetbalwedstrijd ging, dacht ik
dat ik hem voor achten wel niet terug zou
zien. Maar hij kwam wel direct terug. Hij zei:
"Ze hadden hem al zo'n tijd gemist..."

Toen werd het Maandag. Die Zondagavond hield
ik me dood. Ik wilde zo graag tegen hem aan liggen.
Een maar. Voor het slapen. Maar hij draaide zich
brommend om. Maandag was het juist the same.
's Avonds zat hij op springen om ergens naar toe te
gaan. Ik had graag even naar de Postjes gewild,
maar ik was vast besloten hem deze avond eens

thuis te houden! God zij dank greep hij na een uur
niets doen naar zijn werk en om 10 uur zei hij,
dat hij eigenlijk naar de yachtclub had willen
gaan om zijn "rotroui" te overgeten. En wat dat
betekent, dat weet je langzamerhand wel. Maar
hij was wel blij, dat we niet waren gegaan, want
nu was dat rapport ten minste af. Volgingen we
naar bed. Geen lief woord of heftroentje. Ik heb er van
af. Hij draaide zich om en sliep.... En vind je het
dan niet belachelijk stom, dat ik me weer in slaap
kniel? God als hij eens wist hoe ik smakte naar
een lieverheid van hem! Ik snap niet dat ik de
laatste tijd zo overgevoelig ben. Nou het door Kees
komen? 't Moet haast wel. Bij het minste geringste
lopen dikke tranen over mijn wangen en ik ben al
maar verdrietig. Toen hij dan ook vanochtend
"zinnigprinsjes" zei, was dat voldoende om op
niem te beginnen. Ik wil niet zinnig zijn, maar
ik kan ook geen blij gezicht zetten, als ik verdrietig
ben. En alleen één enkel lief gebaar van mijn vader.
beet kan me zo gelukkig maken. Kees wordt zo
zwaar. Geen seconde is hij stil! Over zes weken gaat
het al gebeuren. Maar het is zo iets "gewoons" niet
waar, dat we daarover maar niet kunnen spreken.

Toch grappig, dat hij vanochtend een kop koffie kwam halen! Na zijn tranen vanochtend, die hij zich soms toch wel aantrekt, moest hij toch eben komen bij hen. Ach, vanavond hebben we tenminste weer een bridge. Dus vandaag zal het wel beter gaan. Maar die dagen, dat er 's avonds niets te doen is! Moet ik dan straks, als Krelis er is, hem toch loslaten en alleen laten gaan?

9 Maart, Woensdag.

Wel, dat ik nu weer wel blij kan zijn. Ik was gisteravond zo kribbig; alleen maar met het vooruitzicht van die bridge en wat er bij hoort. Van de warmte waren we trouwens geen van vieren goed op dreef. Ik was erg hatelijk tegen mijn Beer, hoewel ik hem nog een heel lief inhiel. Ik was alweer vertedeld door dat hij heel gauw zijn tanden poetste en zelfs het wasgoed heel opgeruimd in de tijd dat ik achter was! Gisteravond was ik dan ook niet erg verdrietig en heb aan één stuk door geslapen. Daarom snap ik niet, dat ik vandaag zo slap ben. Heb de hele ochtend gepit! Krelis gaat aan één stuk door te leeren. ~

Misschien dat mijn Teeddie Beer nu een beetje meer aan mij zal denken, nu dan eindelijk de beslissing over die goedang-aangelegenheid gevallen is. 't Is natuurlijk 'rot door die "Streber" van mij, maar ik heb 't van het begin af aan zien aankomen. Hij had er niets tegen kunnen doen. Tenminste niets meer, want hij heeft er genoeg voor gevochten. Enfin, het is nu gebeurd en ik ben zo blij dat hij het vrij optimistisch beriet. Het is een overdommel grote klap, natuurlijk, maar common sense heeft die schat genoeg om er niet over te blijven grijpen. En hij was op eens heel anders tegen mij dan de vorige dagen. Ik weet niet waar het verschil in zit. Ik weet alleen dat hij dan weer van mij is. Dan kan hij me weer laten lachen. Alleen al kleinigheidjes, waarvoor je geen uitleg weet, maar waarvan je voelt dat er er zijn en dat ze je gelukkig maken. Ik ben in geen dagen zo opgevoerd geweest! En vanavond komen de Oudjes. Ik hoop zo, dat hij zo blijft. Ik hou zo ontzettend veel van hem!

14 Maart, Maandag.

We hebben een fantastisch week-end gehad met May

en Henk op Megamendoeng. Ik was zo happy Diary.
Toen was er tot slot die voetbalwedstrijd Holland-
België, waar naar Cor en Jan en May en Henk ook zouden
komen luisteren. Er werd veel bij gedronken. Ik pro-
beerde het niet te zien. Jan bracht hij om half 12
naar huis en zelf kwam hij toen pas om bij half
één terug. Waarom moest hij toen weer al zijn
blijheid verpesten. ~ Elke keer als ik een boek lees,
waarin beschreven staat hoeveel een man van zijn
vrouw houdt, moet ik huilen. God heeft nooit
naar mij verlangd. Dat weet ik zeker. Waarom ben
ik nog gek op hem. Ik krijg er nooit iets voor
terug. Soms een roep. Als hij over mijn haar
strijkt, springen van pure geluk de tranen in mijn
ogen. Ik moet nu wel aan Krelis gaan denken.
Waarom mag ik niet meer schiffig zijn. Maar ik
kan't niet eens meer. Eens ben ik met mijn ver-
driet naar de Oeljes gegaan. Maar zij begrijpen het
immers toch niet. En eens wen ik thuis toch ook
wel aan. Straks ga ik een vierde Diary beginnen.
Laat het een beetje vrolijker zijn dan de eerste!
Dere, die alleen maar spreekt van boosheid en
verdriet, vanaf de dag dat ik hem leerde kennen!
Een liefjaar! En nu nog 19 lange jaren.